

372.4/44

น 6487

33

การศึกษาอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ปริญญาพนธ์
ของ
นิรันดร์ สุขปรีดิ์

21 เม.ย 2536

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177540

การศึกษาอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

บทคัดย่อ

ของ

นิรันดร สุขปรีดี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กันยายน 2530

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อการศึกษาอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 839 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดอัตราเร็วในการอ่านและแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

การทดสอบวัดอัตราเร็วในการอ่าน ผู้วิจัยใช้นาฬิกาจับเวลาในขณะที่นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง แล้วหาค่าเฉลี่ยอัตราเร็วในการอ่านเป็นหน่วยคำต่อนาที และทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านโดยให้นักเรียนหาแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภายหลังจากอ่านแบบทดสอบวัดอัตราเร็วในการอ่านจบแล้ว ส่วนคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย คือ คะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ 3 ของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้มาจากครูประจำชั้น

สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย พิสัย ฐานนิยม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เฉลี่ย 125 หน่วยคำต่อนาที นักเรียนที่อ่านได้ช้าสุดเฉลี่ย 54 หน่วยคำต่อนาที ส่วนนักเรียนที่อ่านได้เร็วสามารถอ่านได้เฉลี่ย 320 หน่วยคำต่อนาที

2. นักเรียนชายมีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 119 หน่วยคำต่อนาที ส่วนนักเรียนหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 131 หน่วยคำต่อนาที

3. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เฉลี่ยร้อยละ 53.33 นักเรียนที่มีความเข้าใจสูงได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 90 ส่วนนักเรียนที่มีความเข้าใจต่ำ ได้คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 10

4. นักเรียนชายปีคะแนนความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 50
นักเรียนหญิงมีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 56.67

5. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ใน
การเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01

A STUDY OF READING SPEED AND COMPREHENSION OF PRATHOM SUKSA IV
STUDENTS IN CHANGWAT PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA

AN ABSTRACT

BY

NIRUNDORN SUKPREEDEE

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
September 1987

The purposes of this research were to study reading speed and reading comprehension of Prathom Suksa IV students in Changwat Phra Nakhon Si Ayutthaya and to study relationships among reading speed, reading comprehension and achievement in the Thai language.

The sample consisted of 839 Prathom Suksa IV students in the third semester of Academic Year 1987 under the Elementary Education Office in Changwat Phra Nakhon Si Ayutthaya. The sample used in this research was chosen by multi-stage random sampling technique. The instruments in collecting data were the reading speed test and reading comprehension test.

The reading speed test was administered first, then the reading comprehension test. The time used in reading speed test was observed for each student. The rate of reading was calculated in word units per minute. Achievement scores in the Thai language were obtained from the classroom teachers.

The statistics used in analysis of data were arithmetic mean, range, mode, standard deviation, t - test, Pearson's Product Moment correlation coefficient, and multiple correlation.

The findings were as follows :

1. The reading speed of students in Prathom Suksa IV were 125 word units per minute. The lowest rate was 54 word units per minute, and the highest rate was 320 word units per minute.

2. The boys had reading speed of 119 word units per minute, while the girls had reading speed of 131 word units per minute.

3. The reading comprehension of Prathom Suksa IV students was 55.33 percents on the average. The highest was 90 percents and the lowest was 10 percents.

4. The boys had reading comprehension of 50 percents on the average, while the girls had 56.67 percents on the average.

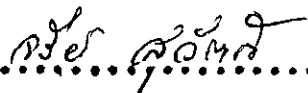
5. The boys and the girls reading speed was statistical different at .01 level of significance.

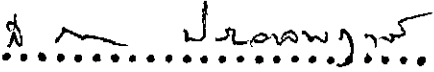
6. The boys and the girls comprehension was statistical different at a .01 level of significance.

7. Relationships between reading speed and reading comprehension reading speed and achievement, and reading comprehension were statistical significance at .01.

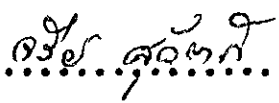
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

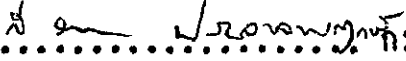
คณะกรรมการที่ปรึกษา

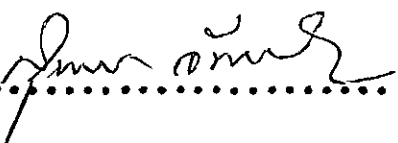
.... ประธาน

.... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.... ประธาน

.... กรรมการ

.... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัทธิ และรองศาสตราจารย์ ดร. ส.วาสนา ประवालพฤษ์ ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำ แก่ไขขอบกพร่องจนปริญญานิพนธ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.จรรยา สุวรรณทัต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณี โสมประยูร ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โคตรบรรเทา รองศาสตราจารย์หทัย คันทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนทร จันทศรี อาจารย์บังอร พุ่มสะอาก อาจารย์เบญจา เวณจันทร์ ที่กรุณาช่วยเหลือ แนะนำและให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤกษศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผู้อำนวยการสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด พระนครศรีอยุธยา หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ศึกษานิเทศก์อำเภอ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูประจำชั้นของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัย ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ไม่อาจสำเร็จลงได้หากไม่ได้รับความร่วมมือจากนักเรียน ทุกคน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของ บัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อนับสนุนเงินทุนในการวิจัยแก่ผู้วิจัยในครั้งนี้ด้วย

ขอขอบใจ เพื่อน พี่ น้อง ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำและเป็นกำลังใจ ให้กับผู้วิจัยจนสามารถผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ มาได้ด้วยดีโดยเฉพาะ คุณจันทิราพร สุขปรีดิ์

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้ คุณพ่อ คุณแม่ และครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรัก ความรู้ ความดี และความงามแก่ชีวิตของผู้วิจัยตลอดมา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนา	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
ค่านิยมศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	9
ความสำคัญของการอ่าน	11
จุดมุ่งหมายของการอ่าน	13
ลักษณะและองค์ประกอบของการอ่าน	16
ประเภทของการอ่าน	21
อัตราเร็วในการอ่าน	23
สาเหตุของการอ่านช้า	28
ความเข้าใจในการอ่าน	34
ระดับความเข้าใจในการอ่าน	39
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
งานวิจัยภายในประเทศ	42
งานวิจัยในต่างประเทศ	52
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	57

3	วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	58
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	64
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	66
	การจัดกระทำข้อมูล	67
	การวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	68
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
	การคำนวณหาอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่าน	74
	การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน	
	ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา	
	ภาษาไทยและค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ	92
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	94
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	94
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	94
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	95
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	95
	การดำเนินการศึกษาค้นคว้า	95
	การวิเคราะห์ข้อมูล	96
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	97
	อภิปรายผล	98

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะ	101
ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัย	103
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	117

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	78
2 แสดงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	81
3 แสดงอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	85
4 แสดงอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	86
5 แสดงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	89
6 แสดงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	90

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	อัตราเร็วในการอ่านของเด็กอเมริกัน	55
2	จำนวนโรงเรียนในแต่ละเขตปฏิบัติการ	60
3	รายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของเขตปฏิบัติการที่ 1 .	62
4	รายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของเขตปฏิบัติการที่ 2 .	62
5	รายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของเขตปฏิบัติการที่ 3 .	63
6	รายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของเขตปฏิบัติการที่ 4 .	63
7	อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	75
8	ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรี- อยุธยา	79
9	อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายเปรียบเทียบกับนักเรียน หญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	82
10	ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายเปรียบเทียบกับ นักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	87
11	การทดสอบความแตกต่างระหว่างอัตราเร็วในการอ่านและ ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	91
12	ความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความ เข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	92

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ เป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดก่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน การที่มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมและประเทศชาติได้ก็เพราะมีภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน หากจะพิจารณาถึงการบูรณาการทางภาษาของมนุษย์ที่ใช้เพื่อเสริมสร้างสติปัญญาและความรู้สึกรู้สึกนึกคิด สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะของการรับเข้า ซึ่งแสดงถึงการเข้าใจในภาษา ได้แก่ การฟังและการอ่าน ส่วนลักษณะที่ 2 เป็นการส่งออกแสดงถึงการใช้ภาษา ได้แก่ การพูดและการเขียน (วรรณโสมประยูร 2526 : 475)

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยประกอบด้วยทักษะที่สำคัญ 4 ประการ คือ ทักษะในการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ปัจจุบันทักษะการอ่านเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เรายิ่งกว่ายุคใดที่ผ่านมา (รัฐจวน อินทรกาแหง 2521 : 3) ทั้งนี้เนื่องมาจากสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในค่านิยม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม ตลอดจนวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ มนุษย์จึงจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้และปรับตัวให้ทันกับความเจริญและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น วิธีที่จะใช้ในการศึกษาหาความรู้ต่าง ๆ แม้จะมีหลายวิธีด้วยกันแต่วิธีที่ดีและสะดวกที่สุด คือ การอ่านหนังสือ (Tanker. 1968 : 1) เพราะหนังสือเป็นส่วนหนึ่งของระบบสื่อสารมวลชนที่มีคุณค่ามหาศาลซึ่งจะช่วยให้มนุษย์เข้าใจในตนเอง เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้องตลอดจนสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ประเทิน มหาจันทร์ 2523 : 1)

นอกจากนี้หนังสือยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาแก่ผู้อ่านดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชที่ไ้พระราชทานแก่คณะสมาชิกหอสมุดทั่วประเทศที่มีใจความตอนหนึ่งว่า

"หนังสือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการพัฒนาทั้งกาย ทั้งอาชีพ ทั้งความรู้ วิทยาการ ทั้งการค้นคว้า และในที่สุด ความนึกคิดพอใจทางจิตใจของมนุษย์ชั้นสูงที่สุด จนกระทั่งถ้าคนใดอยากมีความรู้ในด้านวิทยาการหรือ คานปรัชญา จนกระทั่งอยากที่จะเรียนธรรมะ หรือศาสนา จนกระทั่ง เป็นคนที่สามารถไปสู่ความสุขที่แท้จริง ก็คือ ความนิ่งในจิตใจ เป็นผู้รอบรู้ แท้ ๆ ก็ย่อมต้องอาศัยหนังสือ เป็นการสะสมความรู้และทุกสิ่งทุกอย่างที่ มนุษย์ได้สร้างมา ทำมา คิดมา แต่โบราณกาลจนทุกวันนี้ หนังสือจึงเป็น สิ่งสำคัญคล้าย ๆ ธนาคารความรู้และเป็นออมสิน"

(สมาคมหอสมุดแห่งประเทศไทย 2515 : 6 - 7)

การอ่านเปรียบเสมือนแถวสารพัดนึก ที่ทรงคุณค่ามหาศาลหากสามารถใช้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะอ่านวยประโยชน์ให้สมดังที่ปรารถนา การอ่านมิใช่ว่า จะมีความสำคัญเฉพาะกับบุคคลในวัยหนึ่งวัยใดเท่านั้น แต่การอ่านยังมีความสำคัญ และเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตของบุคคลทุกเพศ ทุกวัย ผู้ที่กำลังอยู่ในวัยเด็กหรือ วัยศึกษาเล่าเรียนการอ่านนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพราะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐาน ที่จะนำไปสู่การเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว ยิ่งในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น การอ่านก็ยิ่งมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เพราะผู้เรียนจะต้องอ่านตำรา และหนังสือ อื่น ๆ อีกมากมายจากหอสมุดโดยจะต้องอ่านให้ได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เข้าใจ และแม่นยำในเนื้อหาที่อ่านเพื่อจะได้ไม่เป็นผู้พลการต่อการเรียน หากผู้เรียนขาด ทักษะในการอ่าน กล่าวคือ อ่านได้ช้า ขาดความเข้าใจ และไม่สามารถจดจำ เรื่องที่อ่านได้ก็จะทำให้การเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ไ้ผลและไม่อยากเรียนอีกต่อไป

คังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง ย่อมได้เปรียบผู้อื่นเป็นอันมากและหากจะพิจารณาถึงกิจกรรมต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน จะพบว่าประมาณร้อยละ 80 - 90 ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นส่วนใหญ่ (Tinker. 1968 : 11)

เนื่องจากการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญดังกล่าวดังข้างต้น จึงควรหาทางพัฒนาทักษะในการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ในต่างประเทศนั้นมีการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านอย่างกว้างขวางมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1910 มีนักวิจัยหลายท่านพยายามศึกษาว่าอะไรเป็นอุปสรรคในการอ่านของเด็ก ศึกษาทักษะความสามารถในการอ่านและพยายามค้นคว้าหาวิธีการปรับปรุงให้สามารถอ่านได้เร็วเข้าระดับมาตรฐานส่วนประเทศไทยแม้จะไ้มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการอ่านอยู่บ้างแต่ยังไม่กว้างขวางเป็นปัจจุบัน ดังจะเห็นได้จากในช่วงปี พ.ศ. 2503 - 2525 ได้มีผู้ศึกษากันว่าเกี่ยวกับเรื่องอัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านไว้หลายท่านในระดับชั้นต่าง ๆ กัน เช่น สถาบันระหว่างชาติ สำหรับการศึกษาค้นคว้าเรื่องเด็กได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องอัตราเร็วในการอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดอุดรธานี และกรุงเทพฯ (สมนึก ลาอุไร 2516) กมล สุกประเสริฐ ได้ทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี และฉะเชิงเทรา (กมล สุกประเสริฐ 2505) แสง ผลฉาย ได้ทำการศึกษากับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนเทศบาล โรงเรียนประชาบาล และโรงเรียนราษฎร์ (แสง ผลฉาย 2505) และจินตนา แดงเที่ยง ได้ทำการศึกษาเรื่องอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เช่นเดียวกัน (จินตนา แดงเที่ยง 2505) ส่วนในระดับที่สูงกว่าชั้นประถมศึกษาได้มีผู้ศึกษาวิจัยไว้เช่นเดียวกัน ส่วนใหญ่จะทำการศึกษายู่ในช่วงปี พ.ศ. 2503 - 2505 และทำการศึกษากับนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรพุทธศักราช 2503

จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย ได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาไว้พอสรุปได้ว่าการสอนอ่านจะต้องสอนให้นักเรียนอ่านได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว ชัดเจน และเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 53) จากการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในระดับประเทศ พบว่า กลุ่มทักษะวิชาภาษาไทยนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 49.08 ซึ่งแสดงว่าคุณภาพของนักเรียนในกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย เรายังไม่เป็นที่น่าพอใจโดยเฉพาะทักษะการอ่าน พบว่า นักเรียนมีปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการอ่านยังไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านแล้วจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2527 : 2 - 3) ซึ่งตรงกับการศึกษาของ รัตนา ศิริพานิช รัตนา ศิริพานิช 2522 : 56) นอกจากนี้จากการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับประเทศ ปีการศึกษา 2528 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทย เฉลี่ยเพียงร้อยละ 56.84

สำหรับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากการประเมินผลคุณภาพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เมื่อปีการศึกษา 2528 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 89 คำ/นาที และมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทยเพียงร้อยละ 55.13 จัดอยู่ในลำดับที่ 53 ของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 56) เมื่อเป็นเช่นนี้ ทางหน่วยศึกษานิเทศก์ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ฝ่ายนิเทศการศึกษาจึงมีโครงการที่จะส่งเสริมและปรับปรุงสมรรถภาพในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ให้สูงขึ้น แต่เนื่องจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ยังขาดข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ

อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ว่า มีประสิทธิภาพเพียงใด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างไร อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยจะมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เพียงใด

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อเปรียบเทียบอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครู ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารการศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาสมรรถภาพในการอ่านของ นักเรียนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
2. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครู ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารและบุคลากร ใดตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน

3. เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาและระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 10,654 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอนจำนวน 839 คน

3. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างเรื่องอายุและสถานภาพอื่น ๆ

4. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ผลการสอบปลายภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เท่านั้น

5. ตัวแปร

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่าน อัตราเร็วในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

คานิยามศัพท์เฉพาะ

1. อัตราเร็วในการอ่าน หมายถึง จำนวนหน่วยคำที่นักเรียนสามารถอ่านได้ในเวลา 1 นาที วัดได้โดยนำจำนวนหน่วยคำที่นักเรียนอ่านได้ทั้งหมดหารด้วยจำนวนเวลาที่ใช้ในการอ่านคิคออกมาเป็นหน่วยคำ/นาที
2. หน่วยคำ หมายถึง หน่วยทางภาษาที่มีขนาดเล็กที่สุด ประกอบด้วย พยางค์ ๆ เดียว หรือหลายพยางค์ ซึ่งอาจจะมีความหมายหรือไม่มีความหมายก็ได้
3. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ในลักษณะของการแปลความ คือความ ชยายความและวิเคราะห์คำหรือข้อความจากเรื่องที่อ่านซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบปลายภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 ในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง
5. ความสัมพันธ์ หมายถึง ความเกี่ยวข้องกันระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยดูจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษากันว่าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ทั้งในต่างประเทศและภายในประเทศ แล้วเป็นพื้นฐานสำหรับการหาแนวทางการวิจัย เรียงตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจ ในการอ่าน

- 1.1 ภาพรวมของการอ่าน
- 1.2 การแปลศักยภาพการอ่าน
- 1.3 รูปแบบของการอ่าน
- 1.4 ลักษณะและองค์ประกอบของการอ่าน
- 1.5 ประเภทของการอ่าน
- 1.6 อัตราเร็วในการอ่าน
- 1.7 ผลกระทบของการอ่าน
- 1.8 ความเข้าใจในการอ่าน
- 1.9 ความเข้าใจในการอ่าน

2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจ ในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

- 2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
- 2.2 งานวิจัยภายในประเทศ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน นักจิตวิทยา นักภาษาศาสตร์ และนักการศึกษา จึงได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ฟรายนส์ (Fries. 1963 : 13) กล่าวว่า การอ่าน คือ การตอบสนอง สัญลักษณ์ทางภาษาซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูดหัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมาย ส่วนนักภาษาศาสตร์ที่มีชื่อเสียงอีกท่านหนึ่ง คือ ลาโด (Lado. 1964 : 14) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นการรวมทักษะในการถอดความ การวิเคราะห์ค่า ความหมายของคำ ความเข้าใจในเนื้อเรื่อง การตีความและการให้ข้อคิดเห็น ส่วน แฮริส (Harris. 1960 : 59) ความสามารถในการอ่านนั้น จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการ เช่น ต้องมีความเข้าใจในภาษาสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ ถูกต้อง สามารถจัดลีลาในการเสนอความคิดของผู้เขียนและต้องสามารถเข้าใจทัศนคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่านได้

กู๊ดแมน (Goodman. 1967 : 126 - 135) กล่าวถึง การอ่านว่า เป็นกระบวนการที่มีแบบแผนประกอบด้วยความถูกต้อง รายละเอียดเป็นความเข้าใจที่เป็นไปตามลำดับขั้น และยังหมายถึงการพิจารณาตัวอักษร คำ ตัวสะกด และหน่วยของภาษาที่กว้างออกไป

ธอร์นไดค์ (Thorndike. 1968 : 487) และ เบตส์ (Betts. 1966 : 454) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่าการอ่านเป็นกระบวนการของความคิด

เบิร์คเลย์ (Birkley. 1970 : 94) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านมิใช่แต่จะเป็นกระบวนการที่จะเข้าใจสิ่งที่เขียนหรือตีพิมพ์เท่านั้น แต่การอ่านเป็นกระบวนการที่ทำให้รู้และเข้าใจโครงสร้างของภาษาในแง่รวม

เพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งผิวเผินและลึกซึ้ง โดยมีโครงสร้างของภาษาเป็นเครื่องสื่อความหมาย

แฮร์ริส และสมิท (Harris and Smith. 1976 : 14) ได้อธิบายความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า เป็นรูปแบบของการสื่อความหมายแลกเปลี่ยนความคิดและข่าวสารความรู้ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน นั่นคือผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนบนกระดาษด้วยภาษาที่เป็นไปตามลักษณะการเขียนของแต่ละคน และผู้อ่านก็พยายามอ่านเอาความหมายที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ ความสามารถในการรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

เดอะ เวิลด์บุ๊ค เอนไซโคลปีเดีย (The World Book Encyclopedia. 1980 : 150) ได้สรุปความเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นศิลป์ในการแปลความหมายจากตัวพิมพ์และคำที่เป็นลายลักษณ์อักษร

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2526 : 890) ได้ให้ความหมายของคำว่าอ่านไว้ว่า "อ่าน" หมายถึงว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ คุ้ หรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาคุ้ เพื่อให้เข้าใจ

ก่อ สวัสดิ์พิทักษ์ (ก่อ สวัสดิ์พิทักษ์ 2505 : 3) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์

— อัญชลี แจ่มเจริญ (อัญชลี แจ่มเจริญ 2526 : 82) และ จารุณี ไชยสมัย (จารุณี ไชยสมัย 2526 : 9) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การอ่านหมายถึงกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล การเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านตลอดจนสามารถนำความหมายนั้นไปใช้ให้ถูกต้อง และเป็นประโยชน์

ประไพ สุวัตติกุล (ประไพ สุวัตติกุล 2516 : 13 - 14) ได้สรุปความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นการแปลความสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ใช้แทนคำพูดให้ได้ความหมายอย่างแจ่มชัดสมบูรณ์ โดยผู้อ่านจะต้องมีการรับรู้ค่า เข้าใจความหมาย และความต้องการที่จะสื่อความหมายของผู้เขียน สามารถจับใจความสำคัญ และรวมความไว้รวบเร็วถูกต้อง

บันลือ พฤษะวัน (บันลือ พฤษะวัน 2529 : 4) ได้ให้ความหมายของการอ่านสำหรับเด็กประถมไว้อย่างน่าสนใจว่า การอ่านคือความสามารถในการผสมผสานตัวอักษรให้เกิดความเข้าใจและความรู้จากการผสมผสานของตัวอักษรนั้น

จากความหมายของการอ่านที่กล่าวมาแล้วข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า การอ่านคือการเข้าใจความหมาย จากตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ซึ่งต้องอาศัยความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญ และการสรุปความ

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์แก่มนุษย์ในทุกด้านและทุกโอกาส ตลอดการดำรงชีวิตโดยเฉพาะในปัจจุบัน การอ่านเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต ดังที่ เบคอน (Bacon. 1953 : 27) กล่าวว่า การอ่านทำให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์ นอกจากนี้ รัชฎวณ อินทราแหง และคนอื่น ๆ (รัชฎวณ อินทราแหง และคนอื่น ๆ 2521 : 2) ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน 2523 : 1) และมานิต บุญประเสริฐ (มานิต บุญประเสริฐ 2529 : 9) ได้กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของคนเราในยุคปัจจุบันยิ่งกว่ายุคใดที่ผ่านมา เพราะโลกปัจจุบันเป็นโลกที่หมุนเร็ว ทั้งในด้านวัตถุ วิทยาการ เทคโนโลยี ตลอดถึงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศก็แปรเปลี่ยนเร็ว ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องอ่าน เพื่อติดตาม ความเคลื่อนไหว ความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายได้ทันการณ์ นอกจากนั้นเรายังใช้การอ่านเพื่อสะสมความรู้ วิทยาการ และแนวคิดต่าง ๆ อีกด้วย

— สุชา จันทรเฒ (สุชา จันทรเฒ 2509 : 1) กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการเรียนชั้นประถมศึกษา เพราะเกี่ยวข้องกับวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตร และเป็นรากฐานเบื้องต้นของการเรียนวิชาเหล่านั้นต่อไป เด็กที่อ่านได้ดี กล่าวคือสามารถอ่านได้รวดเร็วและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ย่อมช่วยในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ไปด้วย

— ฐะปะนี นาคทรพร และประภากรี สีหอาไพ (ฐะปะนี นาคทรพร และประภากรี สีหอาไพ 2519 : 12) ได้กล่าวว่า การอ่านช่วยให้คนเรียนเก่ง เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ จำเป็นต้องอาศัยการอ่าน นอกจากนี้การอ่านยังช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ โดยนำความรู้จากเอกสารที่ได้อ่านมาปรับปรุงงานของตน การอ่านทำให้ได้รับความบันเทิง ทำให้ผู้อ่านเป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นคนที่น่าสนใจ เนื่องด้วยการอ่านมากทำให้มีความคิดลึกซึ้งกว้างขวาง สามารถแสดงความรู้ ความคิดเห็นได้ในทุกแห่งทุกเวลา

— วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ 2522 : 9) เฉลียว พันธุ์สีดา (เฉลียว พันธุ์สีดา 2524 : 6) และ สนิท ตั้งทวี (สนิท ตั้งทวี 2528 : 5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้สอดคล้องกันว่า การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องกว้างขวาง ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ไม่ยึดมั่นในความคิดใดความคิดหนึ่ง ก่อให้เกิดโลกทัศน์ที่กว้างไกลสามารถคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผล ก่อให้เกิดความเพริศเพลิด และยังช่วยสร้างความสำเร็จได้อย่างมากมาย ผู้ใดมีความสามารถพิเศษในการอ่านมักจะได้รับความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

นับได้ว่าทักษะการอ่านมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวัน จึงควรที่จะได้มีการฝึกฝน ให้นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว สามารถจับใจความและเข้าใจความของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องเริ่มตั้งแต่ในระดับชั้นประถมศึกษา

เพราะหากนักเรียนมีทักษะในการอ่านดีแล้ว การเรียนวิชาอื่นก็จะยังเกิดผลดีตามไปด้วย ดังที่ เฮนรี (Henry. 1949 : 9) ได้สรุปผลงานวิจัยของเขาไว้ว่า การเรียนมีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความสามารถในการอ่าน

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ในเรื่องจุดมุ่งหมายของการอ่านได้มีผู้ให้ทัศนะต่าง ๆ กัน เช่น

— แฮร์ริส (Harris. 1956 : 12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้

3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่าน

ออกเป็น 6 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญทั่ว ๆ ไป
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ญาณতিকามข้อความที่อ่าน
6. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน

เกรย์ (Gray. 1960 : 108) เป็นอีกผู้หนึ่งซึ่งได้ทำการศึกษาคอบ

จากของเด็กและผู้ใหญ่ จำนวน 140 คน และสรุปวัตถุประสงค์ของการอ่านได้ดังนี้

1. เพื่อให้เกิดนิสัยในการอ่าน
2. เพื่อใช้เวลา

3. เพื่อช่วยให้ทราบและเข้าใจเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นประจำในแต่ละวัน
4. เพื่อความพอใจของแต่ละบุคคล
5. เพื่อช่วยให้นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
6. เพื่อช่วยให้เกิดความสนใจในอาชีพที่จะประกอบในภายหน้า
7. เพื่อส่งเสริมความก้าวหน้า
8. เพื่อให้สามารถเผชิญกับความต้อการต่าง ๆ ทางสังคมได้
9. เพื่อช่วยให้ปรับปรุงตนเอง รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้พื้นฐานทางวัฒนธรรม
10. เพื่อประดับสติปัญญา
11. เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการทางจิต

อีแมนส์ และพาทิก (Eman and Patyk. 1967 : 300 - 304)

ได้ศึกษาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการอ่าน พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่อ่านเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและหาความรู้เพิ่มเติม ขณะเดียวกันก็อ่านเพื่อประโยชน์ในการเข้าสังคมและเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ทางคำสอนหรือวิทยาทาน

กรีนวาล บุญยวัฒน์ (กรีนวาล บุญยวัฒน์ 2518 : 3) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อศึกษาเรื่องราวโดยละเอียด
2. อ่านเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 5 - 6) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิงใจหรือพักผ่อน
2. อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานในเรื่องที่อ่านพอสมควร และต้องมีการจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการบันทึกไว้ และบางทีต้องอาศัยการท่องจำด้วย

3. อ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็น
 อย่างดีและตั้งปัญหาตามตัวเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วตอบปัญหาให้ตัวเองซึ่งจะ
 เป็นการช่วยเสริมความคิดได้เป็นอย่างดี

รณจวน อินทรกานแหง (รณจวน อินทรกานแหง 2520 : 19 - 20)
 ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้โดยละเอียดว่า อ่านเพราะอยากรู้ ความอยากรู้
 เป็นธรรมชาติของมนุษย์ อยากรู้อะไรของกันอื่น เรื่องของความเคลื่อนไหวของ
 เหตุการณ์ทั้งในบ้านและนอกบ้าน อยากรู้เรื่องราวทั่ว ๆ ไป ซึ่งหากจะไปตามผู้อื่น
 ตลอดเวลาย่อมเป็นไปได้ยากต้องหาอ่านจากหนังสือซึ่งหยิบอ่านได้ทุกเวลา อ่าน
 เพราะต้องการศึกษาด้วยสังคมปัจจุบันจากต้องแข่งขัน ก็ต้องพยายามรู้ให้มากกว่าคนอื่น
 ให้รู้มากกว่าความรู้ที่ได้รับจากชั้นเรียน บางครั้งความจำเป็นในเรื่องนั้นก็บังคับให้กลายเป็น
 เป็นคนรักการอ่าน รักหนังสือ จนกลายเป็นนิสัยที่ติดตัวตลอดไปก็มี หรืออ่านเพราะ
 ต้องการปรับปรุงอาชีพการงานของตนไปจนถึงความรอบรู้ในการที่จะเข้ากับคนอื่น
 และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ จุดมุ่งหมายในการอ่านที่คนส่วนใหญ่ประสงค์
 อีกประการหนึ่งคือ อ่านเพราะต้องการพักผ่อน ต้องการความเพลิดเพลิน การอ่าน
 เป็นการหาความเพลิดเพลินที่ลงทุนอย่างประหยัดที่สุดแต่ได้รับผลกำไรที่ล้นค่า นอกจากนี้
 ผู้อ่านอาจจะอ่านเพื่อต้องการแก้ปัญหาในใจในชีวิตของแต่ละคน แต่ละครอบครัว ที่พบ
 ปัญหามากมายเป็นปัญหามานานชนิด และมีอยู่มากที่เป็นปัญหากับใจปรึกษาใครไม่ได้
 จึงต้องอาศัยหนังสือเป็นที่ปรึกษา เพราะปลอดภัยด้วยประการทั้งปวง และประการ
 สุดท้ายผู้อ่านอาจจะมีจุดมุ่งหมายเพื่อสวดเชยอารมณ์และความปรารถนาของตน เพราะ
 มนุษย์ย่อมมีความต้องการความอารมณ์และความปรารถนา ถ้าหาได้สำเร็จก็เป็นความสุข
 ถ้าไม่ได้ดังปรารถนาก็ทรมานทรมาย จากต้องหาทางออกที่ปลอดภัยที่สุดคือสวดเชยด้วย
 การอ่าน

จึงเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายในการอ่าน ส่วนใหญ่อ่านเพื่อให้เกิดความรู้
 ความคิดและความบันเทิงใจเป็นสำคัญ

ลักษณะและองค์ประกอบของการอ่าน

✓ มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 10) ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการอ่าน ได้กล่าวถึงสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดกระบวนการอ่านอย่างมีระบบ เนื่องจากมีองค์ประกอบหลายประการ เช่น

1. สายตา (Eye Span) การอ่านหนังสือ ประสาทศาสตร์ที่สำคัญที่สุดที่จะรับภาพสู่สมอง ความเร็วในการอ่านสิ่งพิมพ์หนึ่ง ๆ จะขึ้นอยู่กับภาวะที่สายตาของเราเคลื่อนไปตามตัวอักษรที่เรียงลำดับกับอยู่ที่ละบรรทัดให้ต่อเนื่องกันเป็นตอน และเป็นบทในที่สุด เมื่อใดก็ตามที่ตาเราหยุดสายตาของเราไว้ที่ย่อหน้าใดย่อหน้าหนึ่ง จุดใดจุดหนึ่งนานเกินไป ยิ่งจะทำให้ความเร็วในการอ่านยิ่งลดน้อยลง
2. ความคิด (Thinking Process) อัครการรับรู้แต่ละคนมีกระบวนการที่ก่อให้เกิดความคิดต่างกัน คนที่ประสาทสมองปกติ เมื่อสายตาจับอยู่ที่ตัวอักษรในย่อหน้าใด สมองจะเป็นศูนย์กลางรับภาพที่ปรากฏสู่สายตานั้น แล้วแปลความหมายออกมาทันที ทั้งสิ่งนั้นจะขึ้นอยู่กับอัตราความเร็วของสมอง ในการแปลภาพที่เห็นออกมาให้เป็นความหมายนั่นเอง
3. ความเร็วของการเคลื่อนสายตา (Eye Movement) นับเป็นองค์ประกอบทางกายวิภาคที่ระบือ่องั่น การฝึกความเร็วในการอ่าน ผู้ฝึกสามารถเพิ่มความเร็วในการอ่าน โดยพยายามเพิ่มความเร็วด้วยการกลอกสายตาให้เคลื่อนจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งที่ต้องการ ด้วยความรวดเร็ว

นอกจากนั้น เกรย์ (Gray. 1948 : 35 - 37) ได้กล่าวว่า กระบวนการอ่านประกอบด้วยทักษะสำคัญหลายประการ ดังนี้

1. การรับรู้จักกา (Perception of the words used) ผู้อ่านจะอ่านหนังสือได้เข้าใจก็ต่อเมื่อมีความสามารถในการอ่านตัวอักษรและเข้าใจความหมายตรงกับผู้เขียน

2. การเข้าใจความคิดของผู้เขียน - (Comprehension of the Ideas expressed)

3. การมีปฏิกิริยาตอบโต้ความคิดของผู้เขียน (Reaction of the Ideas) เป็นการประเมินความคิดของผู้เขียนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

4. ทักษะในการผสมผสานความคิดเก่ากับความคิดใหม่จากเรื่องที่อ่าน (Interaction of the Ideas) - ซึ่งหมายถึงการรวมความคิดที่ได้รับจากเรื่องที่อ่านกับประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเอง

← ก่อ สวัสดิภาพิธิย์ (ก่อ สวัสดิภาพิธิย์ 2505 : 9 - 10) กล่าวว่า สิ่งสำคัญยิ่งในกลไกของการอ่าน คือ การเคลื่อนสายตาในเวลาอ่านหนังสือสายตาของเราไม่ได้มองผ่านบรรทัดไปอย่างสม่ำเสมอ สายตาของเราจะมองผ่านเป็นจุด ๆ แล้วกระโดดข้ามเป็นช่วง ๆ การมองข้ามกาเช่นนี้จะช่วยให้เราอ่านหนังสือได้เร็วขึ้น ซึ่งการเคลื่อนไหวสายตาเป็นช่วง ๆ นี้แยกออกเป็นหลายตอน แต่ละตอนมีชื่อเรียกดังนี้

1. การจับตา (Fixation) ได้แก่ตอนที่สายตาของเราจับเป็นจุด ๆ การจับสายตานี้ สายตาเราจับเพียงเล็กน้อย แล้วก็เคลื่อนที่ต่อไปคนที่ชำนาญจะจับตาน้อยครั้งในหนึ่งบรรทัด

2. ช่วงสายตา (Eye Span) ได้แก่ระยะที่สายตาจับจุดหนึ่งไปยังอีกจุดที่สายตาจับในคราวต่อไป ช่วงของสายตาจะวัดเป็นช่วงตัวอักษรคนที่ชำนาญในการอ่านจะอ่านช่วงสายตากว้างกว่าคนที่ไม่ชำนาญ

3. การย้อนกลับ (Regression) บางทีในขณะที่อ่านเราไม่แน่ใจว่าคำที่อ่านไปมีความหมายว่าอย่างไร เราต้องย้อนกลับมาอ่านใหม่

4. การเปลี่ยนบรรทัด (Back Sweep) เมื่ออ่านจบบรรทัดแล้ว เราต้องกวาดสายตากลับทางซ้ายมืออีกเพื่อขึ้นบรรทัดใหม่ คนที่อ่านชำนาญจะเปลี่ยน

บรรทัดได้ถูกต้องแม่นยำ ส่วนคนที่ไม่ชำนาญอาจกลับมาอ่านบรรทัดเดิมหรือข้ามบรรทัดไปก็ได้—

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 3 - 5) กล่าวว่า ลักษณะของการอ่านนั้นประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. การสัมผัส เป็นสิ่งแรกที่เกิดขึ้นในกระบวนการอ่าน เพียงแต่เห็นตัวหนังสือเท่านั้น
2. การรับรู้ เมื่อส่วนตากรับตัวอักษร ผู้อ่านจะโยงการรับรู้กับความหมายที่ตนเข้าใจต่อไป
3. การเข้าใจความหมาย เมื่อถึงขั้นการรับรู้แล้ว การรับรู้นั้นก็โยงไปกับความหมายแล้วเกิดความคิดรวบยอดที่ทันที ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม
4. การตอบสนอง เมื่อรับรู้ความหมายโดยใช้ความคิดแล้ว ก็จะตอบสนองสิ่งที่เราได้ยินได้

ประเทิน มหาพันธ์ (ประเทิน มหาพันธ์ 2523 : 31) ได้กล่าวว่า ลักษณะของการอ่านประกอบด้วยกระบวนการ 2 อย่าง ดังนี้

1. กระบวนการทางกาย เมื่อร่างกายตอบสนองต่อสัญลักษณ์ที่สายตามองเห็น ซึ่งประกอบด้วยทักษะแห่งการเคลื่อนไหวด้านต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหวของสายตาแล้วส่งผ่านข้อมูลที่ได้รับไปยังสมอง
2. กระบวนการทางสมอง ในขณะที่สายตาทวนไปอย่างมีจังหวะตามเส้นบรรทัดของอักษร ผัสสะต่าง ๆ จะรับรู้และสมองจะแปลความหมายทันที ฉะนั้น กระบวนการทั้งสองจึงมีความสำคัญเท่าเทียมกัน กระบวนการทางสมองขึ้นอยู่กับกระบวนการทางกายเป็นอันมาก เพราะการรับรู้ทางสายตาเป็นการเริ่มต้นของกระบวนการในการอ่าน

สุนันทา มั่นเศกวิทย์ (สุนันทา มั่นเศกวิทย์ 2525 : 4) ได้กล่าวถึงกระบวนการของการอ่านและแบบของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกันของสมองกับสายตา ตาต้องจ้องและกระพริบสลับกันไป การจ้องจะทำให้เห็นภาพชัดเจนและจะเกิดขึ้นภายในเสี้ยววินาที ช่วงของการจ้อง ผู้อ่านจะมองเห็นคำ 2 – 3 คำ เรียกว่า ช่วงการรับรู้ เมื่อไม่แน่ใจอาจย้อนกลับไปดูอีกครั้งหนึ่งคนที่อ่านได้เร็วจะมีช่วงการรับรู้กว้าง ๆ ในแต่ละช่วงมีคำหลายคำในบรรทัดหนึ่ง ๆ คนที่อ่านเร็วจะมีช่วงการรับรู้กว้าง ช่วงการย้อนกลับน้อยยิ่งตรงกันข้ามกับคนที่อ่านช้าจะมีช่วงการรับรู้แคบ ช่วงการย้อนกลับหลายช่วงต่อหนึ่งบรรทัด ส่วนในเรื่องแบบของการอ่านนั้น ผู้อ่านจะมีแบบการอ่านเฉพาะของตัวเอง ผู้อ่านจะเลือกวิธีอ่านที่ตนสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้เข้าใจในเวลารวดเร็ว ลักษณะการอ่านแบ่งออกได้ 3 แบบ คือ

1. การอ่านแบบล่างไปสู่บน เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านเริ่มต้นด้วยการรับรู้และจำแนกลักษณะของตัวอักษร คำ ประโยค จนกระทั่งไปสู่ข้อความตามลำดับวิธีนี้ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจและจำตัวอักษร พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ แล้วจึงอ่านคำ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำ หากมีคำยากหลายคำอาจทำให้ผู้อ่านไขว้เขวเกี่ยวกับความหมายนั้นได้
2. การอ่านแบบบนไปสู่ล่าง เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านจะเริ่มค้นด้วยการอ่านเก็บใจความสำคัญก่อน ต่อจากนั้นจึงพิจารณาว่ามีคำยากกี่คำ และสะกดอย่างไร การอ่านแบบนี้เป็นวิธีการที่ผู้อ่านต้องจับใจความในเวลาอันรวดเร็ว แต่มักจะพลาดเนื้อหาบางตอนที่เป็นส่วนปลีกย่อย
3. กระบวนการปฏิสัมพันธ์ภายใน เป็นกระบวนการอ่านที่ใช้วิธีที่ 1 คือการอ่านแบบล่างไปสู่บน และวิธีที่ 2 คือการอ่านแบบบนไปสู่ล่างรวมกัน ผู้อ่านจะจับใจความพร้อมทั้งจำแนกคำและแปลความหมายของคำไปพร้อมกัน วิธีนี้ผู้อ่านจะต้องมีทักษะการอ่านดีและมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องนั้นมาก่อน

หทัย คันหยง (หทัย คันหยง 2529 : 24 - 25) ได้อ้างถึงลักษณะ
บูรณาการในการอ่านของเด็กว่า เด็กเรียนรู้วิธีอ่านหนังสือได้ด้วยทาง 3 สายมาบรรจบ
กัน คือ

สายที่ 1 โดยการรับสัญญาณภาพด้วยนัยน์ตา ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาษา
ภาพ (Pictographs) ซึ่งพัฒนาภาพในธรรมชาติขึ้นเป็นภาษาสัญลักษณ์ เช่น
ภาษาที่เกิดจากพยัญชนะ

สายที่ 2 โดยการรับฟังเสียงด้วยหู ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาษาเสียง
(Phonographs) ซึ่งพัฒนาเสียงในธรรมชาติขึ้นเป็นภาษาสัญลักษณ์ เช่น ภาษา
ที่เกิดจากสระและวรรณยุกต์

สายที่ 3 โดยทางความนึกด้วยจิตวิญญาณ โดยการทงานของสมองซึ่ง
เกี่ยวข้องกับภาษาความคิด (Ideographs) อันเกิดจากประสบการณ์การดำรง
ชีวิตของมนุษย์ มนุษย์จึงคิดสร้างสัญลักษณ์ขึ้นแทนความคิด

จากลักษณะของภาษาที่เกิดขึ้นจากทาง 3 สายมาบรรจบกันนั้น ก่อให้เกิด
ทฤษฎีการเรียนอ่าน 3 ลักษณะ คือ

1. Basal Reader's Approach ได้แก่ การอ่านภาพคิดเอาความ
หมายของภาพ อ่านคำประกอบภาพ เริ่มอ่านคำและประโยคตามหลักการนี้เพื่อให้
เกิดความรู้ความเข้าใจในภาษาภาพ (Pictographs) นั้นเอง
2. Synthetic Method ได้แก่ การอ่านผสมคำโดยใช้สัญลักษณ์แทน
เสียง เขียนเสียง วิเคราะห์เสียง เรียนอ่านจากการฟัง สะกดคำและผันคำ
ตามเสียงตามหลักการนี้ให้เกิดความรู้ความเข้าใจในภาษาเสียง (Phonographs)
นั้นเอง
3. Experience Approach ได้แก่ การอ่านโดยอาศัยประสบการณ์
สามารถจกจา อ่านภาพในสิ่งแวดล้อม อ่านแผนภูมิประสบการณ์ เปรียบเทียบและ

สร้างโน้ตค้นจากการอ่านตามหลักการนี้เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในภาษาที่
เกิดจากความคิด (Ideographs)

การอ่านถือเป็นกระบวนการ ที่ต้องใช้ทั้งสายตาและสมองให้สัมพันธ์กัน
ผู้อ่านแต่ละคนจะมีรูปแบบในการอ่านแตกต่างกันไปแล้วแต่ว่าวิธีการใดที่คนถนัดและให้
ผลทางการอ่านที่ดีแก่ตน

ประเภทของการอ่าน

ทักษิณี ศุภเมธี (ทักษิณี ศุภเมธี 2527 : 67 - 70) วาสนา เกตุภาค
(วาสนา เกตุภาค 2521 : 51 - 52) วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ
(วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ 2522 : 135) ได้แบ่งประเภทของการอ่าน
ไว้สอดคล้องกัน เป็น 2 ประเภท คือ

1. การอ่านในใจ คือการทวนจำใส่ใจกับตัวอักษร เป็นการอ่านเพื่อ
ตัวเอง เพื่อจับใจความ เพื่อตอบคำถาม เพื่อความเพลิดเพลิน ผู้อ่านจะได้รับ
ประโยชน์เล็กน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน

2. การอ่านออกเสียง คือการอ่านตามตัวอักษรเพื่อให้ผู้อื่นฟัง ผู้อ่านจะ
ต้องอ่านให้ชัดเจน ถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยม

เกี่ยวกับเรื่องการอ่านนี้ อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 :
7 - 8) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการอ่านในใจ และการอ่านออกเสียงไว้ดังนี้

1. การอ่านใจในมีลักษณะดังนี้

1.1 เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง

1.2 ทราบความหมายได้รวดเร็วกว่า และจับใจความสำคัญได้

มากกว่าเพราะอ่านผ่านผลความไปเร็ว ๆ ได้

1.3 เป็นการอ่านเพื่อตัวเอง

1.4 เข้าใจเรื่องราวได้รวดเร็ว เพราะเลือกอ่านเฉพาะตอนสำคัญได้

2. การอ่านออกเสียงมีลักษณะดังนี้

2.1 เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นเสียง และถ่ายทอดเสียงออกมาเป็นความคิด

2.2 การอ่านต้องอ่านทุกตัวอักษร จะอ่านตอนใดตอนหนึ่งผ่าน ๆ ไปไม่ได้

2.3 เป็นการอ่านเพื่อผู้ฟัง

2.4 ถ้าไม่เข้าใจจากอ่านกลับไปมา จะหาให้น่าเบื่อ

นอกจากนั้นยังมีผู้กล่าวถึงชนิดของการอ่านไว้ในลักษณะที่แปลออกไปอีก เช่น บุญเรือน ศิริมงคล (บุญเรือน ศิริมงคล 2516 : 16) สุรี เปี่ยมสุข (สุรี เปี่ยมสุข 2503 : 10) และ เบตส์ (Betts. 1955 : 73) ได้กล่าวถึงการอ่านไว้ในลักษณะเดียวกันว่า การอ่านแบ่งได้ตามหลักของสถานที่อ่านและจุดมุ่งหมายเฉพาะแต่ละครั้งหรือโดยชนิดของเรื่องหรือข้อความที่อ่านซึ่งยังแบ่งย่อยลงไปอีกว่า

การอ่านแบ่งตามลักษณะของสถานที่อ่าน ได้แก่

1. การอ่านในชั้นเรียน
2. การอ่านนอกชั้นเรียน

การอ่านแบ่งตามจุดมุ่งหมายในการอ่าน ได้แก่

1. การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อเก็บใจความสำคัญ
2. การอ่านแบบค้นคว้าหารายละเอียด
3. การอ่านแบบศึกษา
4. การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์
5. การอ่านแบบวิเคราะห์

จากลักษณะของการอ่านดังกล่าวข้างต้น จะเห็นว่า การอ่านในใจเป็น การอ่านที่มีความสำคัญ และจาเป็นคือชีวิตประจำวันของคนเรามากกว่าการอ่าน ออกเสียง เพราะการอ่านในใจมุ่งเน้นในเรื่อง การจับใจความสำคัญ การทอ บถาม การลำดับเหตุการณ์ การเข้าใจความตลอดจนความเพลิดเพลินในการอ่าน อีกด้วย

อัตราเร็วในการอ่าน

การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องอ่านได้ไต่อย่างรวดเร็ว และสามารถจับใจ ความจากเรื่องที่อ่านได้ การอ่านเร็วและสามารถจับใจความสำคัญได้นั้นนับว่าเป็น ประโยชน์อย่างยิ่งเพราะจะทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้มากโดยใช้เวลาน้อย ทำให้มีเวลาว่างเหลืออยู่เพื่อประโยชน์ในการทำงานอื่น ๆ ได้มากยิ่งขึ้น มักมีผู้เข้าใจ ผิดว่า อัตราเร็วในการอ่านจะต้องเป็นอัตราที่ตายตัวและจะต้องอ่านทุกสิ่งโดยใช้อัตรา เร็วคงที่ตลอดเวลา ความจริงแล้วอัตราเร็วในการอ่านจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตาม วัตถุประสงค์ในการอ่านและเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล

เบิร์คเลย์ (Birkley. 1979 : 96 - 98) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ สำคัญที่จะช่วยในการอ่านไว้อย่างน่าสนใจว่า

1. ต้องมีความพร้อมในการอ่าน สามารถเรียนรู้ประสบการณ์ไต่รวดเร็ว มีปฏิกิริยาตอบสนองต่อคำและระบบไวยากรณ์ในภาษาไต่ได้
2. สามารถจับใจความสำคัญและแนวคิดของผู้เขียนจากข้อความที่อ่านได้
3. เข้าใจกลวิธีในการเสนอความคิดของผู้เขียนไต่
4. ปรับปรุงความเร็วในการอ่านไปตามระดับความยากของเรื่องที่อ่าน และจุดมุ่งหมายในการอ่านไต่

เนื่องจากอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านเป็นองค์ประกอบ สำคัญของการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีผู้รู้หลายท่านให้ความสำคัญต่อดัชนีอัตราเร็ว ในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านมาก โดยเฉพาะอัตราเร็วในการอ่าน

เนื่องจากเชื่อว่าการอ่านอย่างรวดเร็วจะช่วยให้เกิดความเข้าใจเรื่องได้ง่ายกว่าอ่านช้า ๆ เพราะเป็นการรวบรวมความนึกและปะติดปะต่อเรื่องราวอย่างรวดเร็วสามารถเข้าใจเรื่องราวได้โดยอาศัยเนื้อความ ซึ่ง เฟอ์กูสัน (Ferguson, 1973 : 29 - 34) ได้สนับสนุนคุณค่าในการฝึกฝนนักเรียนให้อ่านอย่างรวดเร็วไว้ว่า การอ่านเร็วจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถที่จะ

1. เข้าใจเรื่องดียิ่งขึ้น
2. จับใจความสำคัญได้เร็ว
3. ไม่หยุดชะงักการอ่านเพราะไม่รู้ศัพท์
4. เกิดความมั่นใจว่าสามารถอ่านได้
5. เกิดแรงผลักดันในการอ่าน
6. แยกสิ่งที่ต้องการจะศึกษาได้

เซไลเจอร์ (Sulliger. 1972 : 39 - 50)

ในการอ่านว่า หมายถึงความเข้าใจและความเร็วในการอ่านซึ่งนี้

ลีดี้ (Leedy. 1960 : 73 - 77) ได้กล่าวถึงอัตราเร็วในไว้ว่า อัตราเร็วในการอ่านย่อมแตกต่างกันออกไปตามวัตถุประสงค์ในการอ่าน ความรู้พื้นฐานของผู้อ่าน รวมทั้งความเข้าใจศัพท์ ความสามารถส่วนบุคคล สุขภาพจิต ซึ่งมีผลมาจากร่างกาย ประสบการณ์ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างอื่นด้วย

แมคคัลลัฟ และคนอื่น ๆ (McCullough and others. 1960 : 70) ได้ค้นพบว่า การอ่านนวนิยายและเรื่องสั้นผู้อ่านจะอ่านได้อย่างรวดเร็ว แต่หากเป็นการอ่านร้อยกรอง ผู้อ่านจะอ่านอย่างช้า ๆ ทั้งยังต้องตั้งใจอ่าน และอ่านอย่างระมัดระวัง นั้นแสดงว่าลักษณะเนื้อหาที่อ่านก็มีผลต่ออัตราเร็วในการอ่านด้วย นอกจากนั้นความสนใจที่มีต่อเรื่องที่อ่านก็มีผลต่ออัตราเร็วในการอ่านเช่นกัน ซึ่ง สตอเฟอร์ (Stauffer. 1975 : 361) เห็นสอดคล้องกัน

นอกจากนี้ยัง ได้กล่าวว่า หากเนื้อหาที่อ่านเป็นเรื่องที่นักเรียนชอบหรือสนใจแล้ว จะทำให้อัตราเร็วในการอ่านสูงขึ้น

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 13 - 14) ได้กล่าวถึง อัตราเร็วในการอ่านว่าขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

1. ความมุ่งหมายในการอ่าน
2. ความชำนาญของผู้อ่าน

ณัฏฐาภรณ์ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ณัฏฐาภรณ์ ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2521 : 18) และ วาสนา เกตุภาค (วาสนา เกตุภาค 2521 . 52) ได้แสดงความกึกก่นในเรื่องความเร็วในการอ่านไว้สอดคล้องกันว่า ความเร็วในการอ่านนอกจากจะขึ้นอยู่กับความยากง่าย และลักษณะของหนังสือแล้วยังขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้และความสามารถของผู้ผู้อ่านอีกด้วย ดังนั้น อัตราเร็วในการอ่านจึงสามารถยืดหยุ่นได้

การอ่านจึงมีหลายระดับ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ จึงไม่สามารถกำหนดลงไปได้อย่างชัดเจนว่า อัตราเร็วที่เหมาะสมควรเป็นเท่าไร สำหรับในต่างประเทศได้มีผู้สนใจศึกษาและกำหนดอัตราเร็วในการอ่านไว้ดังนี้ คือ

ฟราย (Fry, 1978 : 48 - 61) ได้ทำการศึกษาและแบ่งอัตราเร็วในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ การอ่านช้า เป็นการอ่านเพื่อศึกษาทำความเข้าใจอย่างละเอียดจะอ่านด้วยความเร็ว 200 - 300 คำต่อนาที มีความเข้าใจสูงร้อยละ 80 - 90 การอ่านเร็วปานกลาง เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญหรือค้นหารายละเอียดบางประการที่ต้องการสามารถอ่านด้วยความเร็ว 250 - 500 คำต่อนาที มีความเข้าใจราวร้อยละ 70 และการอ่านอย่างเร็วซึ่งอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ ก็มีความเข้าใจประมาณร้อยละ 50 อ่านด้วยอัตราเร็ว 800 คำต่อนาที

เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister, 1974 : 239 - 240) ได้ทำการแบ่งอัตราเร็วในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. อัตราเร็วในการอ่านระดับสูง ผู้อ่านจะอ่านด้วยอัตราเร็วระดับนี้เมื่อต้องการทราบความคิดและใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

2. อัตราเร็วในการอ่านระดับกลาง ผู้อ่านจะอ่านด้วยอัตราเร็วระดับนี้เมื่อต้องการจะเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ต้องการรายละเอียดที่สำคัญและสามารถตีความได้

3. อัตราเร็วในการอ่านระดับต่ำ ผู้อ่านจะอ่านด้วยอัตราเร็วระดับนี้เมื่อต้องการวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน นำแนวความคิดที่ได้รับจากการอ่านมาพัฒนาแนวคิดของตนเองและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

นอกจากจะมีผู้กำหนดอัตราเร็วในการอ่านไว้อย่างกว้าง ๆ แล้วยังมีผู้พยายามกำหนดอัตราเร็วในการอ่านไว้เป็นค่าก่อนหน้าที่ยึดด้วย เช่น

แมนยา และเลียว (Manya and Leeuw. 1976 : 28) ได้ร่วมกันหาการกำหนดอัตราเร็วในการอ่านเป็นค่าก่อนหน้าที่ยึดดังนี้

<u>วิธีการอ่าน</u>	<u>จำนวนคำ/นาที</u>
อ่านอย่างช้ามาก	170 - 200
อ่านอย่างช้า	200 - 230
อ่านในระดับปกติ	230 - 250
อ่านในระดับเร็วกว่าปกติ	250 - 300
อ่านในระดับกลางค่อนข้างเร็ว	300 - 350
อ่านอย่างเร็ว	350 - 450
อ่านอย่างเร็วมาก	450 - 550
อ่านอย่างเร็วเป็นพิเศษ	550 - 650

สเปซ และเบอร์ก (Spache and Berg. 1955 : 173) ได้กำหนด
อัตราเร็วในการอ่านไว้ดังนี้

<u>วิธีการอ่าน</u>	<u>จำนวนคำ/นาที</u>
อ่านอย่างช้าและระมัดระวัง	ต่ำกว่า 250 คำ/นาที
อ่านระดับปกติ	ระหว่าง 250 - 350 คำ/นาที
อ่านอย่างเร็ว	ระหว่าง 350 - 500 คำ/นาที
อ่านอย่างเร็วมาก	ระหว่าง 600 - 700 คำ/นาที

แม้ว่าจะมีผู้กำหนดอัตราเร็วในการอ่านไว้ดังกล่าวแล้วข้างต้น ก็ไม่อาจใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการอ่านของคนไทยได้เนื่องจากความแตกต่างกันในลักษณะของภาษา การอ่านเร็วนั้นมีไว้มุ่งที่ความรวดเร็วเพียงอย่างเดียว แต่ต้องคำนึงถึงความเข้าใจในการอ่านด้วย ถ้าอ่านได้เร็วมากแต่ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ก็ไม่มีประโยชน์อะไร ธลธิรา กลัคอยู่ (ธลธิรา กลัคอยู่ 2521 : 6) กล่าวว่า ผู้อ่านหนังสือเป็นยอมอ่านได้รวดเร็ว เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง จับใจความได้ครบถ้วนและความเข้าใจถึงความประสงค์อารมณ์และทัศนคติของผู้เขียนที่ถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือได้อย่างลึกซึ้ง

สำหรับเรื่องอัตราเร็วในการอ่านของคนไทยนั้น แม้จะมีผู้ศึกษาไว้บ้างแล้วก็ตามแต่ยังไม่อาจถือเป็นมาตรฐานพอที่จะนำไปใช้อ้างอิงได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะยังไม่เห็นความสำคัญของการอ่านเร็วเหมือนเช่นในต่างประเทศก็เป็นได้ ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าวิจัยจึงต้องการทราบเกี่ยวกับเรื่องอัตราเร็วในการอ่านของเด็กไทยโดยเฉพาะเด็กในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับโครงการส่งเสริมการอ่านของสำนัก งานการ ประถมศึกษาจังหวัดต่อไป

สาเหตุของการอ่านช้า

บุคคลที่อ่านหนังสือได้ช้านับว่าเสียประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะว่าการอ่านช้าทำให้สิ้นเปลืองเวลาในการอ่านจากการศึกษากันทั่วๆ ไปพบว่า ผู้ที่อ่านได้ช้าเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ กัน เช่น

สมิท (Smith. 1970 . 7 - 10) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการอ่านช้าว่าเนื่องจาก

1. ไม่สามารถจับได้ว่าจุดประสงค์ของการอ่านคืออะไร
2. การเตรียมตัวไม่ดีพอ ไม่ได้เตรียมหาหนังสือ เอกสารที่จำเป็นเอาไว้ก่อนที่จะเริ่มอ่าน
3. สิ่งแวดล้อมไม่ดี เช่น แสงสว่างไม่พอ มีสิ่งรบกวนในขณะที่อ่าน
4. สายตาไม่ดี
5. การไขปากมากเกินไป
6. อ่านกลับไปกลับมา
7. พุ่งความสนใจไปยังคำใดคำหนึ่งมากเกินไป
8. ไม่สามารถแกะแต่ละส่วนที่อ่านมาปะติดปะต่อกัน
9. เหนื่อยมากเกินไป
10. ไม่ค่อยมีความสนใจในการอ่าน

ฟราย (Fry. 1978 : 12 - 20) เป็นอีกคนหนึ่งซึ่งได้กล่าวถึงความผิดพลาดและการเคลื่อนส่ายคำที่ทำให้อ่านช้าไว้ สรุปได้ว่า

1. การใช้ปากกาหรือนิ้วชี้ตามตัวอักษรในขณะที่อ่าน
2. การอ่านออกเสียงในขณะที่อ่านในใจ
3. การอ่านย้อนกลับไปกลับมา
4. การอ่านโดยเคลื่อนศีรษะไปมาในขณะที่กำลังอ่าน

สเปซ และเบอร์ก (Spache and Berg. 1955 : 63) กล่าวถึงสาเหตุของการอ่านช้าว่ามีสาเหตุ 3 ประการ คือ

1. การอ่านออกเสียง ทำให้อ่านช้า การอ่านออกเสียงติดนิสัยมาจากการเริ่มต้นในการอ่าน คือ อ่านแบบเห็นและออกเสียง, จากนั้นจึงรวบรวมความหมายของกาเพื่อความเข้าใจเป็นขั้นสุดท้าย

2. ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่าน ทั้งนี้เนื่องมาจากอ่านทีละคาแทนที่จะอ่านเป็นกลุ่มคาเพื่อรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความนึก

3. ขาดทักษะในการหาความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะรู้ศัพท์น้อย ทำให้จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้จึงทำให้อ่านช้า

แดลแมนน์ และคนอื่นๆ (Dallmann and others. 1974 : 217 - 221) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้อ่านช้าไว้ดังนี้

1. ขาดทักษะในการจาคา
2. การออกเสียงในขณะที่อ่าน
3. การช้าในขณะที่อ่าน
4. ขาดการฝึกอ่านเร็ว
5. ขาดความสนใจ และไม่มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน

เคอร์น จรูญเรืองฤทธิ์ (เคอร์น จรูญเรืองฤทธิ์ 2514 : 18 - 19) ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องที่เป็นสาเหตุทำให้อ่านช้าดังนี้

1. ข้อบกพร่องในค่านกลไกของการอ่าน ได้แก่

1.1 จำนวนครั้งของการหยุด (Fixation) ค่อบรรทัดมากเกินไปซึ่งในหนังสือธรรมดา ควรมีการหยุดเพียง 3 - 4 ครั้งต่อบรรทัด

1.2 เวลาของการหยุด (Duration of Fixtion) มากเกินไปควรใช้เวลาหยุดแต่ละครั้งประมาณครึ่งวินาทีสำหรับการอ่านอย่างธรรมดา

1.3 ขบวนการจับสายตา (Span of Vision) แคบ จึงไม่ควรอ่านทีละคำ ควรอ่านทีละ 3 – 6 คำต่อการหยุดหนึ่งครั้ง

1.4 การอ่านย้อน (Regression) เนื่องจากไม่เข้าใจข้อความที่อ่านและย้อนจนเกิดเป็นนิสัย

2. ข้อบกพร่องในด้านจิตวิทยาการอ่าน ได้แก่

2.1 การอ่านออกเสียง (Vocalization) ทำให้เสียเวลาได้แก่ การอ่านออกเสียงดัง การเคลื่อนไหวริมฝีปาก ตลอดจนการอ่านออกเสียงในใจ

2.2 ขาดความสนใจในเรื่องที่อ่าน

2.3 ทัศนคติไม่เพียงพอ

2.4 ขาดสมาธิในการอ่าน

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม 2520 : 14 – 16) และวาสนา เกตุภาค (วาสนา เกตุภาค 2521 : 52) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการอ่านช้าไว้สอดคล้องกันว่าเนื่องมาจาก

1. การเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะที่อ่าน ทำให้อัตราเร็วในการอ่านเท่ากับอัตราเร็วในการพูดธรรมดา ซึ่งเหมือนกับการอ่านออกเสียง ผู้ที่อ่านโดยเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะที่อ่านจะอ่านได้ไม่เกินนาทีละ 180 คำ

2. การอ่านในลาคอ การพูดเป็นคำ ๆ ในขณะที่อ่านแม้เสียงมิได้ดังออกมา ก็ทำให้ผลเช่นเดียวกับการอ่านออกเสียงเป็นคำ ๆ

3. การอ่านออกเสียงในใจ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านได้ยินเสียงของตนเอง ทั้ง ๆ ที่มีได้เสียงไม่ว่าดังหรือเบา

4. การรู้ตัวอักษรในขณะที่อ่าน ซึ่งมีอยู่สองลักษณะ ลักษณะแรกจะใช้นิ้วมือหรือก้นสอรู้ตัวอักษร อีกลักษณะหนึ่งรู้โดยไม่รู้ตัว ได้แก่ การเฝ้ามองสระจากตัวอักษรตัวแรกถึงตัวสุดท้ายของบรรทัด

5. การอ่านกลับไปกลับมา ผู้อ่านที่ไม่ชำนาญมักคิดนิสัยในการอ่านกลับไปกลับมา ซึ่งปกติผู้อ่านประเภทนี้มักอ่านเป็นคำ ๆ เมื่ออ่านไปจึงรู้สึกว่าคุณค่าที่อ่านไม่สัมพันธ์กันจึงต้องย้อนกลับไปอ่านใหม่

จะเห็นได้ว่า สาเหตุของการที่อ่านหนังสือได้ช้านั้น เนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ กันซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. สุขภาพทางร่างกายและสิ่งแวดล้อมไม่ดี เช่น สายตาไม่ดี แสงสว่างไม่พอ โต๊ะม้านั่งไม่เหมาะสม
2. สุขภาพจิตไม่ดี เช่น เป็นผู้มีควมวิตกกังวล เคร่งเครียด หมดหวัง ห่อเหี่ยว และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
3. สติปัญญาและพื้นความรู้ไม่ดีพอ
4. ไม่มีสมาธิ ไม่มีความสนใจในการอ่าน

จากสาเหตุของการอ่านช้า ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พอจะสรุปได้ว่า ส่วนใหญ่เกิดจากผู้อ่านขาดทักษะในการอ่านและใช้วิธีการที่ผิด ๆ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้สามารถปรับปรุงแก้ไขและฝึกฝนได้ โดยมีผู้เสนอความถึกในแนวต่าง ๆ ไว้ดังนี้

สเปช และเบอร์ก (Spache and Berg. 1955 : 83) ได้แนะนำวิธีจัดการอ่านออกเสียงซึ่งเป็นอุปสรรคของการอ่านเร็วว่า แก่โดยการอ่านเป็นกลุ่มคำ

ทิงเกอร์ (Tinker. 1967 : 605 - 609) ได้ทำการเสนอแนะให้ใช้เครื่องมือที่ช่วยให้อ่านเร็วขึ้นที่มีชื่อเรียกว่า มีตรอน โอ สโคป (Metron-O-Scope) ซึ่งเครื่องมือนี้จะทำให้พักสายตาน้อยครั้งในขณะที่อ่าน ในการอ่านข้อความ 1 บรรทัด จะหยุดสายตาแค่ 3 ครั้ง ซึ่งหากได้ฝึกบ่อย ๆ จะทำให้อ่านเร็วขึ้น

เบอร์มัสเตอร์ (Burmoisters. 1974 : 244 - 248) ได้เสนอแนะเครื่องมือที่จะช่วยให้อ่านเร็วขึ้นหลายชนิด เช่น

1. แทคีสโคป (Tachistoscopes) หรือบางคนเรียก แฟลชมิเตอร์ (Flash meters) เป็นเครื่องมือที่ฉายแสงให้อ่านคำหรือข้อความ บนฉากที่รองรับด้วยอัตราในการอ่านที่เร็ว โดยปกติจะอยู่ระหว่าง 1 นาที และ 1/100 ของนาที

2. แฮนด์ แทคีสโคป (Hand Tachistoscopes) เป็นเครื่องมือ ที่ช่วยในการฝึกให้รู้จักสังเกตคำที่จะช่วยเน้นอัตราเร็วในการอ่าน เพราะช่วยให้สามารถ อ่านวลีทั่ว ๆ ไปได้ดีขึ้น โดยวิธีง่าย ๆ เช่น เขียนกาเหล่านั้นลงในกระดาษแล้ว เจาะกระดาษอีกแผ่นหนึ่งในเป็นช่องที่กว้างพอเห็นคำเหล่านั้น แล้วเลื่อนกระดาษที่ เขียนคำที่พาดขึ้นลง เป็นการฝึกสายตาให้ชินกับวลีเหล่านั้น

3. เพเซอร์ (Pacers) เป็นเครื่องมือที่อาศัยเงาแผ่นโลหะหรือ ลวดแสงที่จะเลื่อนลงไปตามกระดาษโดยครอบคลุมบรรทัดที่มีตัวพิมพ์ในอัตราเร็วที่ผู้อ่าน สามารถควบคุมได้ โดยผู้อ่านจะอ่านตามเงาหรือแผ่นโลหะลวดแสงที่เลื่อนไปตามกระดาษ

4. फिल्म และฟิล์มสตริป (Films and Filmstrips) เป็นเครื่องมือ ที่บันทึกข้อความลงบนฟิล์ม โดยวลีหนึ่งวลีจะถูกฉายให้ปรากฏ 3 ครั้งต่อบรรทัด ฟิล์มสตริปเป็นเครื่องมือที่ใช้กับการอ่านทุกระดับตั้งแต่เด็กที่พร้อมที่จะอ่านจนถึงนิสิต นักศึกษา โดยที่เครื่องมือนี้จะใช้ในการฝึกอ่านวลี และอ่านข้อความแต่ละบรรทัด

ฟราย (Fry. 1978 : 4 - 6) เป็นอีกคนหนึ่งที่ได้กล่าวถึงการฝึก อ่านทั้งนี้โดยไม่ต้องใช้เครื่องมือก็สามารถทำได้ โดยกล่าวว่า การฝึกอ่านในห้องเรียน ครูควรให้นักเรียนอ่านข้อความพร้อม ๆ กัน แล้วครูเขียนเวลาที่ผ่านไปบนกระดาน เป็นนาทีและวินาทีโดยให้นักเรียนที่อ่านจบแล้วเงยหน้าขึ้น พร้อมจดบันทึกเวลาที่ ตนอ่านลงไปในบนกระดานแล้วหาแบบฝึกหัดท้ายข้อความ ทั้งนี้โดยนักเรียนสามารถ ฝึกอ่านด้วยตนเองได้โดยอ่านข้อความแล้วจับเวลาคำนวณเอง

สมิท (Smith. 1963 : 365) ได้เสนอแนวทางแก้ไขการเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะอ่านซึ่งทำให้อ่านช้า ไว้ดังนี้

1. กระตุ้นเตือนให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะแก้ไขการเคลื่อนริมฝีปากในขณะที่อ่าน

2. กอบสังเกตุเวลานักเรียนอ่าน เพื่อจะเตือนให้เขารู้ตัว
3. คัดคาเตือนไว้ในห้องเรียนว่า "อ่านด้วยตาไม่ใช่อ่านด้วยปาก"
4. ใช้นิ้วมือหรือคินสอกคริมฝีปากเวลาอ่าน
5. คาบกระคายไว้ในปากขณะที่อ่าน

นอกจากนี้ สมิต ยังได้แนะวิธีแก้นิสัยการขี้ตัวอักษรไว้ ดังนี้

1. ใช้กระดาษแข็งที่มีความยาวพอ ๆ กับหน้าหนังสือ ทาบลงบนหน้าหนังสือเวลาอ่านให้เลื่อนลงทีละบรรทัด

2. เวลาอ่านให้ใช้นิ้วจับหนังสือไว้เพื่อไม่ให้มีโอกาสรู้
3. การแก้ไขการเคลื่อนศีรษะในขณะที่อ่าน ให้ใช้นิ้วจับคางไว้ในขณะที่อ่านก็แซนท์ (Dechent. 1969 : 264) เสนอวิธีฝึกเพื่อการอ่านเร็วไว้

ดังนี้

1. ฝึกการเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา
2. ฝึกเพื่อลดการอ่านย้อน
3. ฝึกเพื่อลดการอ่านออกเสียง
4. ฝึกอ่านเป็นวลี
5. ฝึกให้รู้จักเลือกวิธีอ่านที่เหมาะสม
6. ฝึกอ่านแบบเจาะจง
7. ฝึกทักษะในการอ่านข้ามคำ

นอกจากนี้ เกษน์ จรุงเรืองฤทธิ์ (เกษน์ จรุงเรืองฤทธิ์ 2500 :

19 - 20) ได้เสนอให้ใช้วิธีการอ่านเร็วโดยใช้กระดาษแข็งสี่ขา ตัดกว้างประมาณ 1 นิ้ว ยาวประมาณ 1 นิ้วครึ่ง วางทาบลงให้ชิดใต้แถวหนังสือที่อ่าน เวลาอ่านให้สายตาจับลงที่กึ่งกลางแถวหนังสือ ในช่วงความยาวของกระดาษที่ทาบไว้ เคลื่อน

กระดาษและสายตาเป็นช่วง ๆ เมื่อหมดบรรทัดแล้วจึงขึ้นบรรทัดใหม่ ในตอนแรก ๆ อาจคัดกระดาษให้สั้นกว่า 1 นิ้วครึ่งก็ไ้แล้วแต่ความสามารถของผู้อ่านครั้งใดก็ตามในตอนแรก แล้วจึงคัดกระดาษให้ยาวกว่านั้นในที่สุดอาจใช้กระดาษยาวถึง 2 นิ้ว หรือ 2 นิ้วครึ่ง ซึ่งจะทำให้การอ่านหนังสือนั้นเร็วขึ้น

วิธีการดังกล่าวข้างต้นมาแล้วนี้สามารถนำไปพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ตามสภาพและความเหมาะสม แก่สำหรับประเทศไทยของเราดูเหมือนจะยังไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควรในเรื่องเหล่านี้

ความเข้าใจในการอ่าน

ชวาล แพทย์กุล (ชวาล แพทย์กุล 2520 : 134) ได้กล่าวถึงความหมายของความเข้าใจไว้ว่า ความเข้าใจ คือ ความสามารถในการผสมแล้วขยายความรู้ ความจำให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุผล ความเข้าใจเป็นสมรรถภาพขั้นต้นของตัวปัญญาเป็นความพยายามของสมองที่จะคิดแปลง ปรับปรุงความรู้ให้มีรูปลักษณะใหม่ เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นที่แปลกออกไป แต่ยังมีบางอย่างคล้ายคลึงกับของเดิม อยู่บ้างความเข้าใจสามารถแสดงออกด้วยพฤติกรรม 3 ประการ คือ

1. การแปลความ คือการแปลเรื่องราวหรือข้อความเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่

2. การตีความ คือการเก็บความคิดเดิมมาบันทึกใหม่ การจัดเนื้อเรื่องใหม่ เป็นการมองในแง่ใหม่ ค้นหาเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้นจนเป็นข้อสรุปได้

3. การขยายความ คือการขยายความคิดให้กว้างไกล โดยอาศัยความสัมพันธ์กับสถานการณ์เดิมที่ได้รับในตอนต้น

เวาไรท์ (Wainwright. 1972 : 38) กล่าวว่า ผู้อ่านที่อ่านแล้วจะสามารถเข้าใจเรื่องใดก็จะต้องมีความสามารถดังนี้

1. เก็บใจความสำคัญและระลึกได้เพื่อต้องการ
2. เลือกอ่านแต่หัวข้อที่สำคัญ
3. ทักวามของใจความสำคัญและแนวความคิดในเรื่องใด
4. สรุปเรื่องราวต่าง ๆ จากเรื่องที่ได้อ่านได้ -
5. สรุปและประเมินค่าเนื้อเรื่องที่ได้อ่านได้
6. เชื่อมโยงความรู้ที่ได้มากับประสบการณ์

✓ บอนด์ และทิงเคอร์ (Bond and Tinker. 1957 : 234 - 235)

กล่าวว่า องค์ประกอบที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมีพื้นฐานมาจาก

1. การเข้าใจความหมายของคำ เป็นรากฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ถ้าเข้าใจความหมายของศัพท์สัทเวณและกว้างขวางขอบข่ายประโยคและเรื่องราวที่ได้อ่านได้ดี
2. การเข้าใจหน่วยความคิด เพื่อให้เข้าใจประโยค เด็กจะต้องเป็นหน่วยความคิดคือ แบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำได้ใจความหมายของคำที่ต่อเนื่องเป็นกลุ่มแทนการอ่านทีละคำ จะทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเข้าใจในการอ่านแต่ละประโยค
3. การเข้าใจประโยค คือ การหาหน่วยความคิดย่อยมาสัมพันธ์กันจนได้ความเข้าใจประโยค
4. การเข้าใจตอน คือ ความหมายที่ระนาประโยคแต่ละประโยคตอนนั้น ๆ ขาดสัมพันธ์กัน จึงจะอ่านได้เข้าใจยิ่งขึ้น
5. การเข้าใจเรื่องราว ก็จะต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ ในแต่ละตอน

เฮฟเธอร์ และจอลลี (Hefher and Jolly. 1972 : 147)

ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นสิ่งสำคัญและสรุปว่า หากต้องการประเมินผลความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนว่ามีควาเข้าใจในการอ่านมากน้อยเพียงใดนั้น ให้ดูจากความสามารถต่อไปนี้

1. ตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่าง ๆ จากเรื่องราวที่อ่านได้
 2. เข้าใจจากชี้แจงหรือสามารถปฏิบัติเกี่ยวกับกาแนะนำที่เขียนอธิบายไว้ได้อย่างถูกต้อง
 3. วิจารณ์และสามารถบรรยายถึงข้อดีและข้อบกพร่องของตนเองได้
 4. เข้าใจกับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
 5. แยกแยะได้ว่ารายละเอียดก่อนใจสำคัญ ก่อนใจไม่สำคัญ
 6. บอกได้ว่าตัวอย่างหรือข้ออธิบายประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับเนื้อความสำคัญก่อนใจอย่างไร
 7. บอกได้ว่าประโยคใดเป็นประโยคแสดงเนื้อความสำคัญหรือใจความของเรื่องราวที่อ่านได้
 8. บอกได้ว่าเนื้อหาของสิ่งที่อ่านมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในบทความอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างไร
 9. แยกข้อสรุปของบทความที่อ่านได้อย่างถูกต้อง
 10. บอกได้ว่าในการเขียนบทความที่อ่าน ผู้เขียนยึดแนวอะไรในการจัดเรียบเรียง เช่น เวลา สถานที่ หรือต้นเหตุและผล เป็นต้น
 11. บอกได้ว่าอะไรคือความหมายที่ซ่อนเร้นหรือความหมายที่ไม่ได้แสดงไว้ตรง ๆ ในบทความประเภทวรรณกรรม
 12. บอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีแนวการดำเนินเรื่องหรือให้อารมณ์อย่างไร
 13. บอกวัตถุประสงค์ในการเขียนซึ่งผู้เขียนไม่ได้แสดงไว้ตรง ๆ ได้
 14. บอกได้ว่าทำไมผู้เขียนใช้สัญลักษณ์ ถ้อยคำเปรียบเทียบหรือเครื่องมือทางภาษาอื่น ๆ อย่างไรและมีความหมายอย่างไร
- เมอร์ตัน (Morton, 1956 : 321) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องความเข้าใจในการอ่านว่า ต้องอาศัยความเข้าใจหลายประการประกอบกัน คือ

1. การเข้าใจความหมายของกาพย์
2. การเรียงลำดับความใจ
3. วิเคราะห์ความกึกก้องได้
4. การสังเกตความสัมพันธ์ของข้อความที่อ่าน
5. แยกประเภทและภาคการกล่าวหน้าได้

เพ็ญศรี รังสิยาภักดิ์ (เพ็ญศรี รังสิยาภักดิ์ 2529 : 124) ได้กล่าวว่า วิธีที่จะช่วยให้เกิดความเข้าใจมี 2 ประการ คือ

1. ก่อนอ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่าน โดยถามตนเองว่า ต้องการจะทราบอะไรในการอ่านแต่ละครั้ง

2. เมื่อทราบจุดมุ่งหมายแล้ว ควรเลือกวิธีการอ่านด้วยการปรับอัตราความเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายและลักษณะของเรื่องที่อ่าน

ดิลเลอร์ และอลสัน (Diller and Olson, 1977 : 68) ได้กล่าวว่า ในการอ่านเพื่อความเข้าใจนอกจากการแปลความ การตีความ การวิเคราะห์ความสำคัญแล้วนักเรียนหรือผู้อ่านควรพิจารณาความสามารถในการซึ่งหมายถึง การที่ผู้อ่านแสดงภาพเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของข้อที่กล่าวไว้อย่างชัดเจนและว่าความหมายที่ซ่อนอยู่ในข้อความที่อ่าน หรือข้อเท็จจริงใดในข้อความที่มีส่วนช่วยให้เกิดการสรุปที่ถูกต้อง

นอกจากนี้ บัช และฮูเบอร์ (Bush and Huebner, 1970 : 46) ได้กล่าวว่า ควรเริ่มฝึกทักษะให้แก่นักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นต้น ๆ โดยฝึกให้สรุปจากเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เนื้อเรื่องหรือข้อความที่ผู้อ่านฝึกควรมีความยากง่ายและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียนด้วย และในการที่ผู้อ่านจะมีความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ และสรุปความได้นั้น กุสเซนเบอร์รี่ (Cushenbery, 1969 : 37) มีความเห็นว่า ผู้อ่านต้องมีความสามารถในการอ่านได้ก่อนข้างรวดเร็ว พร้อมทั้งรู้จักสังเกตความนึกที่เป็นเหตุไปสู่อุบัติของข้อความ

ซึ่งความนึกเห็นถึงกล่าวข้างบนสอดคล้องกับความนึกเห็นของเกทส์ (ปริญญาก่อหม่น 2519 : 3 อ้างอิงมาจาก Gates. 1974 : 356) ซึ่งมีความเห็นว่า ความเข้าใจในการอ่านควรพิจารณาไว้ว่าลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

1. ชนิดของความเข้าใจในการอ่าน แบ่งตามชนิด คือ

- 1.1 อ่านเพื่อเก็บเอาความรู้หรือเก็บไว้ความทั่ว ๆ ไป
- 1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ
- 1.3 อ่านเพื่อถากการอ่านเรื่องจะวอย่างไร
- 1.4 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องหรือย่อ โยชนำมาเขียนใหม่
- 1.5 อ่านเพื่อใ้มีความแนะนำ ๆ เช่น การใส่เครื่องป้อ
- 1.6 อ่านเพื่อเปรียบเทียบ
- 1.7 อ่านเพื่อจกวาง

2. ช่วงของความเข้าใจในการอ่าน เกิดระอ่านไ้ไ้เพียงใดขึ้นอยู่กับความสั้นยาวของเรื่องที่อ่านและขึ้นอยู่กับความถนัดทางสติปัญญา ชนิดของประสบการณ์เก่า และความยากง่ายของข้อความที่อ่าน

3. ระดับความเข้าใจในการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น สติปัญญา ความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจศัพท์ที่อ่าน และวิธีการพิเศษสำหรับผู้่านแต่ละคน

4. ระดับความรวดเร็วในการเข้าใจสิ่งที่อ่าน ต้องอาศัยความเข้าใจศัพท์ ความสามารถในการฝึกเห็นภาพที่อ่าน

ลักษณะของการอ่านเพื่อความเข้าใจดังกล่าว เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ ดังนั้นการที่จะไ้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างแท้จริงจึงควรได้รับการฝึกฝนในเรื่องของการอ่านเริ่มตั้งแต่ในระดับประถมศึกษาเพื่อจะไ้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ และเพื่อยกระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้สูงขึ้น สิ่งที่น่าจะไ้รับการฝึกฝนควบคู่กันไปกับ

ความเข้าใจในการอ่านเกี่ยวข้องกับอัตราเร็วในการอ่าน เพราะสมรรถภาพในการอ่านจะดีขึ้นหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความเข้าใจและอัตราเร็วในการอ่านเป็นสำคัญ

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่าย ซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดเห็น เพียงแต่เข้าใจตรงตามตัวอักษรเท่านั้น ไปจนถึงระดับที่ยาก ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์ตัดสิน และประเมินค่าสิ่งที่อ่าน ดังที่ได้มีผู้สนใจเกี่ยวกับการอ่านได้แบ่งระดับความเข้าใจของการอ่านไว้ต่าง ๆ กัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ในเรื่องความเข้าใจในการอ่านนั้น แดลแมนน์ และคนอื่น ๆ (Dallmann and other. 1974 : 166) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจข้อเท็จจริง หมายถึง ความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านตามตัวหนังสือที่เขียนไว้

2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ หมายถึง ความเข้าใจโดยอาศัยการสรุปความ ตีความและแปลความจากเรื่องที่อ่าน

3. ระดับความเข้าใจขั้นประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการประเมินค่าสิ่งที่อ่านมาโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ของผู้อ่านในการพิจารณาตัดสิน

เพ็ญศรี รังสิยากุล (เพ็ญศรี รังสิยากุล 2528 : 123) ได้แบ่งระดับความเข้าใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ความเข้าใจตามตัวอักษร หมายถึง การที่ผู้อ่านมีความเข้าใจตามตัวอักษรที่ปรากฏอยู่ในแต่ละบรรทัด เป็นความเข้าใจถึงภาษาพูดที่เขียนขึ้นนั่นเอง

2. ความเข้าใจที่เกิดจากการตีความ หมายถึง การที่ผู้อ่านอ่านแล้วเข้าใจว่า ผู้เขียนหมายถึงสิ่งใด

3. ความเข้าใจที่จะนำไปสู่การสรุป เป็นความเข้าใจที่เกิดขึ้นภายหลังการอ่านเรื่องราวทั้งหมดเป็นต้น แล้วนำสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จากการอ่านมารวบรวมทำเป็นบทสรุป

นพรัตน์ สรวัยสุวรรณ (สุวัฒน์ จันทร์คอบ 2527 : 12 - 13 อ้างอิงมาจาก นพรัตน์ สรวัยสุวรรณ 2521 : 17) ได้อ้างถึงระดับความเข้าใจในการอ่านตามแนวความคิดของ เบอร์มิสเตอร์ (Burnmaster) ไว้ในระดับต่าง ๆ ดังนี้ คือ

1. ระดับความจำ เป็นระดับของการจำในสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้ ได้แก่ การว่าหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ กว่าจะักความ ใจความสำคัญของเรื่อง และคำศัพท์เหตุการณ์ของเรื่อง
2. ระดับการแปลความ เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปรเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลเป็นแผนภูมิ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ คือการเข้าใจหรือมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนได้บอกไว้ เช่น หาเหตุผลเมื่อกำหนดผลมาให้ การคาดเดาเหตุการณ์ว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความของเรื่องโดยที่ผู้เขียนมิได้บอกได้
4. ระดับการประยุกต์ใช้ เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการและสามารถนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบความสำเร็จด้วย
5. ระดับการวิเคราะห์ คือความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะวิเคราะห์ค่าประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิด ๆ ของผู้เขียน
6. ระดับการสังเคราะห์ เป็นการนำความนึกเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกัน และจัดเรียบเรียงใหม่

7. ระดับการประเมินผล เป็นการวางเกณฑ์และตัดสินสิ่งที่อ่านโดยอาศัยเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านอะไรบางอย่างที่เป็นจริง และอะไรบางอย่างที่เป็นจินตนาการ อะไรบางอย่างเป็นความนึกเห็นถกคถนความเชื่อของเรื่องราวที่อ่านเป็นต้น

ระดับความเข้าใจในการอ่านมีความสำคัญและจำเป็นมากสำหรับผู้สอนอ่านในแง่กำหนดแนวจุดประสงค์ในการอ่านของนักเรียนได้เหมาะสมกับระดับชั้น อายุ และความสามารถในการอ่าน ถึงแม้ว่าจะมีการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันออกไปทักษะต่าง ๆ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจแต่ละระดับต่างก็มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันรวมทั้งมีความสำคัญต่อความเข้าใจของผู้อ่าน ซึ่ง ควิน (Quinn, 1974 : 68) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การแบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็นระดับนั้นไม่ได้หมายความว่า ความเข้าใจแต่ละระดับถูกแบ่งแยกจากกันโดยเด็ดขาด ความเข้าใจแต่ละระดับ อาจมีต่อเนื่องกัน เช่น ผู้อ่านอาจต้องอาศัยความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร เพื่อเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในระดับอื่น ๆ ดังนั้นในการสอนอ่านควรมีการฝึกให้นักเรียนอ่านเพื่อความเข้าใจในทุกระดับ

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

งานวิจัยภายในประเทศ

เกี่ยวกับเรื่องอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ได้มีผู้สนใจทำการศึกษากันแล้วไว้ดังนี้

กบศ สุกประเสริฐ (กมล สุกประเสริฐ 2505 : 62) ได้ทำการศึกษาวีธีเรื่อง "ขนาดตัวหนังสือ ช่องไฟ และทักษะในการอ่าน" โดยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทักษะในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียน

ในโครงการพัฒนาการศึกษา จังหวัดระนอง ชุมบุรีและโครงการปรับปรุงการศึกษา จังหวัดยะลา โดยที่ก่อกำหนดนักเรียนทั้ง 2 โครงการ จำนวนทั้งสิ้น 1,367 คน เป็นชาย 673 คน หญิง 694 คน โดยให้อ่านข้อความ 2 ชุด เป็นนิทานสำหรับเด็กพิมพ์เป็น 2 ลักษณะ คือ แบบที่ตัวหนังสือติดกันเป็นหมู่ ส่วนอีกแบบหนึ่งพิมพ์แยกเป็นคำ ๆ

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 138 คำ/นาที นักเรียนสามารถอ่านหนังสือที่พิมพ์ติดกันเป็นหมู่ได้เร็วกว่าหนังสือที่พิมพ์แยกเป็นคำ ๆ แต่มีความเข้าใจในเรื่องจากตัวหนังสือที่แยกเป็นคำ ๆ ดีกว่าตัวหนังสือที่ติดกันเป็นหมู่

สวัสดิ์ ปทุมราช (สวัสดิ์ ปทุมราช 2505 : 67) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาทักษะในการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษามารังโรงเรียน" โดยทำการวิจัยกับนักเรียน 700 คน ซึ่งปีอายุตั้งแต่ 7 - 14 ปี จากโรงเรียน 10 โรงเรียน ในเขตจังหวัดระนอง แยกตามประเภท คือ โรงเรียนประชาบาล 5 โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ 5 โรงเรียน เป็นชาย 305 คน หญิง 395 คน ข้อสอบที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุด สร้างขึ้นจากหนังสือนิทานสำหรับเด็ก แต่ละชุดมี 3200 พยางค์ ให้นักเรียนทดสอบพร้อมกันเป็นหมู่โดยกำหนดเวลาให้อ่าน 10 นาที

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี จะมีทักษะในการอ่านดีกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า
2. นักเรียนที่บ่งชี้ความอยุ่ความสะดวกภายในบ้าน เช่น อุปกรณ์ ไฟฟ้า วัสดุในการอ่าน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทักษะในการอ่านของเด็ก
3. การอ่านหนังสือที่บ้าน มีความสัมพันธ์ในทางที่ล้นกับทักษะในการอ่านหนังสือของนักเรียน
4. นักเรียนที่เรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกัน กลุ่มที่มีอายุน้อยกว่ามีทักษะในการอ่านมากกว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่า

แสง ผลฉาย (แสง ผลฉาย 2505 : 58) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" โดยทำการทดลองกับนักเรียน จำนวน 180 คน อายุระหว่าง 10 - 11 ปีบริบูรณ์ จากโรงเรียน 6 โรงเรียนแบ่งตามประเภทโรงเรียน คือ โรงเรียนประชาบาล 2 โรงเรียน โรงเรียนแพดมาต 2 โรงเรียน และโรงเรียนราษฎร์ 2 โรงเรียน ถิ่นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในจำนวนเท่ากัน ข้อทดสอบสร้างขึ้นจากหนังสือแบบเรียนและหนังสือพิมพ์สยามนิกรรายวัน ซึ่งข้อความแต่ละตอนมีคำประมาณ 300 - 600 คำ โดยจับเวลา ได้อ่านเป็นรายบุคคลด้วยนาฬิกาจับเวลา

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 153 คำ/นาที ความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 74.07

จินตนา แต่งเที่ยง (จินตนา แต่งเที่ยง 2505 : 59 - 61) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7" โดยทำการศึกษาค้นคว้าทดลองกับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง กลุ่มละ 60 คน รวม 120 คน จาก 12 โรงเรียนในเขตพระนคร เป็นโรงเรียนราษฎร์ 6 โรงเรียน โรงเรียนรัฐบาล 6 โรงเรียน โรงเรียนละ 10 คน อายุระหว่าง 12 - 13 ปีบริบูรณ์ สร้างแบบทดสอบจากแบบเรียนและจากผลการสำรวจความสนใจในการอ่านนิยายและข่าวหนังสือพิมพ์ของนักเรียนแล้วจับเวลาในการอ่านเป็นรายบุคคลด้วยนาฬิกาจับเวลา

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 193 คำ/นาที ความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 66 นักเรียนหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านดีกว่านักเรียนชาย ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์อยู่ในระดับเท่ากัน

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก (สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก 2509 : 82) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าหาความสามารถในการอ่านเข้าใจและเก็บใจความ รวมทั้งความสามารถในการเขียนสะกดคำของ

เด็กที่เพิ่งจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่วัดระฆังโฆสิตาราม จำนวนเกือบหมื่นคน ผลปรากฏว่านักเรียนหญิงมีความสามารถทางภาษาทั้งสองด้าน มากกว่านักเรียนชายอย่างเห็นชัด นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่มีบิดามารดาที่มีอาชีพเกษตรกร มีความสามารถทางภาษาไทยต่ำสุด ส่วนนักเรียนที่มีบิดามารดาซึ่งทางวิชาชีพมีความสามารถทางภาษาไทยมากที่สุด

อารี ยังสกุล (อารี ยังสกุล 2514 : 64) ได้ทำการศึกษาศาสนา สาขารณการอ่านของเด็กเช่นเดียวกับ อุทัย แก้วขาว โดยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพฯ และจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพฯ มีความสามารถทางภาษาไทยสูงกว่านักเรียนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทั้งด้านการฟัง การอ่านและการเขียน นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กที่มีบิดามารดาซึ่งประกอบอาชีพค้าขาย มีความสามารถทางภาษาไทยสูงกว่าเด็กที่มีบิดามารดาซึ่งประกอบอาชีพเกษตรกร ส่วนเด็กที่รายงานว่าตนมีโอกาสอ่านหนังสือวันละหลายชั่วโมงนั้น มีความสามารถทั้งสามด้าน สูงกว่าเด็กที่รายงานว่าตนมีโอกาสอ่านหนังสือวันละ 1 - 2 ชั่วโมงเท่านั้น

ส่วน อุทัย แก้วขาว (อุทัย แก้วขาว 2515 : 93) ได้ศึกษาศาสนา สาขารณการอ่านและความสามารถในการเข้าใจความของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด โดยแบ่งเป็นเด็กไทย เด็กลูกครึ่งไทยจีน และเด็กจีน ผลการวิจัยแสดงว่าเด็กไทยมีความเข้าใจในการอ่านน้อยกว่าเด็กจีนและเด็กลูกครึ่งจีน แต่ทางด้านความเร็วและความถูกต้องในการอ่านนั้น เด็กทั้งสามประเภทมีความสามารถไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กในกรุงเทพฯ มีความสามารถทางภาษาไทยทุกด้านที่ศึกษามากกว่าเด็กในชนบทด้วย ส่วนความแตกต่างของความสามารถทางภาษาไทยตามเพศนั้นน้อยมาก

นอกจากนี้ ผู้ที่พบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ภูมิสำเนา กับความสามารถในการเข้าใจและความเร็วในการอ่านไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 7 คือ อาพล โองเกสโอบ (อาพล โองเกสโอบ 2515 : 204) ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลได้รายละเอียดว่า หญิงมีความสามารถในการอ่านและเข้าใจดีกว่า

ชาย โดยเฉพาะในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7) และศึกษานักเรียน
ต่างจังหวัด ส่วนนักเรียนในกรุงเทพฯ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นั้น ผู้วิจัย
ได้พบความแตกต่างของความสามารถทางภาษาไทยตามเพศ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบ
ผลที่เกินข้อสังเกตประการหนึ่ง คือ เด็กนักเรียนในเมืองหลวงมีความสามารถทาง
ภาษาไทยสูงกว่าเด็กต่างจังหวัด โดยเฉพาะในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ไม่พบผล
เรื่องนี้ในระดับที่สูงกว่า

ในปีเดียวกันนี้ พันธ์ วันทรวิระกุล (พันธ์ จันทรวิระกุล 2515 : 81)
ได้ทำการศึกษาศาสนาความสามารถทางการอ่านของเด็กในสองระดับชั้นดังกล่าว และพบผล
ที่ต่างไปว่า นักเรียนชายและหญิงในชั้นเดียวกันมีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน
แต่หญิงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าชาย เฉพาะในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 นอกนั้น
ยังพบผลที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาพล โองเกลือบ (อาพล โองเกลือบ
2515 : 204) ที่ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพฯ มีความเข้าใจ
ในการอ่านสูงกว่าเด็กต่างจังหวัด แต่ไม่พบผลเช่นนี้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 นอกจากนี้
นั้นผู้วิจัยยังพบว่า เด็กผู้หญิงอ่านภาษาไทยได้เร็วและถูกต้องกว่าเด็กไทยในสองชั้นเรียน

และในปี 2516 สถาบันระหว่างชาติสำหรับการศึกษาก่อนวัยเรียนเด็ก
ได้รายงานการวิจัยฉบับที่ 14 เรื่อง การสร้างแบบทดสอบอ่านไทยระดับชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 4 และผลการทดลองใช้แบบทดสอบ ซึ่งสมนึก กาอุไร (สมนึก กาอุไร
2516 : 12) ได้สรุปไว้เกี่ยวกับการดำเนินการสร้างแบบทดสอบและการทดลองใช้
แบบทดสอบอ่านไว้ ชุดที่ 3 ครั้งที่ 2 ซึ่งนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ในจังหวัดอุตรดิตถ์ เมื่อปีการศึกษา 2503 จำนวน 1,078 คน แล้วคำนวณ
ค่าค่าเฉลี่ยอัตราเร็วในการอ่าน ผลปรากฏว่า ได้อัตราเร็วเฉลี่ย 89 หน่วยคำ/นาที
ต่อจากนั้นได้หาแบบทดสอบฉบับเดียวกันไปทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยาปีเดียวกัน จำนวน 1,164 คน ผลปรากฏว่า อัตราเร็วในการ
อ่านของนักเรียนเฉลี่ย 123 หน่วยคำ/นาที ซึ่งต่างกันมาก หากจะนำกลุ่มตัวอย่าง
ทั้งสองมาเปรียบเทียบกัน

สำหรับไ และกับชั้นที่สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ การศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้

เกษน์ จรุงฤกษ์ (เกษน์ จรุงฤกษ์ 2500 : 11 - 12) ได้กล่าวถึงรายงานการทดสอบอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทย ซึ่ง Frederick L. และ สุมณ สุภาพรศักดิ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รวบรวมไว้เมื่อ พ.ศ. 2499 เกี่ยวกับอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 15 คน โดยให้ผู้เข้าทดสอบวัดอัตราความเร็วในการอ่านภาษาไทย อ่านข้อความที่กำหนดให้ และจับเวลาในการอ่าน หลังจากนั้นมีการวัดความเข้าใจในการอ่าน ผลปรากฏว่า นิสิตอ่านข้อความอัตราเร็วเฉลี่ย 316 คำ/นาที มีความเข้าใจร้อยละ 70

ภาณี การุณยะวนิช (ภาณี การุณยะวนิช 2505 : 97) ได้ศึกษาอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 302 คน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเร็วเฉลี่ย 114 คำ/นาที และพบว่านักเรียนหญิงสามารถอ่านได้เร็วกว่านักเรียนชาย นักเรียนที่อ่านได้เร็วมีความแม่นยำ และความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่อ่านได้ช้า

สุภัทรา บุญสายสืบ (สุภัทรา บุญสายสืบ 2505 : 63) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1" โดยทำการทดลองกับนักเรียนอายุตั้งแต่ 13 - 14 ปี ในกรุงเทพมหานคร รวม 60 คน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 308 คำ/นาที มีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 82 อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กันมากนัก ผู้ที่อ่านช้ามิได้มีความเข้าใจสูงกว่าผู้ที่อ่านเร็วเสมอไป

สุพิศ วิราภรณ์ (สุพิศ วิราภรณ์ 2505 : 54) ได้ทำการศึกษารื่องอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 120 คน จากโรงเรียนในเขาสระนคร

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 279 คำ/นาที มีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 60 อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดไม่ค่อยสัมพันธ์กันนัก นักเรียนที่อ่านช้าบางคนมีความเข้าใจสูง บางคนมีความเข้าใจต่ำ ส่วนนักเรียนที่อ่านเร็วบางคนมีความเข้าใจสูง บางคนมีความเข้าใจต่ำ

มาลีณี สนิตสุวรรณ (มาลีณี สนิตสุวรรณ 2505 : 52) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย" โดยทำการทดลองกับนักเรียนชายและนักเรียนหญิง จำนวน 120 คน จาก 12 โรงเรียน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 245 คำ/นาที มีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 55 นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านมากกว่านักเรียนชาย อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กันเท่าที่ควร

นวลศิริ วงศ์ทางสวัสดิ์ (นวลศิริ วงศ์ทางสวัสดิ์ 2505 : 52) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4"

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 257 คำ/นาที มีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 76 นักเรียนหญิงอ่านได้เร็วกว่านักเรียนชายและมีความเข้าใจสูงกว่า อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งหมดไม่ค่อยสัมพันธ์กัน

วันเพ็ญ สุรภักดิ์ (วันเพ็ญ สุรภักดิ์ 2505 : 100) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย" โดยทดลองกับนักเรียนชายและนักเรียนหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน อายุตั้งแต่ 17 - 18 ปีบริบูรณ์ เป็นจำนวน 120 คน

ผลของการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาเตรียมอุดมศึกษา
ตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามหลักสูตรพุทธทศกรร 2521) มีอัตราเร็ว
ในการอ่านเฉลี่ย 263 กว./นาที มีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 64 อัตรา
เร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กัน ในลักษณะที่นักเรียนที่
อ่านช้าจะมีความเข้าใจในการอ่านต่ำกว่านักเรียนที่อ่านเร็ว ยกเว้นนักเรียนที่มีความ
สามารถและทักษะในการอ่านสูง จะอ่านกวดอัตราเร็วสูงและมีความเข้าใจสูงกว่า
การทดสอบหาอัตราเร็วในการอ่านกับความถนัดพิเศษของระดับความเข้าใจในการอ่าน
สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าน่าเชื่อถือได้

สุเมศรี บุญยรัตนพันธ์ (สุเมศรี บุญยรัตนพันธ์ 2507 : 78) ได้ทำ
การวิจัยเรื่อง "อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย" จำนวน 7 คณะ รวม 105 คน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 389
กว./นาที มีความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 71.19 นิสิตหญิงอ่านได้เร็วกว่านิสิตชาย
แต่ในด้านการเข้าใจในการอ่านนิสิตชายมีความเข้าใจสูงกว่านิสิตหญิง และพบว่า
อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันในลักษณะที่ผู้อ่าน
เร็วจะมีความเข้าใจในการอ่านสูง ผู้ที่อ่านช้าจะมีความเข้าใจในการอ่านต่ำลงกว่า
เป็นลำดับ เว้นบางคนที่อ่านช้าแต่มีความเข้าใจในการอ่านสูง

หลังจากปี พ.ศ. 2507 แล้วก็ไม่ค่อยมีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องอัตราเร็ว
ในการอ่านในลักษณะนี้อีกเลย จนกระทั่งปี พ.ศ. 2517 จึงได้มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยว
กับเรื่องการอ่านไว้อย่างน่าสนใจ คือ ประไพพรรณ สุธรรมวงศ์ (ประไพพรรณ
สุธรรมวงศ์ 2517 : 83) ได้ทำการศึกษาวินิจฉัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างความ
สามารถในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใน
โรงเรียนสาธิต" โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและ
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน 4 สาขาวิชา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ไทย สังคมศึกษา

วิทยาการ และคณิตศาสตร์ โดยทดลองกับนักเรียนสาธิต 3 แห่ง จำนวน 280 คน

ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนทั้ง 4 หมวดวิชา คือ นักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบสูงก็จะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียน 4 หมวดวิชาสูง ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบทดสอบต่ำก็จะได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียน 4 หมวดวิชาต่ำด้วย ทั้งนี้จะมีนักเรียนเพียงบางส่วนที่ได้คะแนนไม่เป็นที่พอใจ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2520 สุทธิกุล โพนธ์ (สุทธิกุล โพนธ์ 2520 : 105) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทักษะภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนหลักสูตรประถมศึกษาขนาดมัธยม พ.ศ. 2521 (ร่างครั้งที่ 1 พ.ศ. 2518) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนหลักสูตรประถมศึกษาขนาดมัธยม พ.ศ. 2503 ในปี 2518 ในกรุงเทพฯ ภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ โดยวัดความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนรวมเข้าด้วยกัน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาขนาดมัธยม พ.ศ. 2521 มีผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนหลักสูตรประถมศึกษาขนาดมัธยม พ.ศ. 2503 อย่างเด่นชัด ความแตกต่างระหว่างนักเรียน 2 กลุ่มนี้ ปรากฏในกรุงเทพฯ และภาคกลางรอบนอกเท่านั้น

หลังจากนั้น จนกระทั่งปี พ.ศ. 2524 ได้มีผู้สนใจทางการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนไว้อย่างน่าสนใจคือ ชนรัชก์ กิริสวัสดิ์ (ชนรัชก์ กิริสวัสดิ์ 2524 : 83) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย"

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 198 คำ/นาที และมีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ยร้อยละ 49

อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยไม่พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังพบว่า นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจในการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับที่ ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ (ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ 2517 : 83) ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 4 วิชา

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในงานวิจัยระดับประถมศึกษาไม่น่าจะพบความแตกต่างของความความอ่านภาษาไทยของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเท่าใดนัก เช่น งานวิจัยของ รัตนา กิริพานิช (รัตนา กิริพานิช 2507 : 82) อินทร์ ศรีบุญ (อินทร์ ศรีบุญ 2507 : 89) เกรียงศักดิ์ พราวตรี (เกรียงศักดิ์ พราวตรี 2516 : 101) และมาสินี นิมเสมอ (มาสินี นิมเสมอ 2518 : 72) ส่วนงานวิจัยที่พบว่า นักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่านวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชาย ได้แก่ งานวิจัยของ ภาณี การุณยะวานิช (ภาณี การุณยะวานิช 2505 : 97) จินตนา แดงเตี้ยง (จินตนา แดงเตี้ยง 2505 : 56 - 61) นวลศิริ วงศ์ทาง-สวัสดิ์ (นวลศิริ วงศ์ทางสวัสดิ์ 2505 : 68) และของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2518 : 82) สำหรับในระดับมัธยมศึกษา นั้น พบความแตกต่างของความอ่านในด้านภาษาระหว่างหญิงกับชายอย่างชัดเจน เช่น งานวิจัยของ สมบูรณ์ ชิตพงศ์ (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ 2511 : 72) และประเทือง กล้ายสุนทร (ประเทือง กล้ายสุนทร 2513 : 58) ที่พบว่า นักเรียนหญิงจะมีทักษะในวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ ปราณี สุทธิพงศ์ (ปราณี สุทธิพงศ์ 2511 : 79) ได้หาการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนชายและหญิงทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และพบว่า เด็กที่เรียนชั้นสูงขึ้น มีสมรรถภาพทางสมอง ด้านภาษา

มากกว่าเด็กที่เรียนชั้นต่ำกว่า เด็กหญิงมีพัฒนาการทางภาษาเร็วกว่าเด็กชายในทุก
ระดับอายุ ความแตกต่างของความสามารถทางภาษาระหว่างสองเพศนี้ จะเพิ่มขึ้น
ตามอายุ กล่าวคือ นักเรียนหญิงมีความสามารถทางภาษาไทยสูงกว่านักเรียนชาย
เพียงเล็กน้อยในระดับประถมศึกษาและจะแตกต่างกันมากยิ่งขึ้นในระดับมัธยมศึกษา

งานวิจัยในต่างประเทศ

สำหรับงานต่างประเทศได้มีการศึกษากันว่าเกี่ยวกับเรื่องการอ่านกันอย่าง
แพร่หลาย เช่น

โมนันเบอร์เกอร์ (Bononberger, 1981 : 4377)
ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง "ผลการรู้ตัวจากการฝึกในการเน้นอัตราเร็วในการ
อ่านและถวเข้าใจในการอ่าน" ทั้งนี้ได้ทำการศึกษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 จำนวน 60 คน ที่ตอบถามอยู่ระหว่าง 30 - 35 คา จากการการคำที่
กำหนดมา แล้วจากนั้นจึงทำการจัดแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม เพื่อฝึกการจำคา
และถวเข้าใจในการอ่านเรื่องที่เน้นอัตราเร็วทั้งนี้ได้ศึกษาถึงตัวแปรตาม 5 ประการ
คือ คำที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาที่ต่อเนื่อง ถวเข้าใจในเนื้อเรื่อง ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการอ่านกับจุดมุ่งหมายในการเขียน และความเข้าใจความหมายโดยนัย
กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มนั้นแบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม ซึ่งไม่ได้รับการฝึกเลย
และเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ฝึกโดยให้เห็นกาฉิจากบัตรคำที่ให้อ่าน
ระยะเวลาสั้น กลุ่มทดลองที่ 2 ฝึกโดยให้เลคำคำที่เขียนอยู่ในประโยคที่สมบูรณ์
ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องอัตราเร็วของการอ่านคำที่เกี่ยวข้องกัน
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แต่ไม่มีความแตกต่างกันในคำอัตราเร็วเมื่อ
อ่านเนื้อหาที่ต่อเนื่อง ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วและความเข้าใจอยู่ใน
เกณฑ์ค่า

แจกสัน และแมกเคลลแลนด์ (Jackson and McClelland, 1975 : 566 - 573) ได้ศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเร็ว โดยศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่อ่านด้วยความเร็วปานกลางประมาณ 200 - 300 คำต่อนาที และกลุ่มที่อ่านเร็วกว่าประมาณ 415 - 855 คำต่อนาที ซึ่งทั้งสองกลุ่มจะอ่านโดยความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ผลการทดลองสรุปได้ว่าผู้ที่อ่านได้เร็วจะจับใจความได้มากกว่าผู้ที่อ่านได้ช้าไม่ว่าข้อความที่อ่านจะมีประโยคซับซ้อนเพียงใด

ฮัสเฟลด์ (Hausfeld, 1981 : 312 - 319) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องความเร็วในการอ่านและการใส่ใจจับใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่ง่ายและเนื้อเรื่องที่ยาก ซึ่งการทดลองในครั้งนี้เขาได้ทำการศึกษาทดลองกับนักศึกษาวรรณ 30 คน จากมหาวิทยาลัยแบกเกอร์ โดยต้องการเปรียบเทียบความเข้าใจจากการอ่านและการใส่ใจในอัตราเร็ว ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วและความเข้าใจจากการอ่านและการใส่ใจขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยประจำตัวของกลุ่มตัวอย่าง

โคก (Coke, 1976 : 167 - 173) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับอัตราเร็วในการอ่าน ความสามารถในการอ่านตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ จำนวน 60 คน งานวิจัยในครั้งนี้ขึ้นเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ว่า ความสามารถในการอ่านไม่มีผลต่ออัตราเร็วในการอ่าน นอกจากนี้ยังได้พบว่าความเปลี่ยนแปลงในการอ่านและความเคยชินในการอ่านทำให้มีความแตกต่างในการอ่านเพิ่มขึ้น เมื่อผู้อ่านต้องดูเนื้อหาเพื่อควาแท้ เพื่อจลลากับขั้นตอนของคำที่ใกล้เคียงกันจะทำให้ผู้อ่านช้าลง หนังสือที่มีเนื้อหาง่ายจะอ่านได้เร็วกว่าหนังสือที่มีเนื้อหายาก แต่ทำให้จับคู่คำในระหว่างที่อ่านปรากฏว่าตัวหนังสือที่มีเนื้อหาง่ายและหนังสือที่มีเนื้อหายากใช้เวลาอ่านเท่ากัน ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าเมื่อเลือกเรื่องที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมต่อการอ่านแล้วจะส่งผลกระทบต่ออัตราเร็วในการอ่านได้

สก็อตต์ (Scott. 1963 : 322 - 325) ได้ทำการศึกษาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสติปัญญากับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ผลผลทางเลขคณิต สังคมศึกษาและวิทยาศาสตร์และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์กับ ผลทางคณิตศาสตร์ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ กลุ่มประชากรเป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นปีที่ 6 จำนวน 670 คน โดยแบ่งนักเรียนตามระดับของ ความสามารถออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ สำหรับ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ Stanford Achievement test, Intermediate Battery และ California test of Mental Maturity สำหรับ คะแนนเฉลี่ยของแต่ละชั้นได้จากคะแนนเกณฑ์ปกติระดับชาติ (National Norms) จากการวิจัยสรุปผลได้ว่า

1. กลุ่มต่ำมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน เท้ากับคะแนนวิชาสังคมศึกษาอยู่ในระดับสูง ค่าอื่น ๆ อยู่ในระดับต่ำ
2. กลุ่มปานกลาง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสัมฤทธิ์ผล ในการอ่านกับวิชาวิทยาศาสตร์ อยู่ในระดับต่ำสุด
3. กลุ่มสูง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสติปัญญากับคะแนน การอ่านและคะแนนวิชาสังคมศึกษา อยู่ในระดับต่ำสุด

ฮิลเดเรท (Hildreth. 1958 : 103) ได้กล่าวถึงอัตราเร็วในการ อ่านในใจของเด็กชาวอเมริกัน ซึ่งได้จากการหาของที่ โอเบรียน (O'Brien) ได้ทำการวิจัยขึ้นในปี 1920 เทเลอร์ (Taylor) ได้ทำวิจัยไว้เมื่อปี 1954 และของแฮริส (Harris) ซึ่งทำการศึกษาไว้เมื่อปี 1956 ผลการวิจัย ทั้งสามท่านปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 อัตราเร็วในการอ่านของเด็กอเมริกัน จำนวนกา/นาที

ชั้นปีที่	ผลการวิจัยของ		
	โอเบรีย 1920	เทลเลอร์ 1954	แฮริส 1956
1	60	75	—
2	100	100	86
3	131	138	116
4	155	180	115
5	181	216	117
6	209	235	206
7	234	—	215
8	259	—	237
9	—	—	252
10	—	—	251
—	—	255	—
—	—	296	—
—	—	340	—

สำหรับเรื่องอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านจะมีความสัมพันธ์กันหรือไม่อย่างไร จากการศึกษารวบรวมของ เลนนอน (Lennon, 1961 : 175) ได้พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้อ่านและกายภาพของข้อความที่อ่านซึ่งตรงกับการค้นคว้าของ ชอร์ และฮัสแบนด์ (Shores and Husbands, 1950 : 57) ที่ว่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านนั้นมีความสัมพันธ์กันอยู่บ้าง แต่เป็นความสัมพันธ์ในลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปตามจุดประสงค์และลักษณะของข้อความที่อ่าน

จากงานวิจัยดังกล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาของไทยเรานั้นแม้จะมีผู้ใดทำการศึกษารวบรวมไว้แล้วก็ตาม แต่เป็นการศึกษาวิจัยในช่วงปี พ.ศ. 2503 - พ.ศ. 2505 หลักสูตรพุทธศักราช 2503 เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งห่างจากปัจจุบันเกือบ 20 ปี ผลการศึกษารวบรวมเกี่ยวกับเรื่องอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนเหล่านั้นจึงไม่อาจถือเป็นมาตรฐานในปัจจุบันได้

จากงานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับการอ่านที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน เช่น งานวิจัยของ จินตนา แดงเที่ยง (จินตนา แดงเที่ยง 2505 : 60) อ่ำพล โองเกลื้อบ (อ่ำพล โองเกลื้อบ 2515 : 204) และ พจน์ จันทรวีระกุล (พจน์ จันทรวีระกุล 2515 : 81) ซึ่งพบว่า นักเรียนชายและหญิงมีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนหญิงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้ยังมีผู้พบว่า อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน เช่น งานวิจัยของ ประพิศพรหม สุธรรมวงศ์ (ประพิศพรหม สุธรรมวงศ์ 2517 : 83)

ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
ของนักเรียน ทั้ง 4 หมวดวิชา คือ

1. วิชาภาษาไทย
2. วิชาสังคมศึกษา
3. วิชาวิทยาศาสตร์
4. วิชาคณิตศาสตร์

ซึ่งแสดงว่า ความสามารถในการอ่านสามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนได้

ส่วน ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ (ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ 2524 : 83)

พบว่า อัตราเร็วในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับ
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนแต่อย่างใด โดยให้เหตุผลไว้
ส่วนหนึ่งว่าเนื่องจาก

1. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยที่รวบรวมมาอาจไม่เป็น

มาตรฐานพอ เพราะเกิดปัญหาน้ำท่วมในช่วงเดือนตุลาคม - พฤศจิกายน

2. ขณะทดลอง กลุ่มประชากรอาจจะตื่นเต้น และอาจจะเหนื่อย
หรือสับสนกับการอ่านและการทำแบบทดสอบ 3 แบบทดสอบต่อเนื่องกัน

3. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยน้อยเกินไปเพียง

120 คน

ด้วยเหตุดังกล่าวมาแล้วนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องอัตราเร็ว
และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใหม่อีกครั้งหนึ่ง
โดยมีสมมุติฐานดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน
3. อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษากันคว่ำ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษากันคว่ำตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษากันคว่ำ
3. การดำเนินการวิจัย
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษากันคว่ำในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 ของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 10,654 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษากันคว่ำครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 ของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 839 คน จากจำนวนทั้งสิ้น 10,654 คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random Sampling) ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 สุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เนื่องจากสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้จัดแบ่งความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงาน

ประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ ทั้ง 16 อำเภอ ออกเป็น เขตปฏิบัติการทั้งหมด 4 เขต โดยอาศัยสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ของ ประชาชนในท้องที่ที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน เข้าไว้ด้วยกันตามระเบียบคณะกรรมการ การประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ว่าด้วยเขตปฏิบัติการ พ.ศ. 2528

เขตปฏิบัติการที่ 1 ประกอบด้วยสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ บางซ้าย ผักไห่ ลากบัวหลวง เสนา

เขตปฏิบัติการที่ 2 ประกอบด้วยสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ วังน้อย อุทัย บางปะอิน บางไทร

เขตปฏิบัติการที่ 3 ประกอบด้วยสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ บางบาล บางปะหัน นครหลวง พระนครศรีอยุธยา

เขตปฏิบัติการที่ 4 ประกอบด้วยสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ทาเรือ บ้านแพรก महाराช ภาชี

ตอจากนั้นจึงทำการคัดเลือกสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอต่าง ๆ มา 1 อำเภอในแต่ละเขตปฏิบัติการ เพื่อเป็นตัวแทนของประชากร ด้วยการสุ่มแบบ แบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยการจับฉลากไ้รายชื่อสำนักงาน การประถมศึกษาดังนี้

เขตปฏิบัติการที่ 1 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ เสนา

เขตปฏิบัติการที่ 2 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ บางปะอิน

เขตปฏิบัติการที่ 3 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ พระนครศรีอยุธยา

เขตปฏิบัติการที่ 4 สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ภาชี

ขั้นที่ 2 ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เมื่อได้รายชื่อสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอในแต่ละเขตปฏิบัติการ แล้วจากนั้นจึงทำการศึกษาและแบ่งขนาดของโรงเรียนโดยอาศัยแนวทางการแบ่งขนาด โรงเรียนประถมศึกษาของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติประกอบกับความเหมาะสม ของขนาดโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ออกเป็น 3 ขนาด คือ

โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 80 - 359 คน

โรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลางมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 360 - 719 คน

โรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 720 คนขึ้นไป

ต่อนั้นจึงทำการสำรวจหาจำนวนนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอที่คัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อจัดแบ่งตาม
ขนาดของโรงเรียนตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 2 จำนวนโรงเรียนในแต่ละเขตปฏิบัติการ

เขตปฏิบัติการที่	จำนวน ร.ร.ขนาดเล็ก 80 - 359 คน	จำนวน ร.ร.ขนาดกลาง 360 - 719 คน	จำนวน ร.ร.ขนาดใหญ่ 720 คนขึ้นไป
1. สปอ.เสนา	29	3	—
2. สปอ.บางปะอิน	23	5	—
3. สปอ.อยุธยา	24	4	1
4. สปอ.ภาชี	20	1	—
รวม	96	13	1

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เพื่อให้ได้รายชื่อโรงเรียนในแต่ละเขตปฏิบัติการที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สัปดาห์
4 โรงเรียนสุ่มมา 1 โรงเรียน สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง
สุ่มมา 1 โรงเรียน จาก 5 โรงเรียน เว้นโรงเรียนขนาดใหญ่ เพราะมีเพียง
โรงเรียนเดียวจึงนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ท้อสุ่ม ซึ่งจะได้อำนาจโรงเรียน
ในแต่ละเขตปฏิบัติการ ดังนี้

1. โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก

เขต 1	สปอ. เสนา	จำนวนที่จะต้องสุ่ม	7	โรงเรียน
เขต 2	สปอ. บางปะอิน	จำนวนที่จะต้องสุ่ม	6	โรงเรียน
เขต 3	สปอ. พระนครศรีอยุธยา	จำนวนที่จะต้องสุ่ม	6	โรงเรียน
เขต 4	สปอ. ภาชี	จำนวนที่จะต้องสุ่ม	5	โรงเรียน

2. โรงเรียนขนาดกลาง ดุสิตาเขตละ 1 โรงเรียน

3. โรงเรียนขนาดใหญ่มีเฉพาะเขตที่ 3 สปอ. พระนครศรีอยุธยา

นำมาโดยใบทองทาการสุ่ม รวมโรงเรียนทั้งสิ้นจำนวน 29 โรงเรียน

เมื่อได้เกณฑ์ในการสุ่มจำนวนโรงเรียนแล้ว จึงสุ่มอย่างง่ายโดยเขียนรายชื่อตามขนาดของโรงเรียนในแต่ละเขตปฏิบัติการ แล้วจับสลากทีละเขตปฏิบัติการ เพื่อให้ได้รายชื่อโรงเรียน ดังตารางแสดงรายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างตามลำดับดังต่อไปนี้

ตาราง 3 รายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของเขตปฏิบัติการที่ 1 สำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอเสนา

ชื่อ ร.ร.ขนาดเล็ก	ชื่อ ร.ร.ขนาดกลาง	ชื่อ ร.ร.ขนาดใหญ่
จำนวน 7 ร.ร.	จำนวน 1 ร.ร.	จำนวน - ร.ร.
1. ร.ร.วัดเจ้าเจ็ดใน 2. ร.ร.บ้านแถววิทยาคาร 3. ร.ร.วัดสามกอ 4. ร.ร.วัดกลาง 5. ร.ร.โพธิ์ 6. ร.ร.วัดกระโคงทอง 7. ร.ร.วัดเจ้าเจ็ดนอก	1. ร.ร.วัดบ้านแพน	_____

ตาราง 4 รายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของเขตปฏิบัติการที่ 2 สำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอบางปะอิน

ชื่อ ร.ร.ขนาดเล็ก	ชื่อ ร.ร.ขนาดกลาง	ชื่อ ร.ร.ขนาดใหญ่
จำนวน 6 ร.ร.	จำนวน 1-ร.ร.	จำนวน - ร.ร.
1. ร.ร.วัดบางเคียน 2. ร.ร.ราษฎร์บำรุง 3. ร.ร.เชียงรากน้อย 4. ร.ร.วัดชนอน 5. ร.ร.บ้านบางกระสัน 6. ร.ร.วัดกำแพง	1. ร.ร.ปราสาททองวิทยา	_____

ตาราง 5 รายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของเขตปฏิบัติการที่ 3 สำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอพระนครศรีอยุธยา

ชื่อ ร.ร.ขนาดเล็ก	ชื่อ ร.ร.ขนาดกลาง	ชื่อ ร.ร.ขนาดใหญ่
จำนวน 6 ร.ร.	จำนวน 1 ร.ร.	จำนวน 1 ร.ร.
1. ร.ร.วัดหันตรา 2. ร.ร.สุคินสหราษฎร์ 3. ร.ร.วัดกษัตราธิราช 4. ร.ร.วัดกลาง (ปากกราน) 5. ร.ร.วัดคูม 6. ร.ร.กลางคลองสระบัว	1. ร.ร.วัดพระญาติการาม	1. ร.ร.ประตู่ชัย

ตาราง 6 รายชื่อโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างของเขตปฏิบัติการที่ 4 สำนักงาน
การประถมศึกษาอำเภอภาชี

ชื่อ ร.ร.ขนาดเล็ก	ชื่อ ร.ร.ขนาดกลาง	ชื่อ ร.ร.ขนาดใหญ่
จำนวน 5 ร.ร.	จำนวน 1 ร.ร.	จำนวน - ร.ร.
1. ร.ร.วัดอุทธการาม 2. ร.ร.วัดระโสม 3. ร.ร.วัดโคกกรวด 4. ร.ร.วัดโคกม่วง 5. ร.ร.วัดธรรมเจริญ	1. ร.ร.วัดภาชี	—

ขั้นที่ 3 ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

โดยแยกตามขนาดของโรงเรียนแล้วทำการสุ่มมาเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น

โรงเรียนขนาดเล็ก นานักเรียนทั้งหมดจำนวน 1 ห้องเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างได้เอง โดยไม่ต้องสุ่มเพราะมีเพียงโรงเรียนละ 1 ห้อง จำนวนประมาณ 20 - 40 คน

โรงเรียนขนาดกลาง สุ่มมาจำนวน 1 ห้องเรียน จาก 2 ห้องเรียน
ประมาณ 40 - 45 คน

โรงเรียนขนาดใหญ่ สุ่มมาจำนวน 2 ห้องเรียน จาก 4 ห้องเรียนประมาณ
80 - 90 คน

รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จำนวน 839 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 แบบทดสอบการอ่านไวยากรณ์ ชุดที่ 3 ของ สมนึก คาวูโร เรื่อง
ภรรยาข้างตึกฉมซึ่งแบบทดสอบนี้ได้มาจาก หนังสือการสร้างแบบทดสอบอ่านไทย
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการทดลองใช้แบบทดสอบของสถาบันระหว่าง
ชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเก็ก ซึ่งผู้เชี่ยวชาญของสถาบันได้แก้ไขปรับปรุงจนมี
ประสิทธิภาพแล้ว ลักษณะของแบบทดสอบฉบับนี้เป็นนิทานร้อยแก้ว มีจำนวนหน่วย
คำรวม 3,200 หน่วยคำ และมีความยากง่ายใกล้เคียงกับหนังสือเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 4 มีความยาวประมาณว่าให้นักเรียนอ่านจบได้ใน 30 นาที โดยเฉลี่ย
จัดวางรูปแบบตามมาตรฐานการอ่านไวยากรณ์ของประเทศออสเตรเลีย กล่าวคือ
ในเกือบทุกประโยคของเรื่องที่จะมีคำนอกเรื่องหรือนอกข้อความแทรกอยู่
เป็นระยะ ๆ ซึ่งผู้อ่านจะต้องพิจารณาเลือกอ่านคำที่ถูกต้องกับเรื่อง กับประโยค
หรือกับข้อความที่อยู่ใกล้เคียงนั้นด้วยความระมัดระวัง จึงจะอ่านได้เข้าใจพอที่จะ
ตอบความหรือตอบประโยคกันได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบไปในตัวว่า

ขณะที่ผู้อ่านอ่านอยู่นั้นได้เลือกอ่านคำที่ถูกกองจริงหรือไม่ จึงต้องให้ผู้อ่านถือดินสอไว้คอยขีดเส้นใต้คำที่เลือกอ่านนั้นด้วย

2.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบทดสอบตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.2.1 สร้างข้อคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน จากนิทานเรื่อง ทรราชชาวกัศยมของสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการศึกษาคุณค่าเรื่องเก็ก ซึ่งผู้วิจัยสร้างเป็นคำถามปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยศึกษาวิธีการสร้างข้อทดสอบจากหนังสือ เทคนิคการวัดผล ของ ชวาล แพร์ตกุล (ชวาล แพร์ตกุล 2520 : 1 – 210) รวมข้อคำถาม จำนวน 30 ข้อ

2.2.2 นำแบบทดสอบ วัดความเข้าใจในการอ่านที่สร้างขึ้นไปให้ คณะกรรมการ ควบคุมปริญญาบัตร ตรวจสอบแก้ไขสำนวนภาษาให้ชัดเจน และมีความถูกต้องตามเนื้อหา

2.2.3 นำแบบทดสอบ ซึ่งคณะกรรมการ ควบคุมปริญญาบัตรตรวจสอบแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและการสอนภาษาไทย จำนวน 5 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบเพื่อให้แบบทดสอบมีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

2.2.4 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน ที่โรงเรียนวัดโคกขี้มด และโรงเรียนวัดพันธุเชิง โรงเรียนละ 50 คน

2.2.5 นำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ตอบ หรือตอบเกิน 1 ตัวเลือก ให้ 0 คะแนน จากนั้นนำแบบทดสอบไปวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอ่านจากแจก (r) ของแบบทดสอบ เป็นรายชื่อโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ ในการแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ แล้วใช้

ตารางสำเนาจริงของ จุง เท ฟาน (Chung Teh Fan, 1952 : 6 - 32) โดยหาความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ปรากฏว่าพบข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า .20 อยู่ 4 ข้อ จึงได้ปรับปรุงข้อคำถามนั้นเสียใหม่ เพื่อนำไปใช้เป็นข้อคำถามของแบบทดสอบในครั้งต่อไป

2.2.6 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วในครั้งที่ 1 ไปทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา จำนวน 100 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร คูเคอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson 20) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .786 นับว่าเป็นแบบทดสอบที่สามารถนำไปเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิจัยได้

ก่อนที่จะทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่าน ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการในการหาแบบทดสอบจากนั้นจึงให้นักเรียนลงมืออ่านนิทานเรื่อง ภารยาช่างตัดผม เพื่อวัดอัตราเร็วในการอ่าน เมื่ออ่านจบแล้วจึงลงมือทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยหาหนังสือถึงผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขออนุญาตนำแบบทดสอบการอ่านไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่ง สมนึก คำอุไร ได้รวบรวมไว้ในรายงานการวิจัยฉบับที่ 14 เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการทดสอบวัดอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียน

3.2 ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือไปถึงผู้อำนวยการสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3.3 ขอหนังสือรับรองจากผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา
จังหวัด ไปแสดงต่อหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอ ศึกษาพิเศษและอาจารย์ใหญ่
ของโรงเรียน ซึ่งจะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย พร้อมนัดหมายวันเวลาที่
จะไปทำการทดสอบนักเรียน

3.4 ผู้วิจัยเริ่มทำการทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในระหว่าง
วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2530 ถึง วันที่ 16 มีนาคม 2530

3.5 ก่อนที่จะทำการทดสอบ ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากครูประจำ
ชั้นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างช่วยส่งคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย
ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 ให้กับผู้วิจัยทางไปรษณีย์ภายหลังจากหาคะแนน
เสร็จเรียบร้อยแล้ว จากนั้นผู้วิจัยได้ชี้แจงจุดประสงค์ของการทดสอบให้นักเรียน
พร้อมแจกแบบทดสอบวัดอัตราเร็วในการอ่านและอธิบายวิธีการหาแบบทดสอบ
นักเรียนเข้าใจแล้วจึงให้ทดลองอ่านตัวอย่าง จนเป็นที่แน่ใจว่านักเรียน
จึงให้นักเรียนเขียน ชื่อ-สกุล เลขที่ โรงเรียน และเวลาที่เริ่ม
กระดาษคำตอบจากนั้นให้นักเรียนลงมืออ่านแบบทดสอบ โดยผู้วิจัยจับ
เริ่มอ่าน เมื่อนักเรียนคนใดอ่านจบแล้ว ให้ยกมือขึ้นจากนั้นผู้วิจัยจึงบันทึก
ในการอ่านของนักเรียนไว้บนตัวกระดาษ แล้วเก็บแบบทดสอบวัดอัตราเร็วในการ
อ่านคืน จากนั้นจึงแจกแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านให้นักเรียนทำต่อไป
เมื่อทำเสร็จเรียบร้อยแล้วให้นักเรียนส่งแบบทดสอบพร้อมกระดาษคำตอบคืนให้กับผู้วิจัย

4. การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่ได้มาจัดกระทำตามลำดับดังนี้

4.1 ทำการตรวจแบบทดสอบวัดอัตราเร็วในการอ่านโดยนำเวลา
ที่นักเรียนอ่านจบถึงลบด้วยเวลาที่เริ่มอ่าน ก็จะได้จำนวนเวลาที่นักเรียนใช้ในการ
การอ่านจากนั้นจึงหาค่าเฉลี่ยของอัตราเร็วในการอ่านโดยนำจำนวนหน่วยคำทั้งหมด
3,200 หน่วยคำที่มีอยู่ในแบบทดสอบอ่านไว้ หาค่าเฉลี่ยจำนวนเวลาที่นักเรียนใช้

ในการอ่าน ผลที่ได้รับจะเป็นจำนวนหน่วยคำที่อ่านก่อนหน้าที จากนั้นจึงบันทึกอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนลงในช่องบันทึกอัตราเร็วในการอ่านลงในหัวกระดาษคำตอบ

4.2 ตรวจวัดคะแนนแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน โดยตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบหรือตอบเกิน 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน จากนั้นจึงรวมคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนตอบถูกต้องบันทึกลงในช่องรวมคะแนนบนหัวกระดาษคำตอบของนักเรียนคนนั้น ๆ

4.3 นำผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ประจำภาคเรียนที่ 3/2529 ของนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้รับจากครูประจำชั้น กรอกลงในตารางที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

4.4 นำอัตราเร็วในการอ่าน คะแนนความเข้าใจในการอ่านและคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยภาคเรียนที่ 3/2529 ของนักเรียนแต่ละคนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 839 คน กรอกลงในตารางบันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หาค่าเฉลี่ยอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนโดยใช้สูตร

$$\text{อัตราเร็วในการอ่าน/นาที} = \frac{\text{จำนวนหน่วยคำที่อ่านได้ทั้งหมด}}{\text{เวลาที่ใช้ในการอ่านทั้งหมด}}$$

5.2 หากำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

5.3 หากำสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. หากำพิสัย (Range) ของอัตราเร็วในการอ่านโดยใช้สูตร

$$\text{พิสัย} = \text{อัตราเร็วในการอ่านสูงสุด} - \text{อัตราเร็วในการอ่านต่ำสุด}$$

2. หากำฐานนิยม (Mode) ของอัตราเร็วในการอ่านโดยพิจารณาจากความถี่ของอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนที่มีความถี่สูงสุด

3. หากำเฉลี่ย (Mean) ของอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้สูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 71)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

4. หากำความแปรปรวนของคะแนน (Variance) โดยใช้สูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 75)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้สูตร

Kuder Richardson ~~20~~ 20 (ลวน สายยศ และอังณา สายยศ 2524 :

168 - 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 p แทน สัดส่วนของผู้ทำได้นข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
 q แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ
 s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือฉบับนั้น

6. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของ
 อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตนะ
 2527 : 180)

$$s = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x^2	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\Sigma x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

7. ทดสอบความมีนัยสำคัญ (Z - test) โดยใช้สูตร (ชูศรี
วงศ์รัตน์ 2527 : 183)

$$Z = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	Z	แทน	อัตราส่วนวิกฤต
	$\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชาย
	$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหญิง
	S_1^2	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชาย
	S_2^2	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหญิง
	N_1	แทน	จำนวนนักเรียนชาย
	N_2	แทน	จำนวนนักเรียนหญิง

8. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ดังนี้

๒.๑ หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่วัดระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน กับความเข้าใจในการอ่าน อัตราเร็วในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ความเข้าใจในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณของคะแนนแบบเพียร์สัน
(Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
$\sum X$		แทน	ผลรวมของคะแนนในตัวแปรที่ ๑
$\sum Y$		แทน	ผลรวมของคะแนนในตัวแปรที่ ๒
$N \sum X^2$		แทน	ผลคูณระหว่างจำนวนนักเรียนทั้งหมด กับผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ ๑ ยกกำลังสอง
$N \sum Y^2$		แทน	ผลคูณระหว่างจำนวนนักเรียนทั้งหมด กับผลรวมของคะแนนตัวแปรที่ ๒ ยกกำลังสอง
$\sum X \sum Y$		แทน	ผลคูณระหว่างผลรวมของคะแนน ตัวแปรที่ ๑ กับผลรวมของคะแนน ตัวแปรที่ ๒
$N \sum XY$		แทน	ผลคูณระหว่างจำนวนนักเรียนทั้งหมด กับผลคูณระหว่างคะแนนตัวแปรที่ ๑ กับคะแนนตัวแปรที่ ๒

(ปร. กอง การผลิต 2520 : 106)

ทดสอบความมีนัยสำคัญของ r_{xy} โดยใช้ t -test
แล้วคำนวณด้วยสูตร

$$t = \frac{r\sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่กำหนดไว้
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

8.2. ค่าสหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจ
ในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้โปรแกรม SPSS

บทที่ 4

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

1. การคำนวณหาอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน
2. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ค่าสหสัมพันธ์
พหุคูณระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ใน
การเรียนวิชาภาษาไทย และความเข้าใจในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
วิชาภาษาไทย

1. การคำนวณหาอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน

ปรากฏตามตารางและภาพประกอบ ดังต่อไปนี้

ตาราง 7 อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงาน
การศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529

จำนวนหน่วยคา/นาที	จำนวนคน	ร้อยละ
54	5	.6
55	1	.1
56	1	.1
58	4	.5
59	1	.1
60	2	.2
62	3	.4
64	10	1.2
65	3	.4
66	4	.5
68	9	1.1
71	7	.8
72	3	.4
74	9	1.1
76	5	.6
78	9	1.1
80	30	3.6
82	9	1.1

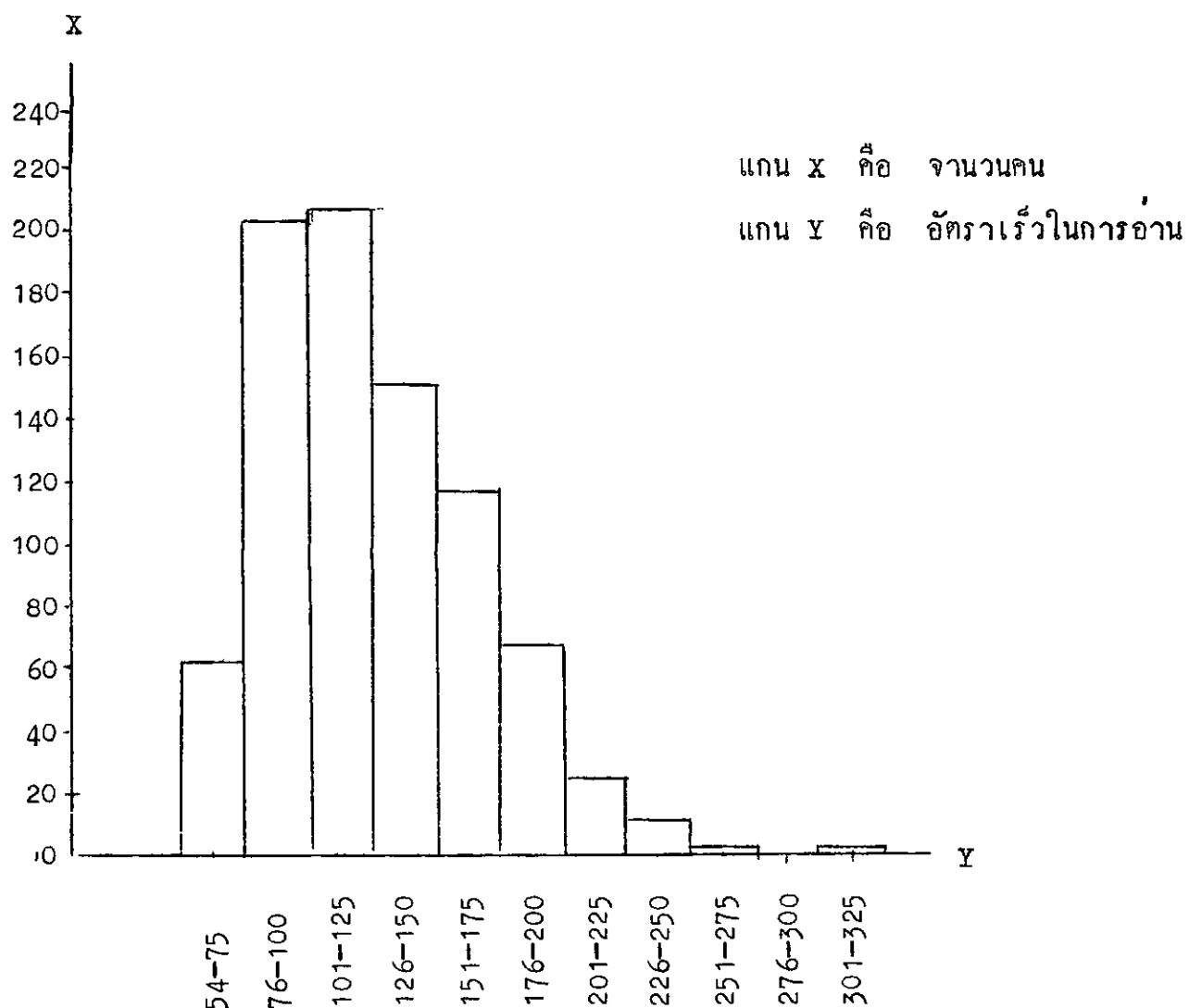
ตาราง 7 (ต่อ)

จำนวนหน่วยคา/นาที่	จำนวนคน	ร้อยละ
84	9	1.1
86	20	2.4
88	7	.8
91	41	4.9
94	22	2.6
96	22	2.6
100	27	3.2
103	29	3.5
106	54	6.4
110	27	3.2
114	19	2.3
118	41	4.9
123	36	4.3
128	53	6.3
133	30	3.6
139	34	4.1
145	35	4.2
152	34	4.1
160	54	6.4
168	29	3.5

ตาราง 7 (ต่อ)

จำนวนหน่วยคำ/นาที	จำนวนคน	ร้อยละ
177	26	3.1
188	22	2.6
200	16	1.9
213	23	2.7
228	3	.4
246	7	.8
266	2	.2
320	2	.2
รวม	839	100

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงาน
 การประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529
 มีอัตราเร็วในการอ่านสูงสุด 320 หน่วยคำ/นาที มีอัตราเร็วในการอ่านต่ำสุด 54
 หน่วยคำ/นาที มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 125 หน่วยคำ/นาที

ภาพประกอบ 1 แสดงอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา
2529 จำนวน 839 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มข้อมูล (Grouped Data) ในอันตรภาคชั้น
(Class Interval) = 25

พิสัย (Range)	=	54 - 320	หน่วยค่า/นาที
ค่าเฉลี่ย (Mean)	=	125	หน่วยค่า/นาที
ฐานนิยม (Mode)	=	106, 160	หน่วยค่า/นาที

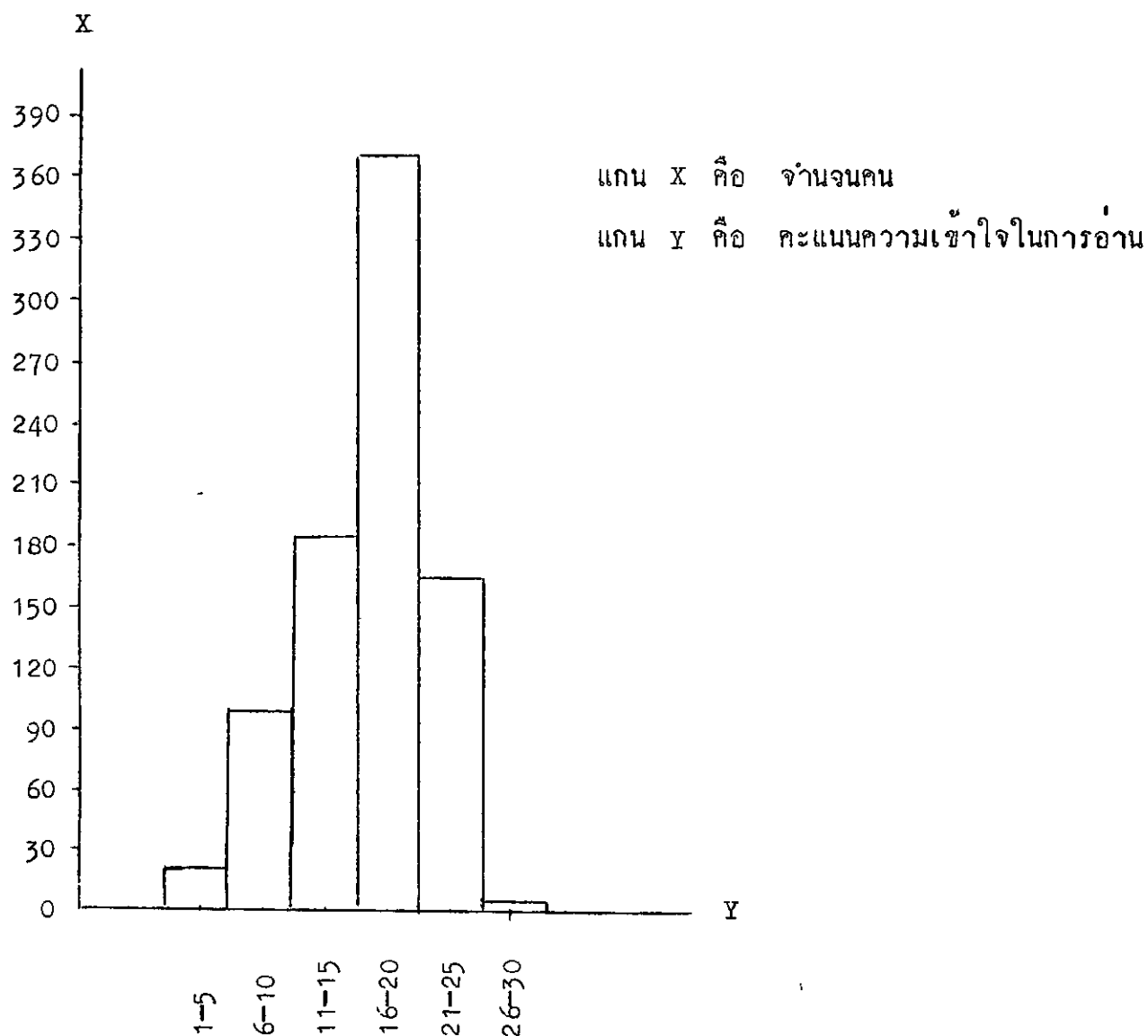
ตาราง 8 ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529

คะแนน	จำนวนคน	ร้อยละ
3	1	.1
4	5	.6
5	6	.7
6	10	1.2
7	18	2.1
8	21	2.5
9	18	2.1
10	32	3.8
11	30	3.6
12	33	3.9
13	28	3.3
14	50	6.0
15	43	5.1
16	62	7.4
17	69	8.2
18	82	9.8
19	69	8.2
20	93	11.1
21	48	5.7

ตาราง 8 (ต่อ)

คะแนน	จำนวนคน	ร้อยละ
22	51	6.1
23	35	4.2
24	17	2.0
25	14	1.7
26	3	.4
27	1	.1
รวม	839	100

จากตาราง 8 จะพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงาน
 การประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529
 มีความเข้าใจในการอ่านเฉลี่ย 17 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็น
 ร้อยละ 53.33

ภาพประกอบ 2 แสดงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3

ปีการศึกษา 2529 จำนวน 839 คน โดยแบ่งข้อมูลออกเป็นกลุ่ม (Grouped Data) ให้อันตรภาคชั้น (Class Interval) = 5

พิสัย (Range)	=	3 - 27	คะแนน
ค่าเฉลี่ย (Mean)	=	16	คะแนน
ฐานนิยม (Mode)	=	20	คะแนน

ตาราง 9 อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายเปรียบเทียบกับนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529

อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชาย		อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนหญิง	
หน่วยคำ/นาที	จำนวนคน	หน่วยคำ/นาที	จำนวนคน
54	3	54	2
55	1	56	1
58	3	58	1
59	1	—	—
60	1	60	1
62	2	62	1
64	8	64	2
65	2	65	1
66	2	66	2
68	8	68	1
71	5	71	2
72	2	72	1
74	9	—	—
76	2	76	3
78	4	78	5
80	17	80	13
82	6	82	3

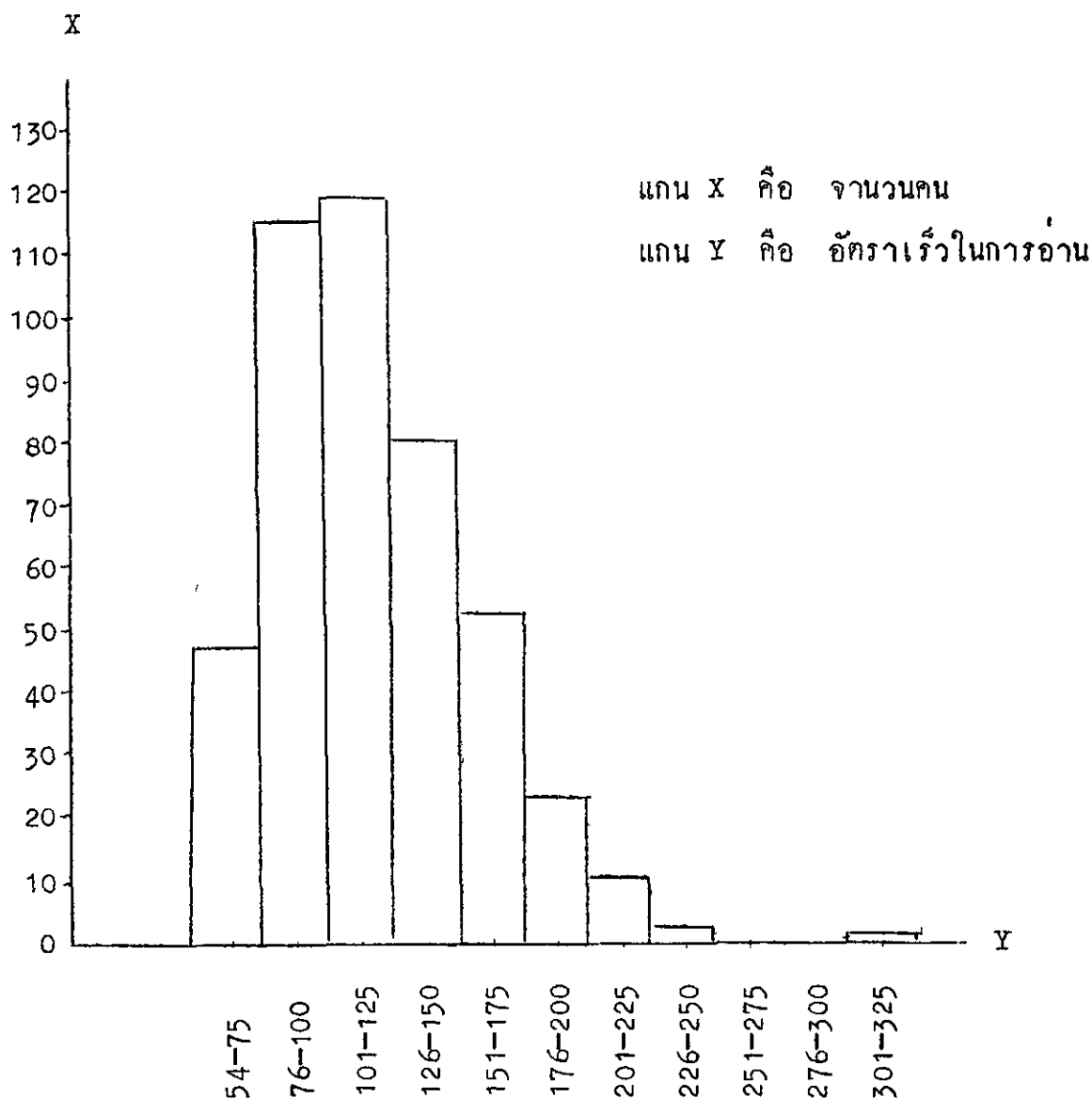
ตาราง 9 (ต่อ)

อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชาย		อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนหญิง	
หน่วยคา/นาที	จำนวนคน	หน่วยคา/นาที	จำนวนคน
84	5	84	4
86	10	86	10
88	3	88	4
91	25	91	16
94	15	94	7
96	11	96	11
100	16	100	11
103	15	103	14
106	30	106	24
110	19	110	8
114	10	114	9
118	27	118	14
123	17	123	19
128	34	128	19
133	19	133	11
139	14	139	20
145	13	145	22
152	15	152	19
160	21	160	33

ตาราง 9 (ต่อ)

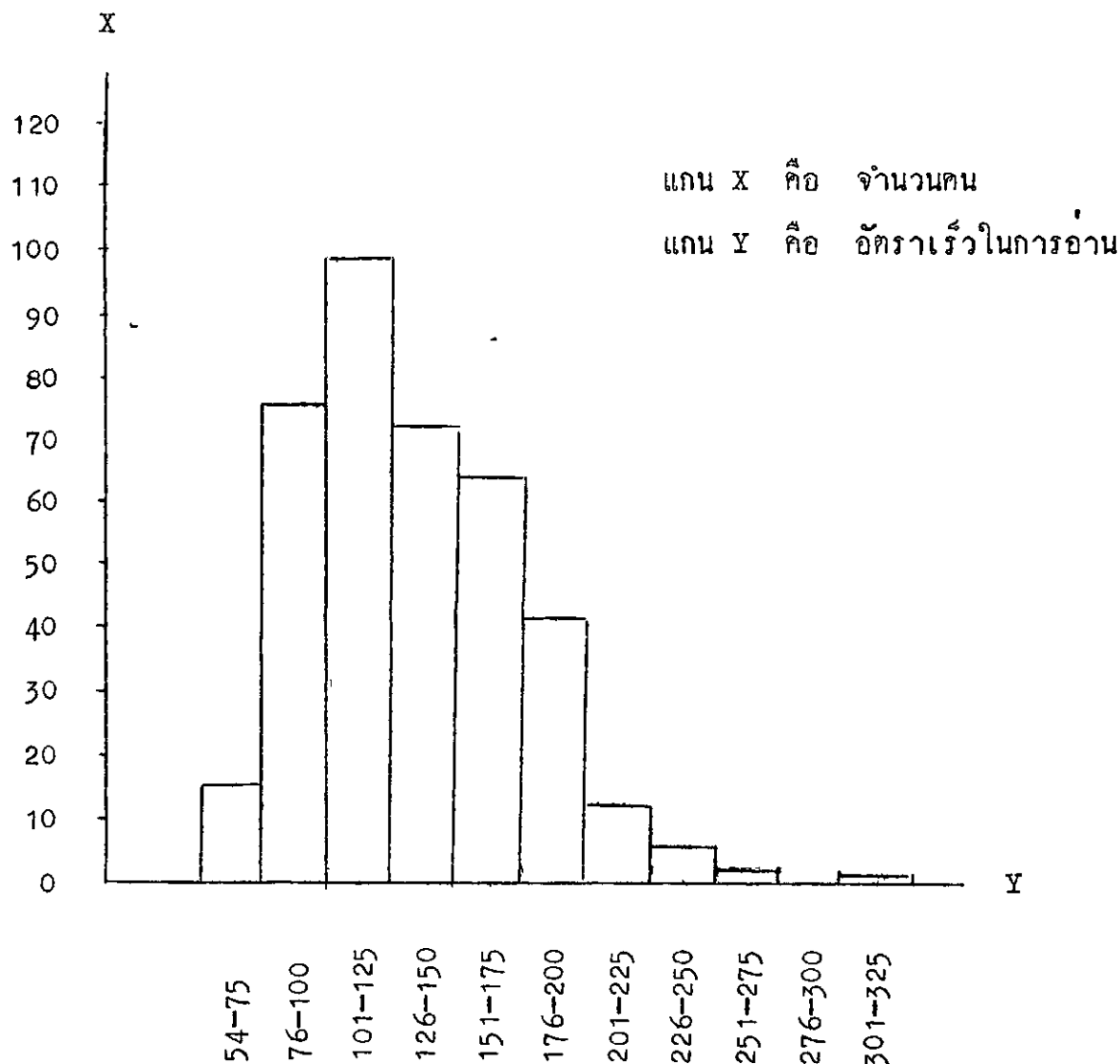
อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชาย		อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนหญิง	
หน่วยคำ/นาที	จำนวนคน	หน่วยคำ/นาที	จำนวนคน
168	17	168	12
177	9	177	17
188	4	188	18
200	10	200	6
213	11	213	12
228	1	228	2
246	3	246	4
320	1	266	2
		320	1
รวม	451		388

จากตาราง 9 จะพบว่า นักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัด
 พระนครศรีอยุธยา มีอัตราเร็วในการอ่านสูงสุด 320 หน่วยคำ/นาที มีอัตราเร็ว
 ในการอ่านต่ำสุด 54 หน่วยคำ/นาที มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 119 หน่วยคำ/
 นาที ส่วนนักเรียนหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านสูงสุด 320 หน่วยคำ/นาที มีอัตราเร็ว
 ในการอ่านต่ำสุด 54 หน่วยคำ/นาที มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 131 หน่วยคำ/นาที

ภาพประกอบ 3 แสดงอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3
ปีการศึกษา 2529 จำนวน 451 คน

พิสัย (Range)	=	54 - 320	หน่วยค่า/นาที
ค่าเฉลี่ย (Mean)	=	119	หน่วยค่า/นาที
ฐานนิยม (Mode)	=	128	หน่วยค่า/นาที

ภาพประกอบ 4 แสดงอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3
ปีการศึกษา 2529 จำนวน 338 คน

พิสัย (Range)	=	54 - 320	หน่วยคา/นาที
ค่าเฉลี่ย (Mean)	=	131	หน่วยคา/นาที
ฐานนิยม (Mode)	=	160	หน่วยคา/นาที

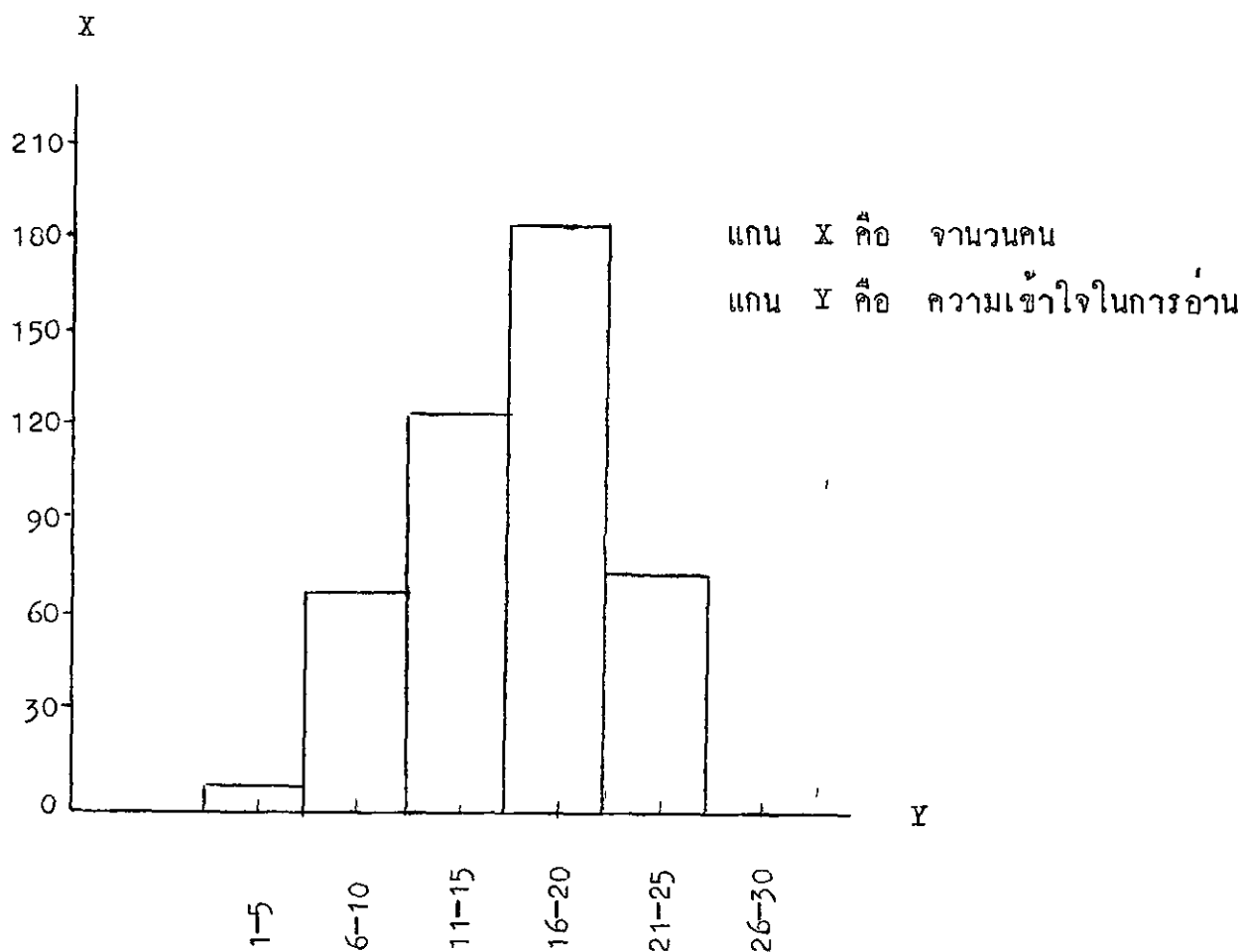
ตาราง 10 ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายเปรียบเทียบกับนักเรียนหญิง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529

ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชาย			ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหญิง		
คะแนน	จำนวนคน				ร้อยละ
3	1	.2	3	—	—
4	3	.7	4	2	.5
5	4	.9	5	2	.5
6	7	1.6	6	3	.8
7	11	2.4	7	7	1.8
8	17	3.8	8	4	1.0
9	13	2.9	9	5	1.3
10	19	4.2	10	13	3.4
11	20	4.4	11	10	2.6
12	19	4.2	12	14	3.6
13	17	3.8	13	11	2.8
14	34	7.5	14	16	4.1
15	32	7.1	15	11	2.8
16	38	8.4	16	24	6.2
17	37	8.2	17	32	8.2
18	35	7.8	18	47	12.1
19	32	7.1	19	37	9.5

ตาราง 10 (ต่อ)

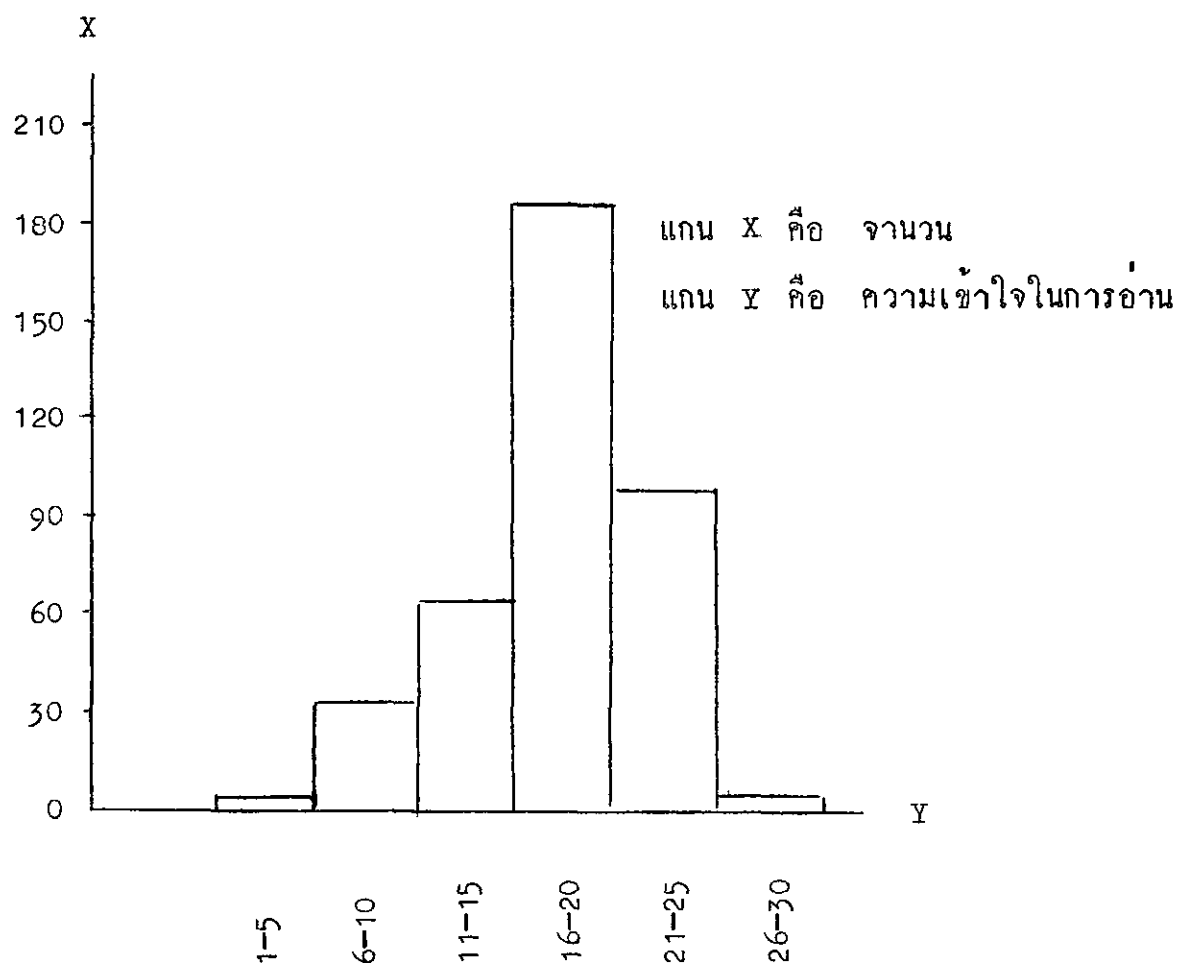
ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชาย			ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหญิง		
คะแนน	จำนวนคน	ร้อยละ	คะแนน	จำนวนคน	ร้อยละ
20	39	8.6	20	54	13.9
21	29	6.4	21	19	4.9
22	23	5.1	22	28	7.2
23	10	2.2	23	25	6.4
24	6	1.3	24	11	2.8
25	5	1.1	25	9	2.3
			26	3	.8
			27	1	.3
รวม	451	100	รวม	388	100

จากตาราง 10 จะพบว่า นักเรียนหญิงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย เพราะนักเรียนหญิงมีคะแนนความเข้าใจในการอ่านสูงสุด 27 คะแนนต่ำสุด 4 คะแนน ส่วนนักเรียนชายมีคะแนนความเข้าใจสูงสุด 25 คะแนนต่ำสุด 3 คะแนน

ภาพประกอบ 5 แสดงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3
ปีการศึกษา 2529

พิสัย (Range)	=	3 - 25	คะแนน
ค่าเฉลี่ย (Mean)	=	15	คะแนน
ฐานนิยม (Mode)	=	20	คะแนน

ภาพประกอบ 6 แสดงความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3
 ปีการศึกษา 2529

พิสัย (Range)	=	4 - 27	คะแนน
ค่าเฉลี่ย (Mean)	=	17	คะแนน
ฐานนิยม (Mode)	=	20	คะแนน

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจ
ในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จำนวนนักเรียน		อัตราเร็วในการอ่าน			ความเข้าใจในการอ่าน		
เพศ	N	$\bar{x}$	S	t	$\bar{x}$	s	t
ชาย	451	119.429	38.697	-4.46 **	15.722	4.737	-6.07 **
หญิง	388	131.865	41.612		17.721	4.769	

$$t_{.01, n = 839} = 2.576$$

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า ความเข้าใจใน
การอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .01 ด้วยเช่นกัน

2. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยและความเข้าใจในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ดังปรากฏตามตาราง

ตาราง 12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
- สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่าน (r_{12})	.25**
- สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (r_{13})	.25**
- สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (r_{23})	.63**
- สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (R_{123})	.66 **

$r = .01, n = 839, p < .001$

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 12 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่าน (r_{12}) อัตราเร็วในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (r_{13}) ความเข้าใจในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (r_{23}) ค่าความสัมพันธ์ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปว่า มีความสัมพันธ์กัน

ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย (R_{123}) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่อง อัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดระนองศรีอยุธยา มีสาระสำคัญพอสรุป ผลได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. เพื่อเปรียบเทียบอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจ ในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านแตกต่างกัน
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน
3. อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 10,654 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งคัดเลือกมาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จำนวน 839 คน แยกเป็นชาย 451 คน หญิง 388 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบทดสอบการอ่านไวยากรณ์ระหว่างชาติสำหรับการศึกษาค้นคว้า เรื่องเด็ก โดย สมนึก คาลูไร เรื่องภรรยาช่างตัดผม (ชุดที่ 3)
2. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน สร้างขึ้นจากเนื้อเรื่องของ นิทานเรื่อง ภรรยาช่างตัดผม ลักษณะเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สำหรับแบบทดสอบชุดนี้ไว้วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร คิวเคอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder-Richardson # 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ .786

การดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ทาหนังสือถึงผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขออนุญาตแบบทดสอบการอ่านไวยากรณ์จากรายงานการวิจัย ฉบับที่ 14 ไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย

2. จัดสร้างข้อทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านให้ครอบคลุมเนื้อหาในนิทานเรื่อง ปรรยาชางัคคณม จำนวน 30 ข้อ เมื่อผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านแล้วนำไปหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนก จนได้ข้อทดสอบที่มีความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร คูเคอร์ ริชาร์ดสัน ที่ 20 (Kuder-Richarson # 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .786

3. นำแบบทดสอบวัดอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านไปทดสอบกับนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 839

4. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนเกิดเป็น หน่วยกา/นาที่ กรวให้คะแนนแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน พร้อมกรอกคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนแต่ละคนลงในแบบฟอร์มที่จัดสร้างขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบซึ่งกรอกลงในแบบฟอร์มที่จัดสร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วไปวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อ

1. หาค่าเฉลี่ย อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
2. หาค่าเฉลี่ย คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
3. เปรียบเทียบอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง
4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้สูตร สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากผลคูณแบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

5. หากาสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้โปรแกรม SPSS

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. อัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประจําการเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 เฉลี่ย 125 หน่วยคำ/นาที มีอัตราเร็วในการอ่านสูงสุด 320 หน่วยคำ/นาที มีอัตราเร็วในการอ่านต่ำสุด 54 หน่วยคำ/นาที มีพิสัยอยู่ระหว่าง 54 - 320 หน่วยคำ/นาที ฐานนิยมเท่ากับ 106 และ 160 หน่วยคำ/นาที
2. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเฉลี่ยร้อยละ 53.33 มีพิสัยความเข้าใจในการอ่านอยู่ระหว่าง 3 - 27 คะแนน ฐานนิยมเท่ากับ 20 คะแนน
3. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เฉลี่ย 119 หน่วยคำ/นาที
4. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เฉลี่ย 131 หน่วยคำ/นาที
5. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชาย เฉลี่ย 15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50
6. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนหญิง เฉลี่ย 17 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.66
7. อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านกับความเข้าใจในการอ่าน อัตราเร็วในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย มีความ

สัมพันธ์กันโดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .25 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .63

๕. ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .66

อภิปรายผล

1. อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เฉลี่ย 125 หน่วยคา/นาที ซึ่งหากนำไปเปรียบเทียบกับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เช่นเดียวกัน เมื่อปี พ.ศ. 2503 ในจังหวัดอุดรธานีและกรุงเทพฯ ซึ่งสถาบันระหว่างชาติสำหรับการศึกษาค้นคว้าวิจัยเด็ก ได้รายงานการวิจัยฉบับที่ 14 เรื่อง การสร้างแบบทดสอบอ่านไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการทดลองใช้แบบทดสอบ โดย สมนึก คำอุไร (สมนึก คำอุไร 2516 : 12) พบว่า นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของจังหวัดอุดรธานีมีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 89 หน่วยคา/นาที ในขณะที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพฯ มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 123 หน่วยคา/นาที แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ยสูงกว่าเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดอุดรธานีและกรุงเทพฯ ที่เรียนตามหลักสูตร พุทธศักราช 2503 ที่เป็นดังนี้อาจเนื่องมาจากช่วงเวลาห่างกันเกือบ 20 ปีที่ผ่านมาได้มีส่วนทำให้เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากจึงมีส่วนช่วยให้พัฒนาการในการอ่านของเด็กสูงขึ้น เมื่อนำผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เปรียบเทียบกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่ง แสง ผลฉาย (แสง ผลฉาย 2505 : 58) ได้ศึกษาไว้เกี่ยวกับเรื่องอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 153

คา/นาที่ และจากงานวิจัยของ จินตนา แดงเตี้ยง (จินตนา แดงเตี้ยง 2505 : 59 - 61) ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และพบว่า อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เฉลี่ย 193 คา/นาที่ จากการเปรียบเทียบนี้พบว่า อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนจะสูงขึ้นเมื่อระดับชั้นและอายุสูงขึ้นทุกระดับชั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี สุทธิพงศ์ (ปราณี สุทธิพงศ์ 2511 : 103) ที่พบว่า พัฒนาการทางภาษาของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จะสูงกว่าเด็กนักเรียนในระดับชั้นที่ต่ำกว่าทุกระดับ และหากจะนำผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปเทียบกับอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ทำการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในระดับประเทศเมื่อปี พ.ศ. 2528 เฉพาะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า นักเรียนมีอัตราเร็วในการอ่านเฉลี่ย 89 คา/นาที่ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 126) จะเห็นว่า อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนทั้ง 2 ระดับชั้นแตกต่างกันมาก ทั้งนี้เนื่องจากวิธีการนับคาและหน่วยคำที่ไม่เหมือนกันนั่นเอง เพราะในการนับคำสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยนับเป็นหน่วยคำ โดยยึดหลักการอ่านทวนอักษรวิธี เช่น นาฬิกา นับเป็น 3 หน่วยคำ อีสระ นับเป็น 2 หน่วยคำ ก็ นับเป็น 1 หน่วยคำ เป็นต้น

2. ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2529 เฉลี่ยร้อยละ 55.33 จักอยู่ในระดับขั้นปานกลาง หากจะนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปเทียบกับคะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ประเมินคุณภาพในระดับประเทศไว้ เมื่อปี 2528 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ 46.10 (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2528 : 140) ซึ่งระดับความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งสองระดับนี้ ไม่แตกต่างกันมากนัก จากการสังเกตและสอบถามนักเรียน ผู้วิจัยพบว่า เด็กไม่คุ้นเคยกับวิธีการอ่านในลักษณะนี้มาก่อน จึงทำให้รู้สึกตื่นเต้น ดังนั้น

สภาพจิตใจของนักเรียนอาจมีอิทธิพลต่อความเข้าใจในการอ่านอีกด้วย หากมาพิจารณาพิสัยของความเข้าใจในการอ่านจะพบว่า เป็นช่วงที่กว้างมาก คือ 3 - 27 คะแนนฐานนิยมอยู่ที่ 20 จากคะแนนเต็ม 30 แสดงว่า ความเข้าใจในการอ่านของเด็กส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความแตกต่างระหว่างเพศมีผลต่ออัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ พบว่า นักเรียนหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว เช่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาณี การุณยะวนิช (ภาณี การุณยะวนิช 2505 : 97) จินตนา แดงเที่ยง (จินตนา แดงเที่ยง 2505 : 59 - 61, มาลีณี สนิทสุวรรณ. (มาลีณี สนิทสุวรรณ 2505 : 52) นวศิริ วงษ์ทางสวัสดิ์ (นวศิริ วงษ์ทางสวัสดิ์ 2505 : 52) อารี ยิ่งสกุล (อารี ยิ่งสกุล 2514 : 64) และบรรณี อุเบียงค์ (บรรณี อุเบียงค์ 2511 : 79) ซึ่งทุกงานพบว่า เด็กหญิงมีความสามารถในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานซึ่งผู้วิจัยตั้งไว้ว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกัน

4. อัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านจากการศึกษาวิจัย ในครั้งนี้ พบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .25 ซึ่งแปลว่าความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างต่ำ เช่นเดียวกับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่านและผลคะแนนในการเรียนภาษาไทย ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .25 ส่วนความเข้าใจในการอ่านและผลคะแนนในการเรียนวิชาภาษาไทย พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .63 ซึ่งค่อนข้างสูง แสดงว่าเด็กเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

วิชาภาษาไทยสงคัวย ผลการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ยังพบว่า อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .66 แสดงว่า อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ โนเอท และคนอื่นๆ (Noeth and Others, 1975 : 214) ที่พบว่า การอ่านเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ตัวหนึ่งและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ (ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ 2517 : 83) ที่พบว่า ความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 4 หมวดวิชา เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยซึ่งตั้งไว้ว่า อัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนมีความสัมพันธ์กัน

ข้อเสนอแนะ

1. ครูภาษาไทยและผู้เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจกับการฝึกทักษะในการอ่าน โดยเฉพาะทักษะการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่าน ด้วยวิธีการหลาย ๆ รูปแบบคือ
 - 1.1 ครูควรสังเกตและศึกษาอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนโดยให้นักเรียนเริ่มกันอ่านเนื้อเรื่องพร้อม ๆ กันในห้องเรียนพร้อมจับเวลาและเขียนเวลาที่ผ่านไปบนกระดานเมื่อนักเรียนคนใดอ่านจบให้เงยหน้าขึ้น แล้วจดบันทึกเวลาที่ใช้ในการอ่านไว้ จากนั้นให้หาแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและในการฝึกอ่านควรเน้นให้นักเรียนอ่านในใจอย่างถูกต้อง
 - 1.2 ครูควรนำแบบฝึกอ่านและวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านเร็วมาใช้ในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนโดยอาจมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกเพิ่มเติมเองที่บ้านและมีการฝึกพร้อมทดสอบร่วมกันโดยกำหนดช่วงเวลาให้อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง

1.4 ควรจัดให้มีการแข่งขันเกี่ยวกับอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านซึ่งอาจจะทำในห้องเรียน หรือแข่งขันในโอกาสสำคัญ ๆ ทั้งนี้ โดยเน้นเรื่องอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านเป็นสำคัญ มิใช่เน้นเพียงเรื่องหนึ่งเรื่องใด พร้อมบันทึกเป็นสถิติของโรงเรียนเก็บไว้

1.5 หากครูพบว่าเด็กนักเรียนคนใดยังมีอัตราเร็วในการอ่านต่ำ และมีควาเข้าใจในการอ่านต่ำ ควรจะมองหาวิธีการ ชวนเสริมให้เป็นพิเศษ เพื่อมิให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของเด็กอีกต่อไปในวันข้างหน้า

1.6 ในการฝึกฝนทักษะเรื่องการอ่านเร็วนี้ ครูควรชี้แจงให้นักเรียน ใ้ทราบถึงธรรมชาติของการอ่านว่า อัตราเร็วในการอ่านมีหลายระดับ ตามวัตถุประสงค์ที่ต่าง ๆ กัน รวมทั้งลักษณะของสิ่งที่อ่านด้วย ดังนั้นจึงควรฝึกฝนให้ตนเอง สามารถอ่านได้หลายระดับตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

1.7 ควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้มีการฝึกฝนการอ่านแข่งขันกับตนเองเพื่อพัฒนาการอ่านของตนเองให้สูงขึ้น โดยอาจมีสมุดบันทึกเวลาในการอ่าน พร้อมกะแนบความเข้าใจในการอ่านควบคู่กันไปด้วย และเนื้อเรื่องที่จะนำมาใช้ ในการฝึกอ่านนั้น ควรมีหลายลักษณะทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง

2. ครูและผู้เกี่ยวข้องควรร่วมกันปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้กับนักเรียน โดยการ

2.1 จัดห้องสมุดที่น่าสนใจ น่าเข้าไปเลือกหาหนังสืออ่าน จัดบริการยืมหนังสือเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปอ่านนอกเวลาได้ จัดให้มีการแนะนำหนังสือใหม่โดยบรรณารักษ์ห้องสมุด นอกจากนี้ควรจัดมุมหนังสือไว้ตามห้องเรียนต่าง ๆ โดยครูและนักเรียนจัดหาหนังสือมาเพื่อหมุนเวียนกันอ่าน

2.2 สืบหาความสนใจในการอ่านหนังสือของนักเรียนด้วยการสอบถาม การเขียนเรียงความเรื่องหนังสือที่ข้าพเจ้าเคยอ่าน และหนังสือที่ข้าพเจ้าชอบอ่าน หรืออาจเป็นวิธีการอื่นก็ได้

2.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียน เช่น จัดงานวันรักการอ่าน วันห้องสมุด โดยขอความร่วมมือกับบรรณารักษ์ของห้องสมุด

3. ผู้บริหารการศึกษาควรให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของการอ่านหนังสือทุกประเภทของนักเรียน โดยการจำห้องสมุดและจัดหาหนังสือประเภทต่าง ๆ ให้เพียงพอกับจำนวนและความต้องการของนักเรียน

4. ในการจัดหลักสูตรภาษาไทย ควรเน้นทักษะในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่าน และจะต้องมีการจัดอบรมครูให้มีทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่านควบคู่ไปด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดเกณฑ์เกี่ยวกับอัตราเร็วในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของเด็กนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ เพื่อเป็นมาตรฐานในการฝึก

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อหาวิธีการในการส่งเสริมการอ่านเร็วของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งการสร้างแบบฝึกเพื่อการอ่านเร็วและความเข้าใจในการอ่าน

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สุคประเสริฐ ขนาดตัวหนังสือ ของไฟ และทักษะในการอ่าน วิทยานิพนธ์
ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 136 หน้า อัดสำเนา
- กอ สวัสดิพาณิชย์ การสอนอ่านในชั้นประถม หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
2505, 199 หน้า
- เกรียงศักดิ์ พราวศรี ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
การก๊อแบบเอกนัย การก๊อแบบขอนกนัยและการสร้างมโนภาพ ปรินญาณพนธ์
กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 132 หน้า อัดสำเนา
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน ผลการประเมินคุณภาพนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศปี 2527 2527, 256 หน้า อัดสำเนา
- _____ ผลการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ
ปี 2528 2528, 290 หน้า อัดสำเนา
- _____ รายงานการวิจัย ประสิทธิภาพโรงเรียนประถมศึกษาการทดสอบทักษะ
เบื้องต้นทางการเรียนครั้งที่สองเปรียบเทียบกับครั้งแรก เก็บข้อมูลปี 2516
และ 2517 ม.ป.ท., 126 หน้า
- คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ การใช้ภาษา โครงการตำรา
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2521, 192 หน้า
- จินตนา แดงเที่ยง อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 7 วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 88 หน้า
อัดสำเนา
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจนะ การอ่านและการพิจารณาหนังสือ กรุงเทพมหานคร
2523, 135 หน้า
- _____ จิตวิทยาการอ่าน ไทยวัฒนาพานิช 2525, 189 หน้า

เฉลียว พันธุ์สีดา "นักอ่านตัวอย่าง" วารสารห้องสมุด 25(2) : 67

กุมภาพันธ์ 2524

ชลธิรา กลัฏอยู่ การใช้ภาษา เคล็ดไทย 2521, 400 หน้า

ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ 6 โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช
2518, 367 หน้า

_____ เทคนิคการเขียนข้อสอบ ม.ป.ท. 2520, 407 หน้า

ชูศรี วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 3 โรงพิมพ์เจริญผล
2527, 370 หน้า

ฐะปะนี นาครทรรพ และประภาศรี สีเอาไพ ภาษาไทยสำหรับครู โครงการ
ทดลองหน่วยผลิตเอกสาร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 123 หน้า

เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ์ การส่งเสริมประสิทธิภาพการอ่านสำหรับผู้ใหญ่ วิทยานิพนธ์
ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2500, 98 หน้า อักษราเนา

_____ คู่มือครูภาษาไทย เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 117 หน่วยศึกษา
นิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514, 105 หน้า

ทัศนีย์ ศุภเมธี วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา วิชาการพิมพ์ 2527,
196 หน้า

ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจในการ
อ่านและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524,
103 หน้า อักษราเนา

นวลศิริ วงศ์ทางสวัสดิ์ อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 105 หน้า
อักษราเนา

บันลือ พฤษวัน "ทักษะในการอ่าน" วิทยาราย 9 : 4 กันยายน 2529

บุญเรือน ศิริมงคล การอ่านเอาเรื่องภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 89 หน้า อักสาเนา
 ประกอง กรรณสูตร สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู พิมพ์ครั้งที่ 5 ไทยวัฒนาพานิช
 2520, 344 หน้า

ประเทิน มหาจันทร์ การสอนอ่านเบื้องต้น เอกสารประกอบการสอนวิชา ประถม
 426 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน ชลบุรี
 2523, 326 หน้า อักสาเนา

ประเทือง คล้ายสุบรรณ การศึกษาลักษณะนิสัยในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุพรรณบุรี วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2513, 123 หน้า อักสาเนา

ประไพ สุวัทธิกุล การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยม
 ศึกษาปีที่ 3 โดยการใช้แบบฝึกหัดทักษะ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ กับการใช้
 แบบฝึกหัดตามหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ในวิชา ท. 035
 วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2516,
 111 หน้า อักสาเนา

ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับ
 ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสาธิต
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 135 หน้า อักสาเนา

ปริญญา เกื้อหนุน การศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านโดยใช้วิธีและไม่ใช้การสัง
 ประกอบ วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 2519, 67 หน้า อักสาเนา

ปราณี ลุทธิพงศ์ การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพพื้นฐานทางสมอง ด้านภาษาและ
 ตัวเลขของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา
 2510 ในภาคการศึกษา 1 วิทยานิพนธ์ คศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2511, 142 หน้า อักสาเนา

พจน์ จันทรวิระกุล ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทัศนคติแบบเชื้อ
อานาจภายในภายนอกคนและความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ปรินธิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2515, 142 หน้า อักสาเนา

เพ็ญศรี รังสิยากุล การอ่านภาษาอังกฤษ 1 มหาวิทยาลัยรามคาแหง 2528,
 179 หน้า

ภาณี การุณยะวนิช การสอนอ่านกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 2 วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 102 หน้า
 อักสาเนา

มานิต มุญประเสริฐ "ยุทธวิธีพัฒนาการอ่าน" จันทร์เกษม 174 : 9 - 14
 กันยายน 2529

มาลีนี้ นิยมเสมอ การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์และ
คณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
สมุทรปราการ ปรินธิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2518, 98 หน้า อักสาเนา

มาลีนี้ สมิตสุวรรณ อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 108
 หน้า อักสาเนา

รัฐจวน อินทรคาแหง การเลือกหนังสือ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคาแหง
 2520, 154 หน้า

รัฐจวน อินทรคาแหง สัมพันธ์ เลขะพันธ์ และประทีป วาติกทินกร
การอ่านและการพิจารณาหนังสือ โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์ 2521,
 235 หน้า

รจนา ศิริพานิช "การส่งเสริมความพร้อมในการเรียนการอ่าน" ครูปริทัศน์

ฉบับความรู้เกี่ยวกับเด็ก ฉบับที่ 6 : 54 - 60 มิถุนายน 2522

ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถม

ศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในวังวัดพระนครและภาษาปลาย ในจังหวัด

ปัตตานี ปริญญาพนธ์ กต.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507,

118 หน้า อักสาเนา

ราชบัณฑิตยสถาน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 โรงพิมพ์

อักษรเจริญทัศน์ 2526, 893 หน้า

ลวณ สายยง และอังคณา สายยง หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีกิจการพิมพ์

2524, 287 หน้า

วันเพ็ญ ลุกลักษ์ อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประโยคเตรียม

อุดมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505,

120 หน้า อักสาเนา

วาสนา เกตุภาค "การอ่าน" การึกษาเอกชน ปีที่ 3 ฉบับที่ 12 : 51 -

52 ธันวาคม 2521

วิจิตร แสงพลสิทธิ์ และคนอื่นๆ การใช้ภาษาไทย (ไทย 101) โรงพิมพ์

โอเคียนส์ไทร์ 2522, 396 หน้า

วรรณ โสมประยูร ความยากง่ายในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถม

ศึกษาปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 111 หน้า

อักสาเนา

เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย 1) หน่วยที่ 8

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2526, 530 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์

ส่วนท้องถิ่น 2520, 442 หน้า

- ศึกษานิเทศก์, หน่วย ระเบียบว่าด้วยเขตปฏิบัติการสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พ.ศ. 2528 2528, 23 หน้า อักสาเนา
- ศรีนวล บุญะวัณ การอ่าน คาสอนวิชาภาษาไทย มธ. 131 - 132 โรงพิมพ์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2518, 128 หน้า
- สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา
ตอนต้น 2506 รายงานการวิจัย 2509, 128 หน้า อักสาเนา
- สนิท ตั้งทวี อ่านไทย โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์ 2522, 154 หน้า
- สมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย คู่มือแนะนำการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ
 พระนคร โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี 2515, 45 หน้า
- สวัสดิ์ ปทุมราช การศึกษาทักษะในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาบางโรงเรียน
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 98 หน้า อักสาเนา
- สมนึก กาอุไร การสร้างแบบทดสอบอ่านไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ
ผลการทดลองใช้แบบทดสอบ สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก
 วิทยาลัยการศึกษา 2516, 131 หน้า
- สมบูรณ์ ชิตพงศ์ สมรรถภาพที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนเรียงความ
 ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2512,
 114 หน้า อักสาเนา
- สุชา วันทร์เอม ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการ
อ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมบางแห่ง
ในจังหวัดพระนคร ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2509, 131 หน้า อักสาเนา
- สุนทร บุญรัตนพันธ์ อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัยวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507,
 104 หน้า อักสาเนา

สุนันดา มั่นเทกวิทย์ ปัญหาการสอนภาษาไทย ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2525, 175 หน้า อักสาเนา

สุพิศ จิตรานนท์ อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 92 หน้า อักสาเนา

สุภัทรา บุญสายสืบ อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 98 หน้า อักสาเนา

สุรี เปียบสุข การสอนภาษาอังกฤษ ในชั้น ป.กศ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย 2503, 105 หน้า อักสาเนา

สุวิทย์ จันทร์ลอย การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่าน

อัตราเร็วในการอ่านและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม

ศึกษาปีที่ 4 จากชุดการอ่านที่มีคำถามก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่านและหลัง

การอ่าน วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2527, 335 หน้า อักสาเนา

สุทธิกุล โนนันท์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน

จากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ฉบับร่างครั้งที่ 1 พ.ศ. 2518

กลุ่มทักษะภาษาไทย วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2520, 107 หน้า อักสาเนา

แสง ผลนาย อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2505, 98 หน้า อักสาเนา

หทัย ตันหยง การสร้างสรวีวรรณกรรมและหนังสือสำหรับเด็ก อักษรเจริญทัศน์

2529, 311 หน้า

อัมพร สุขเกษม การอ่านหนังสือ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2520, 96 หน้า

อารี ยังสกุล อิทธิพลของสภาพแวดล้อมบางประการที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเรียนภาษาไทยของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2513 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในวัง หัวสุราษฎร์ธานีและจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 98 หน้า
อักษราเนา

อินทร์ ศรีบุญ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียน สะกดกาศและการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมในโรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ในจังหวัดนครราชสีมา ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 106 หน้า อักษราเนา

อุทัย แก้วขาว ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความติความยอดและการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 130 หน้า อักษราเนา

อาพล โว้งเคลือบ ความวิตกกังวล ความสามารถในการอ่านและลักษณะอื่นบางประการของบุคลิกภาพ ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 246 หน้า อักษราเนา

Bacon Francis. The Oxford Dictionary of Quotations. Oxford University Press, London, 1953. 1003 p.

Bamman, Henry A and Mildred A Dawson, Fundamentals to Basic Reading. Instruction, New York, Green and Co., 1959. 304 p.

Betts Ennett, Albert "Reading Psychological and Linguistic Bases," Education. LXXVI (April) 1966. p.454 - 458

_____. Foundating of Reading Instruction with Emphasis on Differentiated Guidance. New York ; American Book Company, 1955. 194 p.

Birkley Marilyn "Effecton Reading Improvement it the Classroom Through," Teacher Self-Improvement Programs. Journal of Reading XIV (November) 1979. p. 94 - 100.

- Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction. Appleton Century Crafts, New York, 1957. 486 p.
- Bonenberger, Omer E. "The Effect of two Methods of Word Recognition, Training on Rate of Reading and Comprehension," Dissertation Abstracts International. 1981, 42 (10 - 4337 A).
- Burmeister, Love "Improving Speed of Comprehension in Reading," Reading Strategies for Secondary School Teachers. United States of America. Addison Wesley Publishing Company Inc., 1974. p. 244 - 248.
- Burton, William H. Reading in Child Development. New York, Bobbs-Merrill Co., 1956. 608 p.
- Bush, Clifford L. and Mildred W. Huebner. Strategies For Reading in the Elementary School. The MacMillan Company, New York, 1970. 129 p.
- Coke, Ester U. "Reading Test Readability and Variation in Task-Induced Processing," Journal of Education Psychology. 1976. 68(2), p. 167 - 173.
- Cushenbery, Donald C. Reading Improvement in the Elementary School. Parker Publishing Company., Inc., New York, 1969. 159 p.
- Dallmann, Martha, and other. The Teaching of Reading. Holt, Rinehart and Winston, Inc., New York, 1974. 610 p.
- Dechent, Emerald V. Improving The Teaching of Reading. Prentice Hall of India Private Limited, New Delhi, 1969. 568 p.
- Diller, Martha H. and Joanne P. Olson. Personalizing Reading Instruction in Middle, Junior and Senior High Schools. Macmillan Publishing Co., Inc , New York, 1977. 326 p.
- Emans Robert and Cloria Patyk "Why Do High Students Read ?," Journal of Reading. (February) 1967 . p. 300 - 304.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Princeton, New Jersey, Educational Testing Service, 1952. 32 p.

- Ferguson Nicolas. "Some Aspects of Reading Process," English Language Teaching. 28 November 1973, p. 29 - 34.
- Fries, Charles C. Linguistic and Reading. Holt Rinehart and Winston, 1963. 265 p.
- Fry, Edward "Common Faults and Eye Movements" Teaching Faster Reading. London. The Syndics of the Cambridge University Press, 1978. 215 p.
- Goodman, Kenneth S. "Reading A Psycholinguistic Guessing Game," Journal of the Reading Specialist. 4(May) 1967 : pp. 126 - 135.
- Gray William S. "Sociology of Reading," Encyclopedia of Educational Research. 3 rd. ed., London · The MacMillan Company, 1960. p. 108.
- _____. "Summary of Reading Investigation," July 1, 1974 to June 30, 1948, Journal of Educational Research. 6 : February p. 403 - 405.
- Hafner E. Lawrence and Jolly B. Hayden. Patterns of Teaching Reading in the Elementary School. New York, MacMillan Company Inc., 1972. 208 p.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. New York, Longmans, Green and Co., 1956. 633 p.
- Harris, David P. Reading Improvement Exercise for Students of English as a Second Language. New York, Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1960. 178 p.
- Harris Larry A. and Carl B. Smith. Reading Instruction. New York, Holt Rinehart and Winston, 1976. 428 p.
- Hausfeld, Steven "Speed Reading and Listening Comprehension for Easy and Difficult Materials," Journal of Education Psychology. 1981, 73(3), p. 312 - 319.
- Henry, Nelson B. "Part Reading in High School and College," in The National Society for the Study of Education. The Forty Seventh Yearbook, Illinois, 1949. 318 p.
- Hildreth, Gertrude. Teaching Reading. New York. Henry Holt Company, 1958. 195 p.

- Jackson, Mark D. and Jamel, McClelland. "Sensory and Cognitive Determinants of Reading Speed," Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior. 1975, December. 14, p. 566 - 573.
- Lado, Robert. Language Teaching A Scientific Approach. McGraw-Hill Book Company, New York, 1964. 239 p.
- Leedy, Paul D. A Key to Better Reading. New York . McGraw-Hill Book Company Inc., 1960. 192 p.
- Lennon, Roger T. "What Can be Measured," in The Role of Tests. Edited by Russell G Stauffer. New York . University of Delaware, 1961. 205 p.
- Manya and Eric De Leeuw, "Reading Speed," in Read Better, Read Faster. London Penguin Book Inc., 1976. 98 p.
- McCullough, Constance M.; Ruth M. Strang. and Traxler, Arthur E. Problems in the Improvement of Reading. New York ; McGraw-Hill Book Company Inc., 1960. 452 p.
- Miller, Lyle L. Increase Reading Efficiency. Henry Holt and Company, Inc., 1956. 303 p.
- _____. Developing Reading Efficiency. Minnesota Burgess Publishing Company., 1972. 332 p.
- Noeth, Richard J. and others "Predicting Success in the Study of Veterinary Science and Medicine," 1975. 310 p.
- Quinn, E. and I.S.P. Nation. Speed Reading A course for Learners of English. Kuala Lumpur, Oxford University Press, 1974. 95 p.
- Scott, Carrie M. "The Relationship Between Intelligence Quotients and Gain Achievement with Arithmetic Reasoning, Social Studies and Science," The Journal of Education research. 50 (February) 1963, p. 322 - 325.
- Soliger Harbert M. "Improving Reading Speed and Comprehension in English as a Second Language," English Language Teaching. 28 (October 1972) p. 39 - 55.

Smith Samuel. Best Methods of Study. 4th ed., New York, Harper & Ron, 1970. 324 p.

Smith, Banton N. Reading Instruction for Today's Children. New Jersey, Prentice & Hall, Inc., Englewood Cliffs., 1963. 594 p.

Spache, George D. and Berg, Paul C. The Art of Efficient Reading. New York, MacMillan Company. Inc., 1955. 273 p.

Shores. J Harlan. and Husbands, Kenneth I. "Art Fast Readers, the Readers," Elementary English. 27(January) 1950, p. 57 - 60.

Stauffer, Russell G. Directing the Reading Thinking Process. New York, Harper & Ron, 1975. 453 p.

The World Book Encyclopedia. A Subsiniary of The Scott Fetzer Company (Volume 16) 1980. 546 p.

Thorndike, Edward L. "Reading as Reasoning : A study of Mistakes in Paragraph Reading," In Innovation and Change in Reading Instruction. Edited by Helen M. Robinson. Illinois, The National Society for the study of Education, 1968. p. 487.

Tinker, Miles A. "Devices to Improve Speed of Reading," The Reading Teacher XX. (April) 1967. 897 p.

_____. Teaching Elcmentary Reading. New York, Appleton Century-Crafts, Inc., 1968. 671 p.

Wainwright, Gordon R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain. Allen. Co., Ltd., 1972. 272 p.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2 กุมภาพันธ์ 2530

เรื่อง ขออนุญาตใช้แบบทดสอบ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

เนื่องด้วยกระผม นายนิรันดร์ สุขปรีดี นิสิตปริญญาโท วิชาเอก การประถมศึกษา ชั้นปีที่ 2 ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในระหว่างการจัดทำปฏิญานพนธ์เรื่อง การศึกษาอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

หนึ่ง การที่จะหาการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้จำเป็นต้องอาศัย แบบทดสอบ สำหรับใช้วัดอัตราเร็วในการอ่านไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของสถาบันระหว่าง ชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก โดย สมนึก กาอุไร ซึ่งได้ทดลองใช้จนถือเป็น มาตรฐานได้และจัดพิมพ์เผยแพร่ในรูปของ รายงานการวิจัย ฉบับที่ 14 ปี พ.ศ. 2516 เฉพาะเรื่อง ภรรยาช่างตัดผม เป็นเรื่องมือฉ่องหนึ่งในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้ โดยความเห็นชอบของประธานผู้ควบคุมการทำปฏิญานพนธ์ คือ ผศ.จรรย์ สุวัตรดี เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตจากทางสถาบันฯ ในการนำแบบทดสอบวัดอัตรา เร็วในการอ่าน ไปใช้เป็นเครื่องมือส่วนหนึ่งสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิรันดร์ สุขปรีดี)

นิสิตปริญญาโท เอกการประถมศึกษาปีที่ 2

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณิ โสมประยูร
หัวหน้าแผนกการประถมศึกษา
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
2. รองศาสตราจารย์ หทัย คັນหยง
อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทิมา พรหมโชติกุล
อาจารย์ประจำสำนักทดสอบ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
4. อาจารย์ บังอร พุ่มสะอาด
หัวหน้าฝ่ายนิเทศการศึกษา
สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
5. อาจารย์ เบญจา เวลู่จันทร์
ศึกษานิเทศก์ 7 สำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา

ที่ ศช 1439/764

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด

พระนครศรีอยุธยา อาคาร 7

โรงเรียนประจักษ์ 13000

27 กุมภาพันธ์ 2530

เรื่อง ขอกวามอนุเคราะห์

เรียน

กวนนายนิรันดร์ สุขปรีดี อาจารย์ 1 ช่วยราชการฝ่ายการเงินและพัสดุ
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปัจจุบันอยู่ระหว่างการลาศึกษาต่อ
ในระดับปริญญาโท ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สาขาวิชาเอก
การประถมศึกษา มีความประสงค์ที่จะมาติดต่อเพื่อขอกวามสะดวกในการทดสอบเด็ก
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนของท่าน จำนวน.....ห้องเรียน เพื่อประกอบ
การทําปฏิญานพนธ์เรื่อง การศึกษาอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ทั้งนี้โดยอยู่ในความควบคุมของ

มศ. จริบ สุวัคคี

ประธานกรรมการ

รศ.ดร.ส. วาสนา ประวาลพฤกษ์ กรรมการ

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
ท่านจะกรุณาให้ความช่วยเหลืออนุเคราะห์แก่ ๆ สำหรับการทําแบบทดสอบนี้ในครั้งนี้แก่
ผู้วิจัยด้วย.

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุชาติ คันทอง)

ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ฝ่ายบริหารทั่วไป.

โทร. 251225

ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายที่ได้จากการเปิดตาราง จุง เต ฟาน

ข้อ	กลุ่มสูง	P_H	กลุ่มต่ำ	P_L	ค่า P	ค่า r	Δ
1.	16	0.59	6	0.22	.40	.39	14.0
2.	19	0.70	12	0.44	.57	.27	12.3
3.	19	0.70	9	0.33	.52	.37	12.8
4.	15	0.55	9	0.33	.44	.23	13.6
5.	24	0.88	18	0.66	.78	.30	9.9
6.	17	0.62	7	0.08	.30	.63	15.0
7.	17	0.62	4	0.14	.36	.51	14.4
8.	16	0.59	6	0.22	.40	.39	14.0
9.	26	0.96	9	0.33	.69	.70	11.0
10.	27	0.99	12	0.44	.78	.75	9.9
11.	13	0.48	5	0.18	.32	.34	14.8
12.	20	0.74	7	0.25	.49	.49	13.1
13.	21	0.88	11	0.40	.66	.52	11.4
14.	19	0.70	3	0.11	.38	.61	14.2
15.	14	0.51	10	0.37	.66	.52	11.4
16.	18	0.66	10	0.37	.52	.29	12.8
17.	19	0.70	6	0.22	.46	.48	13.5
18.	19	0.70	8	0.29	.49	.41	13.1
19.	25	0.92	13	0.48	.72	.53	10.6
20.	23	0.85	5	0.18	.52	.65	12.8

ข้อ	กลุ่มสูง	P_H	กลุ่มต่ำ	P_L	ค่า P	ค่า r	Δ
21.	10	0.37	5	0.18	.27	.23	15.4
22.	16	0.59	3	0.11	.33	.53	14.8
23.	14	0.51	8	0.29	.40	.23	14.0
24.	16	0.59	6	0.03	.26	.69	15.6
25.	22	0.81	8	0.29	.56	.52	12.4
26.	26	0.96	11	0.40	.73	.66	10.6
27.	27	0.99	7	0.25	.70	.82	10.9
28.	25	0.92	5	0.18	.57	.73	12.3
29.	18	0.66	10	0.37	.52	.29	12.8
30.	24	0.88	7	0.25	.58	.63	12.2

หาค่าความแปรปรวนของคะแนน

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	s^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด = 1797
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง = 3470
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง = 100

แทนค่า

$$= \frac{100 (3,470) - (1797)^2}{100 (99)}$$

$$= \frac{3470100 - 3229209}{100 (99)}$$

$$= \frac{240891}{9900}$$

$$= 24.33$$

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	n	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ที่ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ
	s_t^2	แทน	คะแนนของความแปรปรวนของเครื่องมือวัดนั้น

ขั้นตอนที่ ๑

$$= \frac{30}{29} \left\{ 1 - \frac{5.92}{24.33} \right\}$$

$$= \frac{30}{29} \left\{ 1 - .243 \right\}$$

$$= \frac{30}{29} \left\{ .756 \right\}$$

$$= .782$$

คำชี้แจงสำหรับการทดสอบอัตราเร็วในการอ่าน

1. ผู้วิจัยเข้าห้องเรียน ปรากฏกับนักเรียนอย่างกันเองเล็กน้อย แล้วแนะนำตัวพลางชี้แจงว่า "การที่ครูมาพบนักเรียนวันนี้ ก็เพราะอยากรู้จักกับนักเรียนสักเล็กน้อย อยากทราบว่านักเรียนในชั้นนี้โดยทั่วไปมีความสามารถทำอะไรได้แค่ไหน เป็นต้นว่า อ่านหนังสือ อ่านได้เก่งแค่ไหน คนครูจึงนำนิทานมาให้พวกเธออ่านกันด้วย แต่ขอให้เธออ่านเงยบ ๆ ไปพลุกพล่าน (อย่าให้นักเรียนเข้าใจว่าเป็นการสอบให้คะแนน หรือรู้ว่าเป็นการทดสอบเพื่อวัดผลแต่ประการใด)
2. ผู้วิจัยกล่าวต่อไปว่า "ก่อนอ่านนิทาน เธอต้องทำการเขียนชื่อโรงเรียน... ชื่อตัวนักเรียนเองพร้อมทั้ง ค.ช. (ก ชู) นามสกุล.... ชั้น.... และวันที่ ฉะนั้นให้เธอเตรียมดินสอไว้คนละหนึ่งแท่ง ส่วนของอื่น ๆ เก็บลงจากโต๊ะเสียให้เรียบร้อย ทุกคนเมื่อดินสออย่างเคียวพอแล้ว"
3. แจกนิทานตัวอย่าง โดยวางกระดาษคว่ำหน้า เมื่อแจกทั่วแล้ว จึงสั่งให้เด็กลงมือเขียนชื่อโรงเรียน.... ชื่อนักเรียน.... ฯลฯ และสั่งห้ามพลิกกระดาษก่อนอนุญาต
4. เมื่อทุกคนเขียนเสร็จหมดแล้ว ผู้วิจัยเรียกความสนใจ จากเด็กและกล่าวว่า "ระหว่างที่เธออ่านนิทาน เธอมีอะไรทำด้วยหนึ่งอย่าง ง่าย ๆ ก็คือ ในนิทานที่เธออ่าน เธอจะได้มีวงเล็บอยู่หลายแห่ง ให้เธอเลือกขีดเส้นใต้คำในวงเล็บที่เธออ่านไปพบ เลือกขีดคำเดียวเท่านั้น ถ้าที่เธอเห็นว่าใกล้เคียงกับเรื่องที่เธออ่าน เช่น เธออ่านประโยคว่า (เขียนบนกระดาษว่า) "วันนี้แดด (เขียว, ร้อน, กลม)" นักเรียนจะขีดคำว่า "ร้อนใช่ไหม" ที่นี้ลองอ่านใหม่ ถ้าเธออ่านต่อ ๆ ไปอีกแล้วพบประโยคว่า (เขียนบนกระดาษว่า) "เด็กกำลังอ่าน (หนังสือ, บ้าน, ดินสอ)" เธอจะเลือกขีดเส้นใต้คำไหน (ให้เด็กตอบเองพร้อม ๆ กัน คำว่า "หนังสือ" ถูกแล้ว) ต่อไปนี้ เธอต้องอ่านตัวอย่างดูสักเรื่องหนึ่งก่อนลองอ่านและทำคนเดียว อ่านในใจ หากทวงเล็บที่อ่านพบ อ่านจบหน้าแล้วก็ยกมือขึ้น กรจะดูว่าเธอเข้าใจวิธีทำหรือยังไม่ต้องใช้ไม้บรรทัด และไม่ใช้อย่างกะ (พยายามให้นักเรียนใช้ดินสออย่างเคียวจริง ๆ และ

กำชับให้ทำตามคำสั่งโดยเคร่งครัดได้ต่างกันอย่างทำ ไม่คู่กัน และให้นั่งเงียบเฉยเพื่อเห็นของเพื่อนไม่เหมือนกับของคณ) เพื่อนักเรียนทุกคนอ่านจบหมดแล้ว ครูจึงตรวจเฉลย พร้อมยั่วว่า "เข้าใจวิธีทำแล้วนะ ต่อไปนี้ครูจะให้เธออ่านนิทานเรื่องใหม่ ขอให้ตั้งใจอ่าน และขีดเส้นใต้คำในวงเล็บที่เธออ่านไปพบเหมือนที่หาไปเมื่อครั้ง และต่อไปนี้เราจะไม่พูดกันเลย"

5. ผู้วิจัยพยายามให้เด็กอ่านในโอกาสการปฏิบัติตามธรรมชาติที่สุดและต้องพยายามหลีกเลี่ยงการใช้คำพูดทุกชนิดที่จะเป็นการเร่งให้เด็กเรียนอ่านเร็วกว่าที่เขาเป็นอยู่ตามธรรมชาติของเขา

6. การใช้นาฬิกาจับเวลา ผู้วิจัยต้องพยายามระมัดระวังรักษากำหนดเวลาอย่างเคร่งครัดเสมอ เมื่อนักเรียนคนใดอ่านจบพร้อมยกมือขึ้น เราจะต้องบันทึกผลที่อ่านจบลงในหัวกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคนทันที

7. ก่อนลงมืออ่านแบบทดสอบวัดอัตราเร็วในการอ่านเรื่อง ภรรยาช่างตัดผม ให้นักเรียนทุกคนบันทึกเวลาในการเริ่มอ่านพร้อมกัน ลงบนหัวกระดาษคำตอบของแต่ละคน

ตัวอย่างนิทานสำหรับการอ่านไว

เรื่อง กระต่ายกับเต่า

กระต่ายตัวหนึ่งเห็นเต่าคลานมา ก็หัวเราะเยาะว่าเต่าช้าสิ้นเกิน (เก่งช้า เร็ว) เต่าจึงตอบไปว่า "ถึงท่านจะวิ่งเร็วราวกะลมพัด และชาวเราจะสั้นกว่า (ขา หาง หู) ของท่านก็จริงอยู่ แต่เราอยากจะลองดี แข่งกับท่าน ท่านจะว่าอะไร กระต่ายไคยีน (แมว เปน เต่า) ทำดังนั้น ก็นึกกระหิ้มใจ ตกคงจะวิ่งแข่งควย จึงพร้อมกันไปหาหมาจึงจอก บอกความที่ตกลงกันแล้วก็ตั้งให้หมาจึงจอกเป็นผู้เลือกทางที่จะแข่ง และไก่เป็นผู้ตัดสินอยู่ปลายทางควย เมื่อถึงวันนัดสัตว์ทั้งสองก็มาตั้งต้นแข่งในที่ที่ (หมาจึงจอก สิง ช้าง) ซี้ให้ เต่าเมื่อตั้งต้นออกเดิน ก็ก้มหน้ากลานลัดคัตตรงไปที่ละน้อย ๆ จนถึงที่สุด ฝ่ายกระต่ายถือทีไฉนฝีเท้าของตัวว่าวิ่งไค (เข้า เร็ว สวย) กว่าเต่าก็ชะล่าใจหยุดนอนเสียไม่ออกวิ่ง ครั้นตื่นขึ้นตกใจกลัวว่าจะไค (เป็ด ไก่ เต่า) ไม่ทัน จึงรีบกระโจนไปไคโดยเร็ว ก็พบเต่าไปถึงก่อนเสียแล้ว

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า อย่าได้ประมาทพินผู้ที่ตัวเห็นว่าเลวทรามกว่าตัว เมื่อประมาทพลาดพลั้งลงแล้วอายเขา.

เรื่อง ภรรยาข้างตึกผม

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ปี่ชายคนหนึ่ง หากินด้วยการรับจ้างตึกผม แต่เขาเป็นคนใจเขลาและซุ่มซ่าม เวลาเขาตึกผมได้ลูกค้า ก็มักเอากรรไกรไปขลิบหูเขาจนเลือดไหล เวลา (ลูกค้า, ลูกชาย, ลูกเชย) ให้โกนหนวดเกราะ ข้างตึกผมก็มักทรมานโกนมากคาง จนลูกค้าได้รับบาดเจ็บและโกรธ ข้างตึกผมเป็นอันมากอยู่เนื่อง ๆ ในที่สุดไม่มีใครมาจ้างเขาตึกผม (ท่าน, เรา, เขา) ก็ไม่มีงานทำและยากจนลง ไม่มีเงินพอจะใช้สอย จึงได้แต่นั่งกอดเข่าไม่รู้จะทำอย่างไรดี

กล่าวถึงภรรยาข้างตึกผม ซึ่งเป็นหญิงที่ฉลาด และมีความคิดว่องไว (นาย, น้อง, นาง) คิดได้ว่า ที่พระราชวังกำลังมีงานกินเลี้ยง และในหลวงจะทรงแจกทานแก่คนจน นางจึงบอกข้างตึกผมผู้เป็นสามีของนาง ให้ไปเฝ้าในหลวงเพื่อทูลขออะไรสักอย่างหนึ่ง

ข้าง (ตึก, กัด, ตี) ผมเชื่อภรรยา ก็ไปที่พระราชวัง ในหลวงทรงถามว่าเธออยากได้อะไร ข้างตึกผมก็กอดไปออก ในหลวงจึงทรงถามว่า ถ้าให้ที่กินแปลงหนึ่ง ข้างตึกผมจะชอบไหม ข้างกัด (ผม, หู, เล็บ) ทูลว่า "ขอบพระทัยค่ะ" ในหลวงจึงประกาศพระราชทานที่ดินรกร้างแปลงหนึ่งให้ข้างตึกผม

ข้างตึกผมดีใจมาก รีบกลับบ้านบอกภรรยาของเขาว่า ในหลวงได้พระราชทาน (เปิด, ที่ดิน, ทอง) ให้เขาแปลงหนึ่งแล้ว แทนที่ภรรยาข้างตึกผมจะดีใจ นางกลับโกรธเขามาก เพราะนางอยากได้เงินสำหรับซื้อเสื้อผ้าและอาหารมากกว่า นางไม่รู้จะทำอะไรกับที่ดินแปลงนั้น จะ (ทำ, รำ, เต้น) เป็นสวนก็ไม่มีแรงพรวนดิน จะทำเป็นนา ก็ไม่มีวัวสักตัวสำหรับไถนา

แต่ภรรยาข้างตึกผมเป็นคนฉลาด นางจึงคิดหาอุบายที่จะให้คนมาพรวนดินแปลงนั้นให้ (นาง, นาย, หู)

ในที่สุดนางก็คิดอุบายได้ นางจึงชวนสามีไปคุยที่ดินที่ได้รับพระราชทานจากในหลวงแล้วบอกสามีว่า ถ้านางทำอะไร ขอให้สามีทำตาม ข้างตึกผม ก็ (รับ, /

รวบ, รัด) คำ นางจึงเดินไปเดินมา ก้มหน้าดูดินเหมือนจะหาอะไรสักอย่าง
หนึ่ง แต่พอมีใครเดินผ่านมานางจะแกล้งทำเป็นนั่งเฉย ๆ ช่างตัดผมก็ทำความ
อย่างภรรยาเหมือนกัน คือ (เขา, เรา, ท่าน) เดินด้อม ๆ บอง ๆ คู้ที่พื้นดิน
เดินไปเดินมา พอมีคนผ่านมาเขาก็ทำนั่งเฉย ๆ

กล่าวถึงโจรอีกหนึ่ง มีอยู่ด้วยกันเจ็ดคน มันบังเอิญยกพวกออกจากช่อง
เดินทางผ่าน (กิน, มา, นอน) ทางที่คืนแปลงนั้น เห็นช่างตัดผมและภรรยา
เดินไปเดินมาหาอะไรอยู่ พอเห็นพวกโจรมาใกล้ ช่างตัดผมและภรรยาก็รีบนั่งลง
โจรเห็นมีพิรุณดังนั้นก็แปลกใจ (ไม้, แม่, มัน) ประจักษ์กันว่าจะต้องหาทางซักถาม
สองสามภรรยาให้ได้ความว่าหาอะไร โจรคนหนึ่งในพวกนี้รู้จักภรรยาของช่างตัดผม
ที่ มันจึงอาสาว่ามันจะเป็นคน (รบ, หิง, ตาม) เอง พอตกค่ำขณะที่ช่างตัดผม
และภรรยานั่งพักผ่อนอยู่หน้าบ้าน ก็มีชายคนหนึ่งมาหา ชายคนนั้นก็คือโจรนั่นเอง
ช่างตัดผมและภรรยาเห็นว่าเป็นคนรู้จักก็เอื้อเฟื้อใจให้ (นั่ง, ไม้, เงิน) ถูกัน
สักครู่หนึ่ง โจรก็เสียบเคียงถามภรรยาของช่างตัดผมว่า นางกับสามีหาอะไรที่พื้นดิน
เมื่อตอนกลางวัน

ภรรยาของช่างตัดผมนี้รู้ทันคิดว่า ชายคนนั้นต้องเป็น (โจร, สิงห์โต,
ผู้หญิง) นางจึงแกล้งไม่ตอบ จนกระทั่งโจรให้สัญญาว่าจะไม่นำไปผูกให้คนอื่น
ฟัง นางจึงกระซิบบอกว่า "ไต่ดินแปลงนี้มีทองคำฝังอยู่หาหม้อด้วยกันไม่รู้ว่ามี
(อยู่, ไป, นอน) ตรงไหนแน่ จึงต้องเดินหาร่องรอยตามดินเสียก่อนที่จะขุด"

โจรก็ฟังดังนั้นก็พอใจ รีบลากช่างตัดผมและภรรยากลับไปเล่าเรื่องให้
พวกโจรด้วยกันฟัง พวกโจรจึงก็จะ (เข้า, ผัง, รื้อ) เอาทองเสียก่อน
ดังนั้นพอตกกลางคืน พวกโจรก็พากันไปยังที่ดินของช่างตัดผม ขุดดินเจี่ยจนรวน
ขุดทั่วไปหมดทั้งแปลง แต่ก็ไม่พบทองเลยสักหม้อเดียว พอรุ่ง (กึก, เที่ยง,
เขา) พวกโจรก็เลิกขุดและพากันกลับที่หอถ้อยความโกรธแค้น มันบ่นพึมพำไป
ตาม ๆ กัน พอสาย ๆ ภรรยาของช่างตัดผมก็มาคู้ที่ดิน เห็นพื้นดินถูกพรวน
จนดินร่วนก็ ดี (ตัว, ถาย, ใจ) มาก นางรีบไปที่ร้านขายข้าว ขอยืมเบ็ด

ข้าวเปลือกมาหว่านในที่ดินของนาง เว้าของร้านก็ให้แม่จืดข้าวเปลือกแก่นางโดยที่ เพราะภรรยาช่างตัดผมได้ให้สัญญาแก่เขาว่า เมื่อถึงฤดูเก็บ (เกี่ยว, ตัด, ขุด) ข้าวนางจะนำข้าวมาใช้กินให้เขาสักสามถัง และก็ให้เป็นรางวัลตามสัญญา ชาวที่ นางนามาหว่านขึ้นงอกงามดี ไม่มีที่ไหนเหมือน ช่างตัดผมและภรรยาเก็บเกี่ยวข้าว ได้ (มาก, มาก, แหว) เขาจึงใช้ข้าวกินให้แก่เจ้าของร้านไปสามถัง ชาวที่เหลือ เขาเก็บไว้กินเองบ้าง แลกไปบ้าง ไร่ของภรรยาหลายแห่ง

กล่าวถึงพวกโจร พอมันรู้ว่าช่างตัดผมและภรรยาเอา (ทอง, มก, ข้าว) ไปขายไร่ของภรรยาหลายแห่ง มันก็มาขู่ขู่ข่มขู่แบ่งทอง แลสองคนนั้นไม่ยอมให้ พวกโจรโกรธมาก มันจึงขู่ว่า ถ้าไม่ยอมแบ่งทองให้มัน มันจะมาขโมยทองทั้งหมด ตกกลาง (บ่าย, ค่ำ, เช้า) โจรคนหนึ่งก็ขอบข้าวในบ้านของช่างตัดผม มันแอบไต่บันไดขึ้นข้างตึกถามภรรยาว่า "ป๊ะเธอ เธอเอาทองไปเก็บไว้ที่ไหน" ส่วน ภรรยาตอบว่า "เก็บไว้ในที่ ๆ พวกโจร (หิว, ลม, หา) ไม่พบ คือในหม้อดิน ใต้หน้าต่างปึกและฉนวนวาม้อดินนั้นไว้มาตั้งในครัว"

โจรไต่ขึ้นถึงนั้นก็ใจ มันรอนช่างตัดผมและภรรยาจนหลับสนิทแล้วจึง ย่องเข้าไปใน (ไฟ, น้ำ, ครัว) คลาหาหม้อดินบนหิ้ง พอพบก็ฉวยหม้อดินนั้น วิ่งหนีกลับไปหาพรรคพวกของมัน

พวกโจรก็ใจที่เห็นเพื่อนของมันขโมยทองมาได้ มันจึงนั่งล้อมวงกันเพื่อจะ จัดการแบ่ง (น้ำ, ทอง, ข้าว) กัน มันหยิบเอาก้อนน้ำตาลปึกขึ้นมาแบ่งกัน กินก่อน แต่พอมันมีน้ำตาลปึกใส่ปาก มันก็คายออกมาทันที พร้อมกับส่งเสียงคำถวย ความโกรธแค้น เพราะน้ำตาลปึกที่ว่ามันคือ (น้ำ, ขี้, ขา) รัวแห่ง และทอง ที่ว่าอยู่ในหม้อดินใบนั้นที่จริงไม่ใช่ทองมันคือก้อนหินและกรวดทั้งนั้น

พวกโจรสาบานว่า มันจะแก้แค้นภรรยาช่างตัดผมให้สมแค้นที่เกี่ยว รุ่งขึ้นพวก (โจร, ชาวนา, กรรม) ก็พากันไปขู่ขู่ข่มขู่สองสามีภรรยา ขอส่วนแบ่งทองอีก ภรรยาช่างตัดผมกลับหัวเราะเยาะ พวกโจรจึงขู่ให้ระวังตัว มันจะแก้แค้นอีก

เสียงพวกโจรเหล่านั้น นางจึงคว้ามิกโกนไปยืนแอบอยู่ข้าง (หน้าต่าง) หนึ่งสื่อ, (คินสอ) พอโจรคนแรกยื่นจมูกพ้นหน้าต่างเข้ามา นางก็เตือนปลายจมูกของมัน คว้ามิกโกนนั้นเสีย โจรได้รับความเจ็บปวดจึงลงมือไปจากหน้าต่างพอโจรคนที่สอง โผล่หน้าพ้น (มือ, หน้าต่าง, ตัว) ขึ้นมาอีกก็ถูกภรรยาข้างทิศตมเตือนจมูกและ ต้องลงมือไปเช่นเดียวกัน โจรคนอื่น ๆ ก็โชกไม่คิดเตือนจมูกไปตาม ๆ กัน ส่วนหัวหน้าโจร ซึ่งเป็นคนฉลาดไม่ยอมเข้าไป (หาง, ใกล้เคียง, ใกล้) หน้าต่าง เลย และเมื่อมันเห็นลูกน้องบาดเจ็บมา มันก็เลิกคิดความที่จะเข้าไปขโมย ทอง มันจึงพาลูกน้องกลับไปที่อยู่ตั้งแต่นั้นพวกโจรไม่มารบกวนข้างทิศตมและ (ภรรยา, ป้า, หลาน) อีกเป็นเวลานาน

อยู่มาคืนหนึ่งในฤดูร้อน ข้างทิศตมและภรรยารู้สึกร้อนนอนในห้องไม่ได้ เขาจึงออกมานอนหน้าบ้าน เขาลืมนึกถึงภัยจากพวกโจรและไม่คิดว่า (ทาน, มัน, คุณ) จะมารบกวนอีก แต่ขณะที่ข้างทิศตมและภรรยา กำลังนอนหลับสนิท พวกโจร ก็พากันย่องเข้ามาจนถึงตัว และช่วยกันแบกเตียงที่ภรรยาข้างทิศตมนอนอยู่ออกไปนอก (โรงเรือน, บ้าน, ร้าน) ภรรยาข้างทิศตมตื่นขึ้นเห็นพวกโจรกำลังแบกเตียงของ นางอยู่ ก็ตกใจเป็นอันมาก นางพยายามบิดหาอุบายเพื่อเอาตัวรอด แต่ก็คิดไม่ออก บังเอิญโชคดี พวกโจรแบก (มุ้ง, บ้าน, เตียง) นางไปหยุ่คอยู่ที่ใต้ต้นไทร นาง จึงรีบหนีมาถึงไทรโหนดตัวขึ้นไปอยู่บนคณไม้

"ขอพักที่นี่สักประเดี๋ยว" โจรที่แบกเตียงพูด "นางคนนี้นักหลอเกิน" พวกโจรไม่รู้ว่ภรรยา (ข้างทิศตม, ข้างทิศรองเค้า, ข้างเย็บสื่อ) หายไปแล้ว เพราะนางทิ้งแพรเปลาะผืนหนึ่งไว้บนเตียง มองดูตะกุ่ม ๆ เหมือนมี คนนอนอยู่ ภรรยาข้างทิศตมต้องกลั้นหัวเราะ และนั่งเงิบ ๆ อยู่บนคณไม้ เพราะ (เช้า, คืน, ปี) นั้นพระจันทร์ส่องสว่าง พวกโจรอาจจะเห็นนางได้

ฝ่ายพวกโจรซึ่งเห็นคณไม้ เพราะแบกเตียงเดินมาใกล้ กางพากัน ล้มตัวลงนอนงอเหลือแต่ตัวหน้าโจรยื่นฝ่าเท้าเตียงเปล่าอยู่

ฝ่ายภรรยาข้าง (เย็บ, ถัก, ถัก) ผม ซึ่งนั่งอยู่บนต้นไม้ ได้ความคิด
ที่จะแกล้งหัวหน้าโจร นางจึงเอาผ้าคลุมหน้า และร้องเพลงเบา ๆ หัวหน้าโจร
ได้ยินจึงเงยหน้าขึ้นดูและรู้สึกประหลาดใจที่เห็น (เด็ก, ผู้หญิง, สิ่ง) คลุมหน้านั่ง
อยู่บนต้นไม้มันคิดว่านางไม้น่าแปลกตัวให้เห็น นางไม้มองจะชอบมัน เพราะมันเป็นคน
หน้าตาดีหัวหน้าโจรคิดอย่างนี้ เพราะมันพอใจตัวของมันเองมาก คิดแล้วหัว
(หนา, เน่า, ญ) โจรจึงพูดว่า "ลงมาข้างล่างเถิดน้องสาวคนสวย ฉันไม่ทำ
ร้ายเธอหรอก ฉันเป็นพลเมืองดี"

แต่นางไม้มองยังคงนั่งร้องเพลงต่อไป โดยไม่เอาใจใส่ นายโจรจึง
ปีนขึ้นไปบน (ต้น, ราก, ใบ) ไทร พลเข้าไปใกล้ นางไม้มองก็แกล้งหันหลัง
ให้และทำถอนใจใหญ่

"เป็นอะไรไปจะคนสวย" หัวหน้าโจรถามอย่างอ่อนโยน "ทำไมเธอมา
นั่งถอนใจอยู่บนต้นไม้เช่นนี้"

นาง (เงือก, ไม้, หนึ่) ปลอมวิ่งบอกว่า "ฉันเป็นนางไม้ ฉันต้องดูแล
ต้นไม้ไปไหนก็ไม่ได้ ฉันอยากจะเป็นคน จะไ้มีบ้านอยู่เหมือนคน" หัวหน้าโจร
ได้ฟังมีความสงสาร จึงถามนางไม้มองว่า (อะไร, อย่างไร, ที่ไหน) ที่จะช่วย
ให้นางกลายเป็นคนได้ นางไม้มองจึงว่า "เธอจะช่วยฉันได้ไหมละ" หัวหน้าโจร
รับปากว่าจะช่วย นางไม้มองก็พูดว่า "ฉันไม่เชื่อว่าเธอจะช่วยฉันจริง ถ้าจะ (ให้,
ยืม, ใส) ฉันเชื่อ เธอต้องแลกสินให้ฉันดู"

หัวหน้าโจรจึงแลกสินออกมา นางไม้มองหรือภรรยาข้างคักคักก็ถลกปลาย
ลิ้นของหัวหน้าโจรจนขาด นายโจรได้รับความเจ็บปวดและตกใจเลยตก (ลง,
ขึ้น, แรม) มาจากต้นไม้ลงมานอนแผ่อยู่บนพื้นดินและส่งเสียงร้องครวญคราง
จนกระทั่งพวกลูกน้องตกใจตื่นลุกขึ้นถามว่า "เกิดอะไรขึ้น" หัวหน้าโจรพยายาม
จะพูด แต่ก็พูดไม่ (เช็ด, ซัก, จัก) เสียงอื้ออึงไม่รู้เรื่อง เพราะลิ้นขาดเสีย
แล้ว มันไ้แต่ชี้มือขึ้นไปบนต้นไม้ พวกสมุนโจรเงยหน้าดูตาม ก็เห็นผู้หญิงคนหนึ่ง
นั่งคลุมหน้าอยู่บนต้นไม้

"เกิดอะไรขึ้น" ลูก (ส้ม, น่อง, ไม้) ตามหัวหน้าของมันอีก
 "บู-ลู-บู-ลู-อู" หัวหน้าโจรตอบเอามือชี้ที่ลิ้น พวกลูกน้องเห็นลิ้นของ
 หัวหน้าซาค มีเลือดเต็มปากก็ตกใจ โจรคนหนึ่งร้องว่า "ผี เขาถูกผีกัด (หุ,
 พัน, ลั่น) เสียแล้ว ผีคนไหนแน่ ๆ" ส่วนภรรยาช่างตัดผมก็แกล้งทำคางอ้ออ้อ
 และเขย่ากิ้งก้นไทรจนใบร่วงกราวกราว พวกโจรไม่ทันรู้ให้คิด อารามตกใจ
 คิดว่าคนที่อยู่บนต้นไม้ (มะม่วง, ไทร, ซอย) คือผี ก็พากันวิ่งเตลิดหนีไป
 ทิ้งหัวหน้าโจรไว้คนเดียว ครั้นพากันวิ่งไปได้สักครู่หนึ่งก็นึกถึงหัวหน้าขึ้นมาได้
 จึงย้อนกลับมาอีก ภรรยาช่างตัดผมเห็นโจรย้อนกลับ (บา, ขึ้น, ลง) ก็แกล้ง
 ร้องเสียงโหยหวนน่ากลัว ทำให้พวกโจรตกใจกลัวมากขึ้น รีบฉวยตัวหัวหน้าโจร
 วิ่งล้มลุกคลุกคลานหนีกลับไปยังที่อยู่อาศัยของมัน ภรรยาช่างตัดผมเห็นโจร
 (รบ, ถึง, หนี) ไปหมดก็ตกใจ เมื่อคอยจนแน่ใจแล้วจึงลงจากต้นไม้เดิน
 กลับบ้าน เห็นสามีนั่งอยู่บนเตียงของเขาเหมือนเพิ่งตื่นนอน พอนางมาถึงช่าง
 ตัดผมถามนางว่าหายไป (อะไร, โกร, ไตม) บานางจึงเล่าให้ฟังถึงเรื่อง
 การเผชิญภัยของนาง ช่างตัดผมตกใจเป็นอันมาก แต่ก็ตกใจที่ภรรยากลับมาได้อย่าง
 ปลอดภัย และไม่มีโจรมาเบียดเบียนเขาอีกเลย นับแต่นั้น (เมื่อ, ปี, มา)

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน
ของนักเรียนจากนิทานเรื่อง ภรรยาช่างตัดผม

คำสั่ง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ โดยการหาเครื่องหมาย ทับลงบนอักษร
หน้าข้อ ก, ข, ค, หรือ ง ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว ลงใน
กระดาษคำตอบที่กำหนดให้

1. จากข้อความว่า "จึงได้แต่นั่งกอดเข่า" แสดงว่าบุคคลผู้นั้นมีอาการเช่นนี้
มีสภาพเป็นอย่างไร

ก. ลับสน	ข. หมกหมุ่น
ก. เบื่อหน่าย	ง. ว้าเหว่
2. อาสีฟี ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับอาชีพของพวกโจร

ก. ค้าขายเอากำไรมาก	ข. ค้าขายอาวูฐเป็น
ค. ค้าขายสุรา	ง. ค้าขายเฮโรอีน
3. "...นางจึงบอกช่างตัดผมผู้เป็นสามีของนาง ได้ไปเฝ้าในหลวงเพื่อทูลขออะไร
สักอย่างหนึ่ง" จากข้อความนี้แสดงว่า ภรรยาช่างตัดผมเป็นคนอย่างไร

ก. ปากหวาน	ข. เห็นแก่ได้
ค. รั้นฉลาด	ง. ชี้อฉลาด
4. "นางจึงบอกกับสามีว่า ถ้านางหาอะไรขอให้สามีกระทำตาม ช่างตัดผมก็รับคา"
จากข้อความตอนนี้แสดงว่า ช่างตัดผมเป็นคนอย่างไร

ก. วาง่าย	ข. เชื่อง่าย
ค. พึ่งง่าย	ง. ใจง่าย
5. การเดิน ค่อม ๆ มอง ๆ หมายถึงลักษณะการเดินอย่างไร

ก. เดินอย่างรวดเร็ว	ข. เดินตามผู้อื่น
ค. เดินหาสิ่งของ	ง. เดินอย่างสนุก

6. "ช่างตัดผมและภรรยา เห็นว่าเป็นคนรู้รักกันจึงเชื่อเชิญให้ทั้งคู่มาที่นี่แสดงออกถึงมารยาทในเรื่องใด
- ก. การพูดคุย ข. การต้อนรับแขก
ง. การหักทลาย
7. "ที่ดินแปลงนั้นมีทองคำฝังอยู่หาหมดด้วยกัน ไม่รู้ว่ามันอยู่ตรงไหนแน่ จึงต้องเดินหาร่องรอยตามพื้นดินเสียก่อนที่จะขุด" จากข้อความนี้แสดงว่าผู้พูดเป็นคนอย่างไร
- ก. รอบคอบ ข. ใจเย็น
ง. ช่างสังเกต
8. เพราะเหตุใดเจ้าของร้านขายข้าว วึ่งยินยอมให้ภรรยาช่างตัดผมยืมเมล็ดข้าวเปลือกไปไถกอง
- ก. จะได้ผลตอบแทนสูง ข. เชื่อในคำสาบาน
ง. มีทองประกัน
9. การที่ภรรยาช่างตัดผมนำข้าวเปลือกไปคืนให้แก่เจ้าของร้านขายข้าว แสดงว่านางเป็นกนเช่นไร
- ก. จริงใจ ข. มีเมตตา
ง. ซื่อสัตย์
10. การที่พวกโจรออกไปซุกหาทองคำในเวลากลางคืนแสดงว่า
- ก. กลัวมองไม่เห็นทอง ข. กลัวผู้อื่นจะรู้
ง. กลัวแสงแดด
11. "แต่พอมันมีน้ำตาลปึกใส่ปาก" นักเรียนคิดว่าน้ำตาลปึกน่าจะมีลักษณะเป็นอย่างไร
- ก. เหนียวเป็นตังเม ข. แข็งเป็นเกล็ด
ง. เหลวเหมือนน้ำ
12. "เอ็งไซ้ไหม เอ็งเลวมาก" ถ้าพูดเช่นนั้นแสดงว่าผู้พูด พுகด้วยความรู้สึกเช่นไร
- ก. เปื้อนอาย ข. อาฆาต
ง. โกรธแค้น

8.

13. "...โจรคิดว่าหม้อใส่ทอง มันจึงเอื้อมมือจะไปปลด แตนกัวหนึ่งก็คอยมันที่ขา..."
จากข้อความตอนนี้ แสดงว่าหม้อใส่ทองอยู่ ณ ที่ใด
ก. พื้นราบ ข. ที่สูง
ค. ห่างจากตัว ง. ใกล้ระดับตัว
14. พวกโจรหนีไปไหน จึงจำใจพากันกะเผลอกะเผลกหนีไป กล่าวว่า "กะเผลก
กะเผลก" เป็นอาการเกี่ยวกับ
ก. การเดิน ข. การกระโดด
ค. การยืน ง. การคลาน
15. ถึกแล้วหัวหน้าโจรจึงพูดว่า "ลงมาข้างล่างเถิด น้องสาวคนสวย ฉันไม่ทำร้าย
เธอหรอก" ลักษณะคำพูดเช่นนี้ เปรียบได้กับสำนวนใด
ก. ปากร้ายใจดี ข. ปากว่าตาขยิบ
ค. ปากพระร่วง ง. ปากเป็นเอก
16. การที่ภรรยาข้างตึกยม ไม่แสดงอาการตกใจกลัวพวกโจร ทั้ง ๆ ที่นางกลัว
ตรงกับสำนวนว่า
ก. ใจนักเลง ข. ใจดีสู้เสือ
ค. ใจปลาชิว ง. ใจพระพุทธรูป
17. เพราะเหตุใด หัวหน้าโจรจึงต้องถูกกักขังในคุก
ก. ความตึกคะนอง ข. ความโลภ
ค. ความหลง ง. ความประมาท
18. "การที่ลูกน้องโจรวิ่งหนีไปได้สักครู่ แล้วย้อนกลับมาอีกเมื่อนึกถึงหัวหน้าโจรได้"
จากข้อความนี้ อะไรน่าจะเป็นเหตุให้ลูกน้องโจรต้องย้อนกลับมาอีกเมื่อนึกถึงหัวหน้า
ก. หนีไปไม่รอด ข. ถูกนางไม้คลำใจ
ค. คิดหวังหัวหน้า ง. กลัวหัวหน้า

